

สวนสาธารณะสำหรับสุนัข : การศึกษาปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับสุนัข เจ้าของและผู้ใช้งาน
สวนสาธารณะอื่นๆ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PUBLIC DOG PARKS: A STUDY OF FACTORS IN SPACE SHARING AMONG DOGS, OWNERS
AND OTHER PARK USERS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Landscape Architecture in Landscape Architecture
Department of Landscape Architecture
FACULTY OF ARCHITECTURE
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สวนสาธารณะสำหรับสุนัข : การศึกษาปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับสุนัข เจ้าของและผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ
โดย	น.ส.สุตารัตน์ คงวิโรจน์
สาขาวิชา	ภูมิสถาปัตยกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.อริยา อรุณินท์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นรัชฎ์ กาญจนะจฤดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อริยา อรุณินท์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์นิลุบล คล่องเวสสะ)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

สุदारัตน์ คงวิโรจน์ : สวนสาธารณะสำหรับสุนัข : การศึกษาปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับสุนัข
 เจ้าของและผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ. (PUBLIC DOG PARKS: A STUDY OF FACTORS IN
 SPACE SHARING AMONG DOGS, OWNERS AND OTHER PARK USERS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ.
 ดร.อริยา อรุณินท์

จากข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ของประชากรในกรุงเทพมหานครพบว่าสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่คนนิยมเลี้ยงมาก
 เป็นอันดับหนึ่ง ทำให้ความต้องการพื้นที่สำหรับสุนัขสามารถเข้าใช้บริการเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร
 เนื่องจากมีพื้นที่จำนวนจำกัด ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นคอนโดมิเนียม บ้านแถว หอพัก จึงทำให้พื้นที่
 สำหรับสุนัขใช้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายในชีวิตประจำวันมีไม่เพียงพอต่อความต้องการและอาจส่งผลให้เกิด
 พฤติกรรมก้าวร้าว และการเกิดโรคต่างๆกับสุนัข การจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขหรือสวนสุนัขจึงมีความสำคัญต่อ
 การดำเนินชีวิตของสุนัข เจ้าของสุนัข และประชาชนทั่วไปในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และ
 ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ รวมไปถึงประโยชน์ของการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนัขให้เหมาะสมและส่งผลกระทบต่อ
 ลบแก่ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะน้อยที่สุด

วิธีการวิจัยประกอบด้วย การลงพื้นที่กรณีศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลโดยการสังเกตการณ์ สัมภาษณ์ แจก
 แบบสอบถามการทำกิจกรรมของสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะทั้งสองแห่งคือ สวนสาธารณะ
 บางแคภิรมย์และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน รวมไปถึงการตอบแบบสอบถามออนไลน์จากผู้เลี้ยงสุนัขถึงความ
 ต้องการให้มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขในประเทศไทย ซึ่งผลจากการสังเกตการณ์และสัมภาษณ์เจ้าของ
 สุนัข ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ รวมถึงเจ้าของสุนัขที่ตอบแบบสอบถามออนไลน์นอกเขตพื้นที่
 กรุงเทพมหานครเห็นด้วยกับการจัดสรรพื้นที่และการจัดสร้างสวนสุนัขสำหรับสุนัขและเจ้าของทั้งในปัจจุบันและ
 ในอนาคต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา ภูมิสถาปัตยกรรม
 ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6173365925 : MAJOR LANDSCAPE ARCHITECTURE

KEYWORD: Dog Park, Sharing Space, Factors, Benefits, Design Guideline

Sudarat Kongwiort : PUBLIC DOG PARKS: A STUDY OF FACTORS IN SPACE SHARING AMONG DOGS, OWNERS AND OTHER PARK USERS. Advisor: Assoc. Prof. Ph.D. ARIYA ARUNINTA

According to exploring of the Bangkok people's behavior in pets showed that dogs are a popular one. As a result, the demand for space for dogs to access service increases, especially in Bangkok due to limited space available. Most of the types of living there are condominiums townhouse townhomes. Making dog space for daily activities and exercise insufficient requirements and may result in aggressive behavior. And the occurrence of various diseases with dogs allocating space for off-leash dogs park or dog parks is vital to the lifestyle of the dogs, dog owners, and other park users nowadays.

Objectives of the research focus on the attitude of sharing space among dogs, dog owners, and other park users of Bang Khae Phirom Park and Nong Bon Water Sports Center Park, including study the factors and benefits the users, see as the problem to the area.

The research methods consisted of conducting a case study to collect data by observation, interview, and questionnaires on the activities of dogs, dog owners, and other park users, including an online questionnaire from dog owners in Thailand about demand space for a dog park in Thailand. Results from observation and interviewing dog owners and other park users, including dog owners who answer online questionnaires outside site surveys in the Bangkok area, agree with the allocation space for a dog's exercise area nowadays and in the future.

Field of Study: Landscape Architecture

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ สวณสาธารณะสำหรับสุนัข : การศึกษาปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับสุนัข เจ้าของและผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายได้ด้วยดี และจะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้เลยหากขาดการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชา อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำตลอดการศึกษาปริญญาโท ช่วยขัดเกลาให้มีความรู้ทั้งทางด้านวิชาชีพและการดำเนินชีวิตในสังคม

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อริยา อรุณินท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สำหรับคำแนะนำและบทเรียนที่อาจารย์อบรมสั่งสอนในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ รวมถึงทัศนคติในการทำงาน การใช้ชีวิต ขอขอบพระคุณที่อาจารย์อดทนและคอยชี้แนะ สั่งสอนทุกๆ อย่างเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ศูนย์ฝึกสุนัขตำรวจ K9 ที่อนุเคราะห์ข้อมูลสำหรับการเลี้ยงและฝึกสุนัข ขอขอบพระคุณพี่วิศวกรและพี่ๆ ท่านอื่นๆ ในกองสวนสาธารณะ ที่อนุเคราะห์ข้อมูลของสวนสาธารณะและสวนสุนัข

ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ และน้องชาย ที่คอยเป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดัน สนับสนุนในทุกๆ เรื่องในการเรียนต่อปริญญาโทและการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณพ่อที่คอยสนับสนุนกำลังทรัพย์ในการเรียนต่อในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนสนิททุกๆ คนที่คอยถามไถ่ และเป็นกำลังใจให้กันมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นทุกๆ คนที่คอยเป็นกำลังใจให้กัน คอยแนะนำในสิ่งดีๆ ให้กันมาโดยตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่อเมริกาที่ช่วยให้คำแนะนำในการเรียบเรียงบทคัดย่อภาษาอังกฤษ รวมไปถึงความช่วยเหลือในด้านอื่นๆ และการให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตัวเอง สำหรับความพยายามในครั้งนี้ ถึงแม้จะท้อหลายครั้งแต่ก็ยังตั้งใจสู้เพื่อทำให้การเรียนต่อและวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ไปด้วยดี

วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงไปได้เลย หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากทุกท่านที่กล่าวมา ณ ที่นี้ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยค่ะ

สุดารัตน์ คงวิโรจน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามคำศัพท์.....	4
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.7 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	8
1.8 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 ความเป็นมาของสวนสุนัข	13
2.1.1 ประวัติความเป็นมา	13
2.1.2 ประเภทสวนสาธารณะสำหรับสุนัข.....	13
2.2 พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข.....	14

2.2.1	พฤติกรรมทางสังคมของสุนัข	14
2.2.2	การแสดงออกทางอารมณ์ของสุนัขเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ	15
2.2.3	พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัข	16
2.3	ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์	19
2.3.1	แนวความคิดสัตว์เลี้ยงเป็นมิตร	23
2.3.2	พฤติกรรมสุนัขกัดและทำร้ายเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี	23
2.3.3	กฎหมายและกฎเกณฑ์ทางสังคม ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยง	24
2.4	แนวคิด และทฤษฎีออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัข	26
2.4.1	ประโยชน์ของสวนสาธารณะสำหรับสุนัข	27
2.4.2	กรณีศึกษาสวนสุนัข	27
2.4.3	ปัจจัยและแนวความคิดในการออกแบบจัดสรรพื้นที่สวนสุนัข	30
บทที่ 3	แนวทางการดำเนินงานและกระบวนการเก็บข้อมูล	36
3.1	การศึกษากรอบความคิดในการวิจัย	37
3.1.1	การศึกษาทฤษฎี งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย	37
3.1.2	เกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ศึกษา	37
3.1.3	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	39
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
3.2.1	การสังเกตการณ์	41
3.2.2	การใช้การสอบถามและการสัมภาษณ์	42
3.2.3	การใช้แบบสอบถามออนไลน์	43
3.3	วิธีการวิเคราะห์และผลการศึกษา	43
3.4	การอภิปรายผล	44
บทที่ 4	ผลการศึกษา	46
4.1	ผลการสังเกตพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสวนสุนัข	47

4.1.1 สภาพทางกายภาพของพื้นที่กรณีศึกษา	47
4.1.2 กิจกรรมของผู้ใช้งานที่เกิดขึ้น	53
4.1.3 ช่วงเวลาของการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะและสวนสุนัข.....	62
บทที่ 5 การวิเคราะห์และอภิปรายผล	72
5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
5.1.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
5.1.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	75
5.1.3 ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
5.1.4 ขนาดของสุนัขที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลี้ยง	78
5.1.6 จุดประสงค์ในการใช้งานสวนสาธารณะ	81
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์	82
5.2.1 จุดประสงค์หลักในการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม	82
5.2.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย.....	83
5.3 ความต้องการในการทำกิจกรรมของสุนัข	84
5.3.1 สถานที่ที่พาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย	84
5.3.2 ลักษณะกิจกรรมการออกกำลังกายของสุนัข	86
5.3.3 ความถี่ในการมาใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	87
5.3.4 ประโยชน์ที่สุนัขได้รับในการทำกิจกรรม ออกกำลังกาย	89
5.4 ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัข และ พรบ. คุ้มครองสุนัขและสัตว์เลี้ยง	90
5.4.1 การควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นๆ	90
5.4.2 มีความรู้ ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย)	91
5.5 ทศนคติและความพึงพอใจของเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งาน	92
5.5.1 ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	92

5.5.2	ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนันท์และสวนสาธารณะ	93
5.5.3	ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนันท์และสวนสาธารณะ	97
5.5.4	ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	99
5.5.5	ความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์	100
5.5.6	ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันท์	102
บทที่ 6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	105
6.1	พฤติกรรมการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนันท์ เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นๆ ในสวนสาธารณะที่มีสวนสาธารณะสำหรับสุนันท์	106
6.2	พฤติกรรมของสุนันท์ในการใช้สวนสุนันท์ภายในสวนสาธารณะ เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกาย	109
6.3	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนันท์ เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนันท์	111
6.3.1	ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะร่วมกับสุนันท์	111
6.3.2	ความคิดเห็นด้านการจัดวางผัง	113
6.3.3	ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบ	114
6.4	ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนันท์ เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนันท์	115
6.4.1	ข้อพิจารณาในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนันท์ภายในพื้นที่สวนสาธารณะ	115
6.4.2	แนวทางการออกแบบเพื่อจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนันท์ เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนันท์	123
6.4.2.1	ด้านความปลอดภัย	124
6.4.2.2	ความกังวลในปัญหาสุขอนามัย ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านกลิ่นรบกวน และด้านความกังวลของเชื้อโรคและการปนเปื้อน	127
บรรณานุกรม		133
ประวัติผู้เขียน		137

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	สวนสุนัขภายในพื้นที่สวนบางแคภิรมย์ ขนาดพื้นที่ 4.5 ไร่	6
ภาพที่ 2	ส่วนพื้นที่ที่มีการใช้สอยพื้นที่ร่วมกันของสุนัขและผู้ใช้อื่น ภายในสวนสาธารณะบึงน้ำหนองบอน	7
ภาพที่ 3	กลัมน้ำเนื้อใบหน้าของสุนัข และหมาป่า	20
ภาพที่ 4	วิวัฒนาการความสัมพันธ์ของสุนัข และมนุษย์	20
ภาพที่ 5	กลัมน้ำเนื้อในส่วน LAOM ภาพด้านซ้ายคือหมาป่าสีเทา ภาพด้านขวาคือสุนัขบ้าน	22
ภาพที่ 6	แคทเทิล ด็อก พาร์ค, เดอะวูดแลนด์ รัฐเท็กซัส	28
ภาพที่ 7	สเตเปิลตัน ออฟ-ลีช ด็อก พาร์ค, เดนเวอร์ รัฐโคโลราโด	29
ภาพที่ 8	ระยะที่ใช้ในการหมุนตัวและการวิ่งของสุนัข 1 ตัว	31
ภาพที่ 9	ขนาดความสูงของรั้วที่มีความเหมาะสมต่อความสูงของสุนัข	32
ภาพที่ 10	ระยะของการปกป้องบริเวณโคนต้นไม้	33
ภาพที่ 11	ตัวอย่างการฝังถังบำบัดมูลสุนัขและการระบายของเสีย	35
ภาพที่ 12	แสดงตำแหน่งสวนสุนัขสี่มุมเมืองของกรุงเทพมหานคร	38
ภาพที่ 13	ผังสวนสาธารณะบางแคภิรมย์	49
ภาพที่ 14	ผังศูนย์กีฬาบึงน้ำหนองบอน	51
ภาพที่ 15	ผังสวนบางแคภิรมย์ แสดงกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในสวนสาธารณะ	54
ภาพที่ 16	ผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน แสดงกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในสวนสาธารณะ	56
ภาพที่ 17	พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขพันธุ์จิวและสุนัขพันธุ์เล็ก	58
ภาพที่ 18	พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขขนาดกลาง	59
ภาพที่ 19	พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขขนาดจิว และสุนัขขนาดเล็ก	61
ภาพที่ 20	พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขขนาดกลาง สุนัขขนาดใหญ่และสุนัขพันธุ์ยักษ์	62

ภาพที่ 21	ผังแนวทางการแบ่งพื้นที่สุนัขอายุ-เล็ก ภายในสวนสุนันทบางแคภิรมย์.....	117
ภาพที่ 22	ผังแนวทางการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน	118
ภาพที่ 23	ลักษณะการปูพื้นกรวดภายในสวนสุนันท	119
ภาพที่ 24	ลักษณะลานทรายสำหรับสุนัขอายุ.....	120
ภาพที่ 25	ลักษณะความลาดชันบ่อน้ำที่ใช้กันอาณาเขตของสุนัขอายุ	120
ภาพที่ 26	ลักษณะสระน้ำสำหรับสุนัขอายุขนาดเล็ก	121
ภาพที่ 27	ลักษณะสระน้ำสำหรับสุนัขอายุขนาดใหญ่.....	122
ภาพที่ 28	ลักษณะอุปกรณ์ภายในสวนสุนันท	122
ภาพที่ 29	ลักษณะอุปกรณ์ภายในสวนสุนันท	123
ภาพที่ 30	ลักษณะรั้วและการปลูกต้นไม้เพื่อแบ่งพื้นที่ระหว่างสวนสุนันทและสวนสาธารณะ	124
ภาพที่ 31	การแยกทางเดินระหว่างสุนัขอายุและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ.....	125
ภาพที่ 32	ประตูรักษาความปลอดภัย สองชั้นสำหรับทางเข้า- ออกสวนสุนันท	126
ภาพที่ 33	พื้นที่สำหรับสุนัขอายุขนาดเล็กและขนาดใหญ่.....	126
ภาพที่ 34	พื้นที่ทดสอบพฤติกรรมของสุนัขอายุ.....	127
ภาพที่ 35	ที่ดื่มน้ำสุนัขอายุและที่ชำระล้างตัวสุนัขอายุ	128
ภาพที่ 36	พื้นที่สำหรับขับถ่ายของสุนัขอายุ	128
ภาพที่ 37	อุปกรณ์สำหรับจัดเก็บมูลสุนัขอายุ.....	129
ภาพที่ 38	ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์รูปแบบ Vegetated Submerged Bed System (VSB).....	130
ภาพที่ 39	ลักษณะของผนังกันเสียงแบบกระจายเสียง (Dispersive Panel).....	130
ภาพที่ 40	การปลูกต้นไม้เพื่อช่วยลดเสียงรบกวน.....	131

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงาน ตั้งแต่เดือน ตุลาคม พ.ศ.2562 – กันยายน พ.ศ.2563	11
ตารางที่ 2 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขพันธุ์เล็ก	17
ตารางที่ 3 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขพันธุ์ใหญ่.....	17
ตารางที่ 4 ขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%	40
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบขนาดพื้นที่สวนสุนัขจากกรณีศึกษาทั้ง 2 แห่ง	52
ตารางที่ 6 แสดงช่วงวัน - เวลาของการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์.....	63
ตารางที่ 7 แสดงช่วงวัน - เวลาของการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน	64
ตารางที่ 8 ช่วงวัน - เวลาของการใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์.....	65
ตารางที่ 9 แสดงช่วงวัน - เวลาของการใช้งานศูนย์กีฬาน้ำบึงหนองบอนของสุนัข	66
ตารางที่ 10 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนบางแคภิรมย์	68
ตารางที่ 11 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนอง บอน	69
ตารางที่ 12 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
ตารางที่ 13 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	76
ตารางที่ 14 ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม	77
ตารางที่ 15 ขนาดของสุนัขที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลี้ยง	79
ตารางที่ 16 ลักษณะการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	80
ตารางที่ 17 จุดประสงค์ในการใช้งานสวนสวนสาธารณะ	81
ตารางที่ 18 จุดประสงค์หลักในการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม	82
ตารางที่ 19 ประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย.....	83
ตารางที่ 20 สถานที่ที่พาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย	85

ตารางที่ 21	เจ้าของสุนัขให้สุนัขออกกำลังกายอย่างไร	86
ตารางที่ 22	ความถี่ในการมาใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	87
ตารางที่ 23	ประโยชน์ที่สุนัขได้รับในการทำกิจกรรม ออกกำลังกาย	89
ตารางที่ 24	การควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	90
ตารางที่ 25	มีความรู้ ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม	91
ตารางที่ 26	ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	92
ตารางที่ 27	ตารางเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้สวนสาธารณะจากพื้นที่กรณีศึกษา 2 แห่ง ..	94
ตารางที่ 28	ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	95
ตารางที่ 29	ความคิดเห็นในการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ	97
ตารางที่ 30	ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะ	98
ตารางที่ 31	ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	99
ตารางที่ 32	ความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์	101
ตารางที่ 33	ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัข	102
ตารางที่ 34	ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนบางแคภิรมย์	106
ตารางที่ 35	ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนอง บอน	107
ตารางที่ 36	สิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้มีเพิ่มเติมภายในสวนสุนัข	110
ตารางที่ 37	สรุปเปรียบเทียบลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย	112

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 ลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัย.....	10
แผนภูมิที่ 2 กระบวนการประเมินการใช้แบบสอบถาม.....	42
แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสำรวจพื้นที่กรณีศึกษา.....	46
แผนภูมิที่ 4 จำนวนขนาดของสุนัขที่เข้าใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์.....	57
แผนภูมิที่ 5 ขนาดของสุนัขที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาบึงน้ำหนองบอน.....	60
แผนภูมิที่ 6 ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในสวนสุนัข และสวนสาธารณะ.....	71
แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสำรวจพื้นที่กรณีศึกษาเพื่อเก็บข้อมูล.....	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมไทยโดยเฉพาะกรุงเทพมหานครมีการขยายตัวของจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของประชากร ได้แก่ มีการขยายตัวของครอบครัวที่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากยิ่งขึ้น เกิดการย้ายถิ่นฐานที่อยู่อาศัยจากต่างจังหวัดมาหางานทำและอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะใจกลางเมืองบริเวณแหล่งย่านธุรกิจและบริเวณพื้นที่ใกล้กับระบบขนส่งมวลชนอย่างรถไฟฟ้าบีทีเอส เอ็มอาร์ที สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล ทำให้การเช่าและซื้อขายที่ดิน ที่อยู่อาศัยทั้งประเภทคอนโดมิเนียม หรือบ้านเดี่ยวมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีคอนโดมิเนียมสร้างใหม่ที่ตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวกแก่การใช้ชีวิตประจำวันของคนเมือง โดยแนวโน้มตลาดที่อยู่อาศัยปี 2562 มีการพัฒนาให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น โดยตอบโจทย์ลูกค้าประเภท กลุ่มคนรักสุนัข กลุ่มผู้สูงอายุ วัยเกษียณ กลุ่มคนรักการออกกำลังกาย เป็นต้น ยุคนี้ต้องยอมรับว่า กระแสการเลี้ยงสุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่นๆ สำหรับคนไทยมีอัตราเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันอาคารสาธารณะรวมถึงพื้นที่สาธารณะหลายที่อนุญาตให้นำสุนัขเข้าใช้พื้นที่ได้โดยจัดแบ่งโซนเพื่อรองรับสุนัขและเจ้าของ เช่น ห้างสรรพสินค้า คอมมูนิตีมอลล์ โครงการมิกซ์ยูสต่างๆ อีกทั้งธุรกิจเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงมีอัตราการเติบโตค่อนข้างสูง เจาะตลาดกลุ่มคนรักสุนัข หรือสัตว์เลี้ยง เช่น ด็อกคาเฟ่ ด็อกคอมมูนิตี้ ทำให้ธุรกิจเหล่านี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในปัจจุบัน สุนัขยังได้รับความนิยมเลี้ยงในสังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่รักหนุ่มสาว ทั้งครอบครัวที่มีหรือไม่สามารถมีบุตรได้ ผู้ป่วย รวมไปถึงผู้สูงอายุในวัยเกษียณ นักวิจัย ดร.เบ็คเกอร์ กล่าวถึงประโยชน์ของการเลี้ยงสุนัขว่าสุนัขเป็นเพื่อนที่จงรักภักดี ทำให้ผ่อนคลายความเครียด ลดปัญหาภาวะความเครียด ลดการเกิดโรคซึมเศร้า ช่วยให้มีความสุขภาพที่ดี และช่วยในทางการแพทย์ (Lundqvist, Carlsson, Sjö Dahl, Theodorsson, & Levin, 2017) ตัวอย่างเช่น สุนัขนำทางแก่ผู้พิการทางด้านสายตา ลูเตอร์ สุนัขนำทางของคุณทราย นางสาวศิริิน เตชะวงษ์ธรรม สุนัขที่ช่วยบำบัดเยียวยาสภาพจิตใจทหารผ่านศึกที่เป็นโรค Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) เพื่อที่จะให้พวกเขาสามารถกลับมาใช้ชีวิตปกติได้อีกครั้ง โดยสุนัขแต่ละตัวจะสามารถรับสัญญาณความรู้สึกเครียดของทหารเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี (Smith-Forbes et al., 2014) แสดงให้เห็นถึงความสามารถ และประโยชน์ของสุนัขมากกว่าเพื่อนยามเหงาหรือสุนัขเพื่อนเฝ้าบ้านและทรัพย์สิน

ในสหรัฐอเมริกา มีจำนวนเจ้าของสัตว์เลี้ยงเพิ่มมากขึ้นกว่า 1 ล้านครัวเรือน ระหว่างปี พ.ศ. 2533 – 2535 หรือนับเป็น 58% ของครัวเรือนทั้งหมด โดยสัตว์เลี้ยงที่เพิ่มขึ้น 38% เป็นสุนัข และใน

ปี 2550 สหรัฐได้ทำการสำรวจประชาชนผู้เลี้ยงสุนัขพบว่า ครอบครัวผู้เลี้ยงสุนัข 60% มีสุนัข 1 ตัว, 25% มีสุนัข 2 ตัว และ 15% มีสุนัข 3 ตัวหรือมีจำนวนมากกว่านั้น (พลอยชมพู สุทธิกาวิกุล, 2555) ในสหรัฐอเมริกาลักษณะการเลี้ยงสุนัขในเขตชุมชนเมืองซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่น การเลี้ยงสุนัขจึงถูกจำกัดพื้นที่ในบริเวณเล็กๆ ของบริเวณบ้าน ด้วยเหตุนี้สวนสาธารณะชุมชนจึงมีการวางแผนจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่สุนัขและเจ้าของ เพื่อใช้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายร่วมกันได้อย่างอิสระ โดยดอกพาร์คหรือสวนสุนัขแห่งแรกเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2522 จากการก่อตั้ง โอโหลน ด็อก พาร์ค (Ohlone Dog Park) ในเมือง เบิร์กลีย์ แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา สวนสุนัขแห่งนี้ถูกยกให้เป็นสวนสุนัขอย่างเป็นทางการแห่งแรกในสหรัฐอเมริกา เป็นสวนสุนัขเพื่อให้สุนัขได้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้อย่างอิสระโดยไม่ใช้สายจูง อีกทั้งเจ้าของยังสามารถพักผ่อนนั่งพูดคุยเพื่อรอสุนัขของตนเองได้ สวนสุนัขกลายเป็นสิ่งสำคัญมากขึ้นในช่วงทศวรรษ 1980 (พ.ศ. 2528) เนื่องจากมีการเกิดขึ้นของกฎหมายสิทธิของสัตว์และการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิให้แก่สัตว์ ปัจจุบันมีจำนวน ด็อกพาร์ค เพิ่มขึ้น 20% ในช่วง 5 ปี (Gómez Edwin & Malega Ron, 2020)

ปัจจุบันประเทศไทยสุนัขมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ในฐานะผู้เชื่อมสัมพันธ์ภายในครอบครัว จากการที่นิยมเลี้ยงสุนัขเหมือนลูกสำหรับครอบครัวที่ไม่สามารถมีบุตรได้ หรือใช้สุนัขเป็นของขวัญเพื่อมอบให้คนรักในโอกาสพิเศษต่างๆ จากการสำรวจพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่าสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่นิยมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีสุนัขที่ขึ้นทะเบียนในระบบจำนวน 580,472 ตัว (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2562) ปัจจุบันภาครัฐให้ความสำคัญกับการดูแลสุนัขในกรุงเทพมหานครมากขึ้น ด้วยการตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 กรุงเทพมหานครมีนโยบาย “มหานครสีเขียว” โดยอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ม.ร.ว. สุขุมพันธุ์ บริพัตร เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว 50,000 ไร่ 10 สวนสาธารณะขนาดใหญ่ และสร้างสวนสาธารณะสำหรับสุนัข 4 มุมเมืองของกรุงเทพมหานคร คือ 1) สวนสาธารณะทางแยกวัชรพล เขตบางเขน 2) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ เขตบางแค 3) สวนน้ำบึงหนองบอน เขตประเวศ และ 4) สวนสาธารณะสถานีพัฒนาที่ดินกรุงเทพมหานคร เขตบางขุนเทียน เพื่อรองรับความต้องการของประชาชนที่เป็นเจ้าของสุนัข สามารถพานัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้อย่างอิสระ เพื่อลดภาวะความเครียดของสุนัขที่จะส่งผลต่ออารมณ์ พฤติกรรมก้าวร้าว และการเกิดโรคต่างๆ ในสุนัข ที่ปลอดภัยต่อประชาชนและสังคม ดังนั้นจึงเป็นที่มาของวิทยานิพนธ์นี้ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนในพื้นที่สวนสาธารณะ รวมไปถึงประโยชน์และแนวทางในการออกแบบพื้นที่ออกกำลังกายของสุนัขที่เหมาะสม การจัดแบ่งพื้นที่บางส่วนให้เจ้าของ

สามารถนำสุนัขของตนมาร่วมใช้พื้นที่ได้และได้รับการยอมรับร่วมกัน โดยมุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นจากการเก็บข้อมูล จากเจ้าของสุนัขและผู้ใช้พื้นที่ไม่ใช่เจ้าของสุนัข

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความสัมพันธ์ในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข คน และภูมิทัศน์ของสวนสาธารณะ ที่มีสวนสุนัขเป็นอย่างไร

1.2.2 อะไรคือปัจจัยในการออกแบบสวนสาธารณะสำหรับสุนัขที่เหมาะสม และส่งผลกระทบต่อทางลบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนน้อยที่สุด

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นๆ ในสวนสาธารณะที่มีสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

1.3.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของสุนัข ในการใช้สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

1.3.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

1.3.4 เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของสุนัขและหาแนวทางการจัดสรรพื้นที่ภายในสวนสุนัขให้เหมาะสม เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ

1.4.2 เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมการทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัข เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีสนใจในการจัดสร้างสวนสุนัข เพื่อเพิ่มพื้นที่ออกกำลังกายและทำกิจกรรมของสุนัขต่อไป

1.4.3 เพื่อให้ทราบถึงปัญหา ความคิดเห็น ปัจจัย และข้อเสนอแนะในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่น เพื่อเป็นแนวทางการจัดสรรพื้นที่สวนสำหรับสุนัขให้ผู้เกี่ยวข้องไปพัฒนาต่อไป

1.5 นิยามคำศัพท์

สวนสุนัข (Dog Park) หมายถึง สวนสำหรับสุนัขเพื่อการออกกำลังกายในสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของ สวนเหล่านี้มีคุณสมบัติแตกต่างกัน (Gómez Edwin, 2013) แบ่งได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

1.5.1 สวนสุนัขที่จะต้องใช้สายจูงเพื่อความปลอดภัยของสุนัข เจ้าของ สุนัขตัวอื่น และเจ้าของคนอื่นที่ใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนสุนัข

1.5.2 สวนสุนัขที่เป็นพื้นที่ลานโล่ง สุนัขสามารถวิ่งเล่นและทำกิจกรรมได้อย่างอิสระตามความต้องการของสุนัข ซึ่งภายในอาจจะมีเครื่องเล่น และอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับสุนัข

1.5.3 สวนสุนัขที่เป็นพื้นที่ลานโล่ง แบ่งพื้นที่แยกสำหรับสุนัขขนาดใหญ่และสุนัขขนาดเล็ก มีรั้วกันโดยรอบ เจ้าของสามารถปล่อยสุนัขของตนให้วิ่งเล่นอย่างอิสระร่วมกับสุนัขตัวอื่นได้โดยไม่ต้องใช้สายจูง

1.5.4 สวนสุนัขที่มีลักษณะเป็น บีช ดีค็อก พาร์ค เป็นสวนสุนัขที่สุนัขสามารถทำกิจกรรมและเล่นน้ำทะเลบริเวณชายหาดได้อย่างอิสระ สวนสุนัขประเภทนี้จะพบเห็นในต่างประเทศ อย่างเช่น มอนโทรส ฮาร์เบอร์ ดีค็อก บีช (Montrose Harbor Dog Beach) หรือ ฟอสเทอะ อเวนิว ดีค็อก บีช (Foster Avenue Dog Beach) ที่ ชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

สวนสาธารณะ (Park หรือ Public Park) หมายถึง บริเวณสาธารณะที่ภาครัฐซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดสรรพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจให้แก่ประชาชนโดยไม่มีค่าบริการใดๆ และมีการตกแต่งพื้นที่ไว้อย่างสวยงาม นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งกิจกรรมในสวนสาธารณะสามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท (ภควดี ศรีอ่อน, 2555) ได้แก่

- 1) กิจกรรมนันทนาการแบบผ่อนคลาย (Passive Recreation)
- 2) กิจกรรมนันทนาการแบบกระฉับกระเฉง (Active Recreation)
- 3) กิจกรรมทางการศึกษา และการเรียนรู้ (Education)

พื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน (Sharing Space) หมายถึง การแบ่งปันพื้นที่หรือทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้แต่ละกลุ่มหรือบุคคลสามารถใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่บริเวณนั้นๆ เพื่อทำกิจกรรมตามที่

ต้องการให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองอย่างอิสระ โดยที่เคารพสิทธิของกันและกัน (Peters, 2017) ในที่นี้หมายถึงการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคน ภายในพื้นที่สาธารณะ

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกัน และศึกษาแนวทางในการออกแบบพื้นที่กิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัข โดยมีพื้นที่ศึกษาเปรียบเทียบของงานวิจัยนี้คือพื้นที่สวนสาธารณะ 2 แห่ง โดยคัดเลือกจากองค์ประกอบดังนี้

1.6.1 คัดเลือกจากสวนสาธารณะที่จัดพื้นที่สวนสุนัขไว้ภายในสวนสาธารณะ

- สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ เขตบางแค ขนาดพื้นที่ 4.5 ไร่

1.6.2 คัดเลือกจากสวนสาธารณะที่ไม่ได้จัดพื้นที่สวนสุนัขแต่อนุญาตให้เจ้าของสุนัขนำสุนัขของตนเองเข้าใช้งานภายในพื้นที่

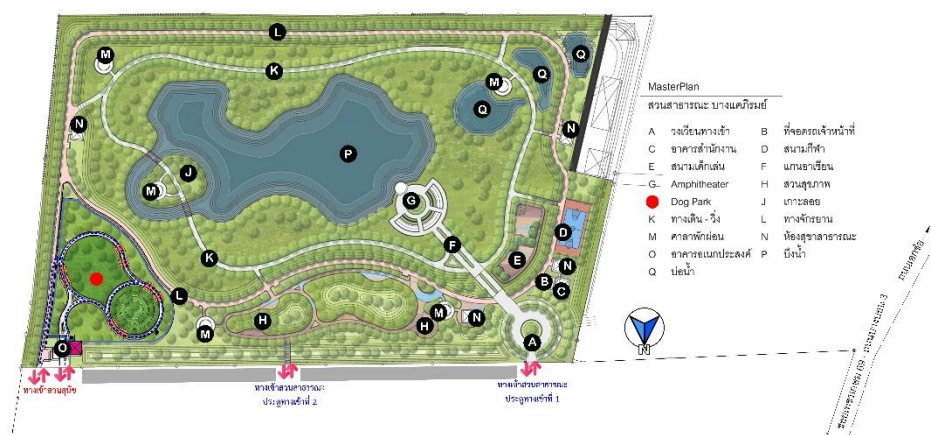
- สวนสาธารณะบึงน้ำหนองบอน เขตประเวศ ขนาดพื้นที่ 600 ไร่

1.6.3 ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา

1.6.3.1 ความเหมาะสมของพื้นที่

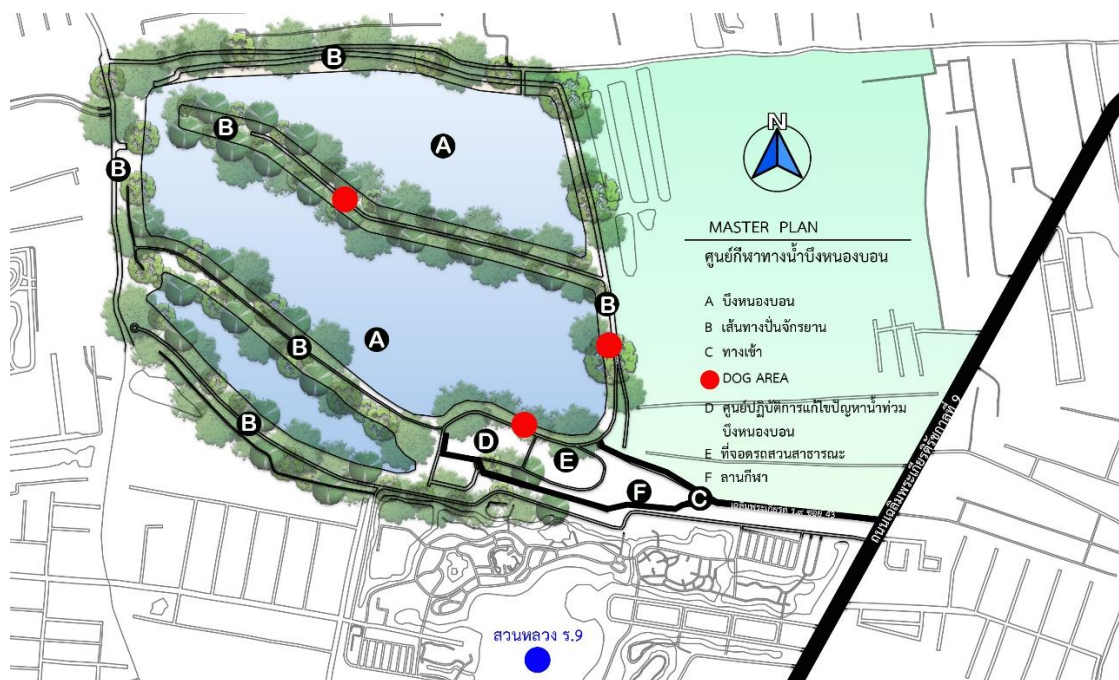
แนวคิดในการจัดสร้างสวนสาธารณะที่มีสวนสำหรับสุนัข เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับเมือง และเพิ่มพื้นที่สวนสำหรับสุนัข อีกทั้งยังตอบสนองความต้องการของจำนวนประชากรสุนัขและเจ้าของที่มีอัตราเพิ่มมากขึ้นและมีความต้องการพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของสุนัข เพื่อให้สุนัขได้ผ่อนคลายความเครียด ออกกำลังกาย ส่งผลให้สุนัขสามารถลดพฤติกรรมความก้าวร้าวและการเกิดโรคต่างๆ ในสุนัข โดยพื้นที่ศึกษา 2 แห่งได้แก่

- 1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ ขนาดพื้นที่ทั้งหมด 70 ไร่ ขนาดพื้นที่สำหรับสวนสุนัข 4.5 ไร่ เป็นสวนสุนัขแห่งที่สองของกรุงเทพมหานคร ตามนโยบายของอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ที่ต้องการสร้างสวนสุนัข 4 มุมเมืองของกรุงเทพมหานคร เพื่อรองรับความต้องการของประชาชนผู้ที่เลี้ยงสุนัข และรองรับจำนวนประชากรของสุนัขที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน จากปัจจัยด้านพื้นที่อาศัยที่หนาแน่นและมีพื้นที่จำกัด จึงทำให้สุนัขขาดพื้นที่สำหรับออกกำลังกายและทำกิจกรรม

ภาพที่ 1 สวนสุนัขภายในพื้นที่สวนบางแคภิรมย์ ขนาดพื้นที่ 4.5 ไร่
ที่มา : ปรับปรุงจากกองสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2562

2) สวนสาธารณะบึงน้ำหนองบอน หรือ ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เขต ประเวศ ขนาดพื้นที่ทั้งหมด 600 ไร่ ในอดีตเป็นโครงการแก้มลิงตามแนวพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 ต่อมาได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์เป็นสวนสาธารณะเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ภายในสวนมีเส้นทางจักรยาน บริเวณรอบสระ สามารถเล่นกีฬาทางน้ำได้หลายประเภท ภายในบึงหนองบอนอนุญาตให้ประชาชนผู้เลี้ยงสุนัขสามารถพาสุนัขของตนเข้ามาใช้พื้นที่ เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้ ส่วนทางเดินริมสระส่วนนี้กว้างประมาณ 10 เมตร ระยะยาวประมาณ 1,372.30 เมตร โดยรอบ

ภาพที่ 2 ส่วนพื้นที่ที่มีการใช้สอยพื้นที่ร่วมกันของสุนัขและผู้ใช้อื่น ภายในสวนสาธารณะบึงน้ำหนองบอน
ที่มา : ปรับปรุงจาก Google Earth, 2563

1.6.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

- 1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ออกกำลังกายของสุนัข
- 2) ศึกษาพฤติกรรมทางสังคม และการแสดงออกทางอารมณ์ของสุนัขเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ
- 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์
- 4) ศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่มีผลต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะ
- 5) ศึกษาเกี่ยวกับการมีอาณาเขตครอบครองของสุนัข
- 6) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงสุนัข
- 7) ศึกษาข้อมูล งานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องในการจัดสรร และออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัขอย่างเหมาะสม

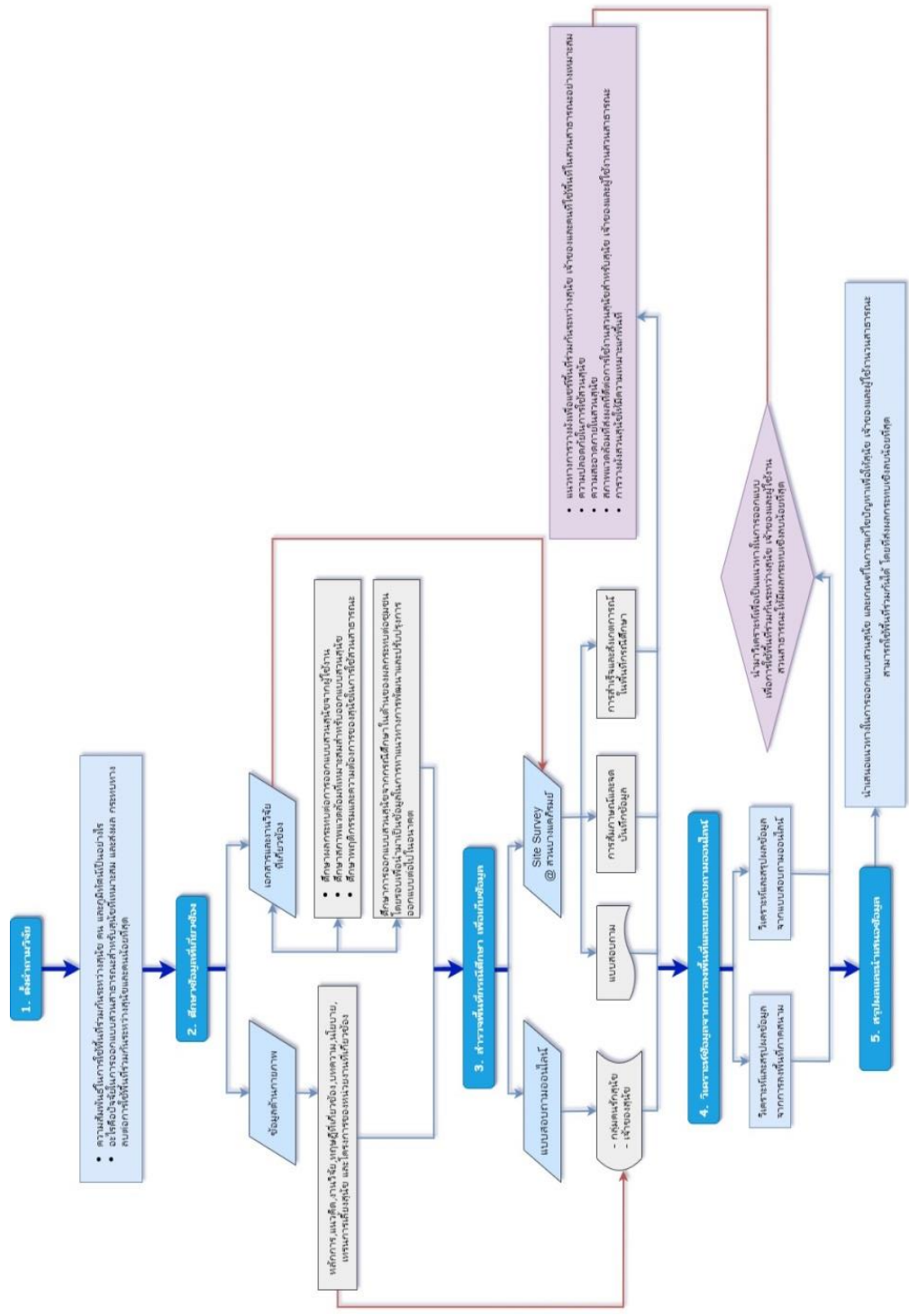
1.7 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้แบ่งวิธีการดำเนินการทั้งหมดเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.7.1 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 1.7.2 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล ได้แก่ การลงพื้นที่สำรวจ และการสัมภาษณ์ครูฝึกสุนัขตำรวจเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัขทั้ง 2 แห่ง รวมทั้งการทำแบบสอบถามออนไลน์สำหรับกลุ่มคนเลี้ยงสุนัข
- 1.7.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข
- 1.7.4 ขั้นตอนการสรุปผลการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 1.7.4.1 เนื้อหา การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี แนวคิด งานวิจัย เจาะลึกในการจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสมของสวนสุนัข เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อทางลบแก่ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะให้น้อยที่สุด
 - 1.7.4.2 ข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจพื้นที่ศึกษา โดยการสังเกตการณ์ จดบันทึก ถ่ายภาพ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เบื้องต้นผู้ใช้งานสวนสาธารณะและสวนสุนัข โดยแบ่งข้อมูลการสัมภาษณ์และแบบสอบถามออกเป็น
 - 1) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูฝึกสุนัขตำรวจ เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงพฤติกรรมของสุนัข วิธีการฝึกสุนัขเพื่อให้สุนัขสามารถปรับตัวและเข้าสังคมกับสุนัขและคนในพื้นที่สาธารณะได้โดยไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว หรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น
 - 2) ข้อมูลแบบสอบถามเจ้าของสุนัข และประชาชนที่เข้าใช้งานสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัขภายในพื้นที่ และสวนสาธารณะที่ไม่ได้จัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขแต่อนุญาตให้เจ้าของสุนัขสามารถนำสุนัขของตนมาใช้ภายในพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้ เพื่อให้ทราบถึงข้อดี ข้อเสีย และข้อเสนอแนะเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข
 - 1.7.4.3 ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขในสื่อออนไลน์เช่น Facebook Line E-mail เพื่อให้ทราบถึงความต้องการในการใช้สวนสาธารณะสำหรับสุนัข ลักษณะการใช้พื้นที่ ข้อเสนอแนะ ข้อดี ข้อเสีย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและคนในสวนสาธารณะ

- 1.7.4.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปประเด็นปัญหาทั้งหมดของพื้นที่ศึกษา การสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.7.4.5 ขั้นตอนการสรุปผลและเสนอแนะ นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปเป็นสิ่งที่พบจากการศึกษาพื้นที่ศึกษา อภิปรายผลเพื่อหาความสอดคล้องและความขัดแย้งกันอย่างไร และหาข้อเสนอนแนะสิ่งที่ต้องคำนึงในการปรับปรุงพัฒนา และจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขที่อยู่ภายในสวนสาธารณะให้มีความเหมาะสมและส่งผลกระทบต่อทางลบแก่ผู้ใช้งานคนอื่นให้น้อยที่สุด

หลังจากได้ข้อสรุปแล้วจึงนำผลการศึกษาที่ได้ โดยข้อสรุปและข้อเสนอแนะแนวทางการจัดสรรพื้นที่เพื่อการใช้สอยร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัขจากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ของงานวิจัยทั้งหมดนี้ มุ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ค้นคว้า ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปพัฒนาใช้ต่อ

แผนภูมิที่ 1 ลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการออกแบบ และการจัดสรรพื้นที่สำหรับการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่น ๆ ภายในสวนสาธารณะ เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดสรรพื้นที่สวนสุนัข โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะบริเวณอื่นๆ เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาในด้านการออกแบบและการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสาธารณะสำหรับสุนัขแห่งใหม่ในอนาคตข้างหน้า ซึ่งมีวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ศึกษาในวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นมาของสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

2.1.2 ประเภทสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

2.1.3 ประโยชน์ของสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

2.2 พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข

2.2.1 พฤติกรรมทางสังคมของสุนัข

2.2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ของสุนัขเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ

2.2.3 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัข

2.3 ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์

ศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่มีผลต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะ พฤติกรรมพึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ของสุนัข แนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยงเป็นไปได้ด้วยดี

2.3.1 แนวความคิดสัตว์เลี้ยงเป็นมิตรในพื้นที่สาธารณะ

2.3.2 แนวความคิดสัตว์เลี้ยงเป็นมิตรในสถานที่ทำงาน

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับประโยชน์ของสุนัขทางการแพทย์ที่ส่งผลดีต่อมนุษย์

2.3.4 ประโยชน์ของสุนัขต่อหน่วยงานราชการ

2.3.5 กฎหมายและกฎเกณฑ์ทางสังคมของมนุษย์และสัตว์เลี้ยง

2.4 ศึกษาข้อมูล งานวิจัย กรณีศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎีการออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัขออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัขอย่างเหมาะสม ปัจจัยและแนวความคิดในการออกแบบจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขให้ประสบความสำเร็จ

2.4.1 ประโยชน์ของสวนสุนัข

2.4.2 กรณีศึกษาสวนสุนัข

2.4.3 ปัจจัยและแนวความคิดในการออกแบบจัดสรรพื้นที่สวนสุนัข

2.1 ความเป็นมาของสวนสุนัข

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1960 (ประมาณปี พ.ศ. 2503) เบิร์กลีย์เป็นแหล่งรวมการสร้าง ความเคลื่อนไหวโดยกระตุ้นให้ชาวอเมริกันแสดงออกทางความคิดเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงออก การเคลื่อนไหวดังกล่าวทำให้เกิดสวนสาธารณะของประชาชน รวมไปถึงการเรียกร้องให้แก่สิทธิ์ของ สุนัขในด้านความต้องการสถานที่เพื่อให้สุนัขสามารถออกมาทำกิจกรรมในสิ่งที่ต้องการกับเจ้าของได้ อย่างอิสระ ในปี พ.ศ. 2522 นักเคลื่อนไหวจากพีเพิลส์พาร์ค (People's Park) เริ่มนำสุนัขของพวกเขาออกมาทำกิจกรรมในพื้นที่ว่างบริเวณรถไฟใต้ดินของซานฟรานซิสโก ต่อมาได้มีการริเริ่มที่จะ สร้างสวนสุนัขขึ้น

สวนสุนัขแห่งแรกที่ได้รับการยอมรับทางสังคมเริ่มต้นในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งอยู่ที่ สวนสาธารณะในเมืองเบิร์กลีย์ แคลิฟอร์เนีย ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2513 ชาวเมืองตั้งชื่อสวนสาธารณะ แห่งนี้ว่า โอโลน พาร์ค (Ohlone Park) ตามชาวอเมริกันพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ที่นั่น ในปี พ.ศ. 2522 กลุ่มผู้อาศัยที่นำโดย มาร์ธา สก็อตต์ เบนดิกต์ (Martha Scott Benedict) และ ดอริส ริชาร์ดส์ (Doris Richards) ได้ก่อตั้งสวนสาธารณะแห่งแรกในพื้นที่แห่งนี้ โอโลน ด็อก พาร์ค (Ohlone Dog Park) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น มาร์ธา สก็อตต์ เบนดิกต์ ด็อก พาร์ค (Martha Scott Benedict Dog Park) สวนสุนัขแห่งนี้ได้รับความนิยมสำหรับเจ้าของสุนัขที่พาสุนัขของตนเองมาทำกิจกรรมและ ออกกำลังกาย ณ สวนแห่งนี้ (Harnik Peter & Bridges Cerise, 2012; Sam Gnerre, 2017) เพื่อ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนเมืองซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่น

2.1.2 ประเภทสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

สวนสุนัขสามารถจัดได้เป็น 4 ประเภท คือ

- 1) สวนสุนัขที่จะต้องใช้สายจูงเพื่อความปลอดภัยของสุนัข เจ้าของ สุนัขตัวอื่น และเจ้าของ คนอื่นที่ใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนสุนัข
- 2) สวนสุนัขที่เป็นพื้นที่ลานโล่ง สุนัขสามารถวิ่งเล่นและทำกิจกรรมได้อย่างอิสระตามความต้องการของสุนัข ซึ่งภายในอาจจะมีเครื่องเล่น และอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับสุนัข

3) สวนสุนัขที่เป็นพื้นที่ลานโล่ง แบ่งพื้นที่แยกสำหรับสุนัขขนาดใหญ่และสุนัขขนาดเล็ก มีรั้วกันโดยรอบ เจ้าของสามารถปล่อยสุนัขของตนให้วิ่งเล่นอย่างอิสระร่วมกับสุนัขตัวอื่นได้ โดยไม่ต้องใช้สายจูง

4) สวนสุนัขที่มีลักษณะเป็น บิซ ด็อก พาร์ค เป็นสวนสุนัขที่สุนัขสามารถทำกิจกรรมและเล่นน้ำทะเลบริเวณชายหาดได้อย่างอิสระ สวนสุนัขประเภทนี้จะพบเห็นในต่างประเทศ อย่างเช่น มอนโทรส ฮาร์เบอร์ ด็อก บิซ (Montrose Harbor Dog Beach) หรือ ฟอสเทอะ อเวนิว ด็อก บิซ (Foster Avenue Dog Beach) ที่ ชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น (Gómez Edwin, 2013; Sam Gnerre, 2017)

2.2 พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข

การศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ และพฤติกรรมทางสังคมของสุนัขเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาแนวทางการใช้พื้นที่สาธารณะร่วมกันกับมนุษย์ เพื่อให้สามารถเข้าใจธรรมชาติของสุนัข แม้ว่าการนำสุนัขมาเป็นสัตว์เลี้ยง สุนัขได้รับการฝึกฝนและวิวัฒนาการจนเป็นสัตว์เลี้ยงที่ใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุดแล้วก็ตาม สุนัขก็ยังมีพฤติกรรมและสัญชาตญาณไม่พึงประสงค์บางอย่างหลงเหลืออยู่ดังต่อไปนี้

2.2.1 พฤติกรรมทางสังคมของสุนัข

การศึกษาทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของสุนัขในครอบครัวที่มีสุนัขหลายตัว พบว่าพฤติกรรมของสุนัขสะท้อนให้เห็นถึงกฎทางสังคมของลำดับชั้นการปกครองที่มีโครงสร้างชัดเจน (Range Friederike, Ritter Caroline, & Virányi Zsófia, 2015)

2.2.1.1 พฤติกรรมความก้าวร้าว

ความก้าวร้าวในสุนัขถือเป็นเรื่องปกติ ผลการศึกษาในเว็บไซต์ Frontiers in Psychology ระบุว่าระดับของฮอร์โมนออกซิโทซิน (Oxytocin) และวาโซเพรสซิน (Vasopressin) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางสังคมและความก้าวร้าวของสุนัข (NationalGeographicThailand, 2017)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมความก้าวร้าวของสุนัข (Schalamon Johannes et al., 2006) สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้สุนัขมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว กัด และทำร้ายมนุษย์สาเหตุหลักเกิดจากการเลี้ยงดูที่ผิดวิธี สายพันธุ์ของสุนัขเป็นเพียงส่วนหนึ่ง เนื่องจากสุนัขที่บางสายพันธุ์ยังคงมีความเป็นสุนัขป่าอยู่ในตัวเอง มี

สัญชาตญาณในการดำรงชีวิตด้วยตัวเองสูง มีความเป็นนักล่าจึงยากต่อการนำมาฝึกและเลี้ยง ใกล้เคียงกับมนุษย์โดยเฉพาะเด็กเล็ก อีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้สุนัขมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวคือ พฤติกรรมที่เจ้าของสุนัขปฏิบัติต่อสุนัขของตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของ สุนัข เช่น การไม่เข้าใจในความต้องการในการทำกิจกรรมเพื่อปลดปล่อยพลังงานของสุนัขแต่ ละสายพันธุ์ เพื่อให้พวกเขาผ่อนคลายความเครียดเมื่อได้ออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมที่ ชอบ การสอนให้สุนัขเข้าสังคมกับสุนัขด้วยกันเองรวมไปถึงกับมนุษย์

2.2.1.2 พฤติกรรมการมีอาณาเขตครอบครองของสุนัข

สุนัขมีพฤติกรรมการสร้างอาณาเขตของตนเองให้สุนัขตัวอื่นทราบโดยวิธีการ ปัสสาวะรดสถานที่ต่างๆ เพื่อประกาศอาณาเขต เนื่องจากปัสสาวะของสุนัขมีกลิ่นเฉพาะตัวที่ เรียกว่า ฟีโรโมน การแสดงอาณาเขตเพื่อให้สุนัขรู้สึกปลอดภัย สุนัขจะฉี่เป็นแนวตั้ง เพื่อ ทำเครื่องหมายแสดงถึงอาณาเขตที่ปลอดภัย เพื่อทำเครื่องหมาย ให้สุนัขหรือสัตว์ชนิดอื่นที่ จะบุกรุกเข้ามาในพื้นที่รับรู้ และเมื่อถึงเวลาเจริญพันธุ์ สุนัขตัวผู้จะมีพฤติกรรมของการฉี่พ่น เพื่อติดต่อสื่อสารกับสุนัขตัวเมีย (Sunil Kumar Pal, 2003)

2.2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ของสุนัขเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ

2.2.2.1 การเห่า

สุนัขส่วนใหญ่จะเห่า หอนและร้องครางแค้ในระดับหนึ่งเท่านั้น ลักษณะของ การเห่าจะแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อม ณ เวลานั้น เช่น ตักเตือน หรือเตือนภัย สนุกสนาน ตื่นเต้น เรียกร้องความสนใจ วิดกกังวล เปื่อหน่าย หรือตอบสนอง สุนัขตัวอื่น

2.2.2.2 การขบกัด

การขบกัดของสุนัขเกิดขึ้นเพื่อปลดปล่อยความกังวล ความกลัว หรือความ ก้าวร้าว แสดงอำนาจ การปกป้องทรัพย์สิน หรือสัญชาตญาณนักล่า เพื่อเป็นสัญญาณบอกให้ เจ้าของรับรู้

2.2.2.3 การขุดคุ้ย

การขุดคุ้ยพื้นของสุนัขเกิดจากเหตุผลหลายประการด้วยกัน เช่น เพื่อหลีกหนี เพื่อติดตามสัตว์ต่างๆ เพื่อหาพื้นที่ดีๆ เพื่อล้มตัวลงนอน หรือเพื่อซ่อนบางอย่างที่สำคัญ

2.2.2.4 การนั่งบนเท้าหรือระหว่างขาของเจ้าของ

การนั่งบนเท้าหรือระหว่างขาของเจ้าของเป็นสัญญาณบอกความกังวลหรือตื่น ตระหนก สุนัขทำเช่นนี้เพื่อให้ตัวเองรู้สึกปลอดภัยขึ้นโดยการที่เข้าใกล้ชิดเจ้าของ

2.2.2.5 การก้าวร้าว

ความก้าวร้าวของสุนัขแสดงออกโดยการขู่คำราม แยกเคี้ยว การยิงฟัน ฟุ้งเข้าหา และการกัด บางครั้งอาจมีการขบเบาๆ เท่านั้น (พลอยชมพู สุทธิกาวิไลกุล, 2555) (Erin Ollila Contributor, 2016)

2.2.3 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัข

การออกกำลังกายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสุนัขทุกช่วงวัยและทุกสายพันธุ์ เพราะการออกกำลังกายจะช่วยให้สุนัขมีร่างกายที่แข็งแรง ลดความเสี่ยงในการเกิดโรคต่างๆ โดยเฉพาะโรคอ้วนหรือสภาวะน้ำหนักเกินและยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและเจ้าของ สำหรับการออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับสุนัขสามารถแบ่งได้ 3 ช่วงคือ สุนัขวัยเด็ก สุนัขวัยโตเต็มที่ และสุนัขสูงอายุ เนื่องจากสุนัขแต่ละช่วงวัยมีความต้องการและรูปแบบการออกกำลังกายที่แตกต่างกัน ซึ่งการออกกำลังกายของสุนัขต้องพิจารณา อายุ สายพันธุ์ ขนาด และสุขภาพโดยรวมของสุนัขเป็นหลัก สุนัขควรใช้เวลาระหว่าง 30 นาทีถึง 2 ชั่วโมงในการทำกิจกรรมทุกวัน สุนัขสายพันธุ์ล่าสัตว์ สุนัขสายพันธุ์ทำงานหรือสุนัขสายพันธุ์ต้อนสัตว์ เช่น ลาบราดอร์ รีทรีฟเวอร์, ฮาวด์, คอลลี และเยอรมัน เชพเพิร์ด ต้องการการออกกำลังกายมากที่สุด สมควรที่จะต้องได้รับการออกกำลังกายอย่างเข้มงวดอย่างน้อย 30 นาที ตามด้วยการออกกำลังกายประจำวันอีก 1-2 ชั่วโมงด้วยการเดินในทางลาดชัน วิ่งลู่วิ่ง หรือขี่จักรยานกับเจ้าของ การออกกำลังกายลักษณะนี้สุนัขจะได้รับการเผาผลาญพลังงานเต็มที่ สุนัขจะมีความสุขเพราะร่างกายหลังสารอดรีนาลีน ทำให้อยากอาหาร ความต้องการการออกกำลังกายไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อสุนัขทุกสายพันธุ์ เพราะสุนัขส่วนมากจะเป็นสายพันธุ์ผสม จึงมีความเหมาะสมในการออกกำลังกายที่แตกต่างกัน หากเป็นสุนัขสายพันธุ์หน้าสั้น เช่น บลูด็อก สายพันธุ์นี้ไม่ต้องการออกกำลังกายหนักภายในหนึ่งวัน เพียงแค่การเดินรอบๆ เดินช่วงสั้นๆ ก็เพียงพอแล้วสำหรับวันนั้น

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขพันธุ์เล็ก

ช่วงอายุ	กิจกรรม	ข้อควรระวัง
อายุประมาณ 1-6 เดือน	การปาลูกบอล หาของเล่นชนิดต่างๆ หรือใส่สายจูงพาเดินและวิ่ง 1-2 ครั้ง ประมาณ 10-15 นาที	สุนัขวัยเด็กเป็นช่วงอายุที่อยากรู้อยากเห็น ควรดูแลอย่างใกล้ชิด ระวังสุนัขกินสิ่งแปลกปลอม
อายุประมาณ 7-8 เดือนขึ้นไป	เล่นลูกบอลวิ่งคาบของ ออกกำลังกายตามสวนสาธารณะ 15-20 นาที	ควรให้น้ำสุนัขเป็นระยะเพื่อรักษาสมดุลร่างกายระวังสภาวะขาดน้ำ ลมแดด หรือฮีทสโตรก โดยเฉพาะสุนัขหน้าสั้น เช่น บ็อกเซอร์ - ค็อก
อายุประมาณ 10 - 15 ปีขึ้นไป	พาเดิน ว่ายน้ำ หรือกิจกรรมเบาๆ	ระวังเรื่องกระดูก และข้อต่อ ควรใส่สายจูงเวลาพาสุนัขเดินตลอดเวลาเนื่องจากสุนัขวัยนี้จะมีปัญหาเรื่องสายตาฝ้าฟาง

ที่มา : ปรับปรุงจาก (NationalGeographicThailand, 2017)

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขพันธุ์ใหญ่

ช่วงอายุ	กิจกรรม	ข้อควรระวัง
อายุประมาณ 1 - 18 เดือน	เดิน วิ่ง คาบสิ่งของ หรือให้ของเล่นที่ช่วยเสริมสร้างทักษะในด้านต่างๆ เช่น ปล่อยให้วิ่งเล่นในสนามหญ้าอย่างอิสระ อาจจะใช้เวลาในการออกกำลังกายมากกว่าสุนัขเด็กพันธุ์เล็กมากกว่านิดหน่อยประมาณ 15-20 นาที/ครั้ง	ไม่ควรสุนัขเด็กออกกำลังกายหนักจนเกินไป และควรหลีกเลี่ยงการเกิดการกระแทก หรือปล่อยให้สุนัขมีน้ำหนักตัวที่มากเกินไปตั้งแต่เด็ก เพราะสุนัขเด็กมีกระดูกค่อนข้างอ่อน
อายุประมาณ 18 - 24 เดือน	เดิน วิ่ง คาบสิ่งของ หรือกิจกรรมที่เหมาะสมประมาณ 15-20 นาที/ครั้ง	สุนัขวัยเด็กเป็นช่วงอายุที่อยากรู้อยากเห็นควรดูแลอย่างใกล้ชิด ระวังสุนัขกินสิ่งแปลกปลอม
อายุประมาณ 3 - 4 ปีขึ้นไป	วิ่ง เดิน ว่ายน้ำ กระโดดข้ามเครื่องกีดขวาง ขว้างบอล จานร่อน หรือฝึกทักษะต่างๆ	ระวังพฤติกรรมก้าวร้าว จะต้องควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม
อายุประมาณ 5 - 6 ปีขึ้นไป	ออกกำลังกายเบา หรือที่เหมาะสมกับสายพันธุ์ เช่น วิ่ง ว่ายน้ำ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เดินในสวนสาธารณะระยะสั้นๆ	ระวังเรื่องกระดูก และข้อต่อ ควรใส่สายจูงเวลาพาสุนัขเดินตลอดเวลาเนื่องจากสุนัขวัยนี้จะมีปัญหาเรื่องสายตาฝ้าฟาง

ที่มา : ปรับปรุงจาก (NationalGeographicThailand, 2017)

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลี้ยงส่งผลต่อพฤติกรรมการก้าวร้าวของสุนัข การออกกำลังกาย หรือการทำกิจกรรมสำหรับสุนัขเป็นส่วนสำคัญในการช่วยปรับพฤติกรรมความก้าวร้าว โดยสามารถแบ่งพฤติกรรมความก้าวร้าวของสุนัขได้เป็นสามกลุ่ม คือ

- 1) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุ บ้าพลัง เช่น พิทบูล บางแก้ว ร็อตไวเลอร์ เป็นสุนัขที่มีขนาดใหญ่แรงเยอะ บ้าพลัง หากเจ้าของสุนัขกักขัง ล่าม ไม่ให้ทำกิจกรรมเพื่อปลดปล่อยพลังงาน จะทำให้สุนัขกลุ่มนี้มีนิสัยที่ก้าวร้าว เข้าสังคมได้ยาก เกิดความระแวงต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว และทำให้สุนัขเกิดความเครียด
- 2) สุนัขสายพันธุ์นักล่า บ้าพลัง ชอบเล่นกีฬา เช่น แจ็ครัสเซล ดัชชุน เฟรนช์บลูต็อก สุนัขเหล่านี้ชอบการแข่งขัน ไวต่อสิ่งเร้า สุนัขกลุ่มนี้ต้องการปลดปล่อยพลังงานด้วยการออกกำลังกาย หากเจ้าของไม่เข้าใจความต้องการของสุนัขกลุ่มนี้จะทำให้สุนัขมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เช่น หงุดหงิดเอาแต่ใจ ทำลายสิ่งของ ตกใจง่าย และรวมไปถึงขั้นกัดเจ้าของได้
- 3) กลุ่มสายพันธุ์มินิมอล หรือสายพันธุ์เล็ก เช่น ชิววา ปอมเมอเรเนียน พุดเดิ้ล สุนัขกลุ่มนี้ชอบเห่า ส่งเสียงดังโวยวาย ต้องการการเอาใจใส่จากเจ้าของ หากเจ้าของไม่ให้สุนัขออกกำลังกายให้เหมาะสมต่อสายพันธุ์ จะส่งผลให้สุนัขมีพฤติกรรมที่เอาแต่ใจ ทำลายสิ่งของ หรืออาจถึงขั้นกัดเจ้าของและคนรอบข้าง

ดังนั้นการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของสุนัขในการใช้พื้นที่ทำกิจกรรมภายในสวนสุนัขจึงมีความสำคัญในการศึกษาการใช้พื้นที่ร่วมกัน ซึ่งมีหลักฐานที่สามารถบ่งบอกว่าสุนัขออกกำลังกายไม่เพียงพอ (OSDCOPetCommunity, 2560) ดังนี้

1. น้ำหนักตัวของสุนัขเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับน้ำหนักที่เพิ่มมากขึ้นของสุนัขได้แก่ การออกกำลังกาย และพลังงานที่ได้รับในแต่ละวัน เป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าของควรใส่ใจทั้งด้านการออกกำลังกาย และการควบคุมอาหาร

2. พฤติกรรมชอบทำลายข้าวของ

ด็อกเตอร์ ลินเดอร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย Tufts กล่าวว่า หากสุนัขเริ่มมีพฤติกรรมที่ทำลายสิ่งของภายในบ้าน หรือแสดงออกถึงพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว สามารถบ่งบอกได้ว่าสุนัขต้องการการออกกำลังกาย จึงแสดงออกในทางพฤติกรรมทำลายสิ่งของซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สุนัขใช้ในการปลดปล่อยพลังงานที่มีออกมา พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้ อาจจะไม่เกิดขึ้นเพราะสุนัขไม่ได้รับการออกกำลังกายที่เพียงพอเท่านั้น แต่อาจเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย เช่น สุนัขรู้สึกวิตกกังวล หวาดกลัว หรือการที่สุนัขถูกตำหนิจากเจ้าของ

3. พฤติกรรมสมาธิสั้น ตื่นเต้นผิดปกติ (Hyperactivity)

หากสุนัขไม่ได้รับการออกกำลังกายที่เพียงพอ อาจแสดงอาการตื่นเต้นจนไม่สามารถที่จะควบคุมได้เมื่อพาสุนัขออกไปข้างนอก รวมไปถึงการที่สุนัขดึงสายจูงอาจบ่งบอกได้ว่าสุนัขต้องการเผาผลาญพลังงานเพิ่มมากขึ้น

4. สุนัขเริ่มมีพฤติกรรมเก็บเนื้อเก็บตัว

หากสุนัขไม่ได้รับการออกกำลังกายที่เพียงพอ สุนัขบางตัวจะมีพฤติกรรมเก็บเนื้อเก็บตัวและไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของ โดยพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้คือ นอนตามมุมห้อง ขดตัว สุนัขจะไม่แสดงพฤติกรรมหรือที่ท่าสนใจเจ้าของเมื่อพบเจอ และอาจทำให้สุนัขมีอาการซึมเศร้าได้

5. สุนัขแสดงอาการเจ็บขา

สุนัขที่ไม่ได้ออกกำลังกายเป็นเวลานานหรือไม่ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ จะทำให้สุนัขมีภาวะกล้ามเนื้อที่มีความแข็งแรงต่ำ จนทำให้เคลื่อนไหวลำบากและมีอาการเจ็บขา

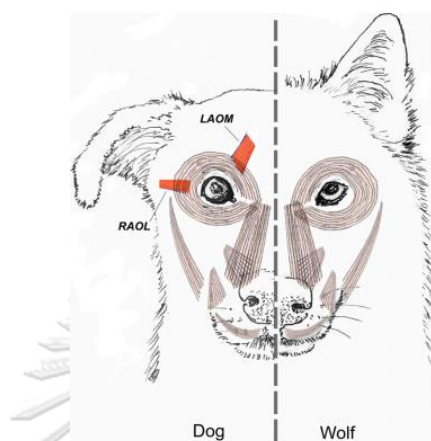
6. สุนัขมีพฤติกรรมชอบเห่าและหอน

สุนัขบางตัวที่มักส่งเสียงเห่าและหอน ในกรณีที่เจ้าของไม่ค่อยพาไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย ซึ่งการส่งเสียงร้องของสุนัขถือเป็นการเรียกร้องความสนใจอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าสุนัขแสดงอาการวิ่งเป็นวงกลม คาบสายจูง หรือวิ่งไปบริเวณประตูบ่อยๆ มีความเป็นไปได้ว่าสุนัขต้องการที่จะออกไปเล่นของนอก และสิ่งสำคัญที่ทำให้สุนัขสามารถออกกำลังกายได้อย่างเพียงพอคือ ทำอย่างช้าๆ ทำอย่างง่ายๆ เพียงแค่เจ้าของจะต้องค่อยๆ เพิ่มกิจกรรมจากง่ายไปยาก และหมั่นคอยสังเกตสุนัขสามารถทำกิจกรรมได้แค่ไหน รวมถึงหมั่นสังเกตอาการบาดเจ็บของสุนัขภายหลังจากทำกิจกรรมทุกครั้ง

2.3 ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์

ในการศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่มีผลต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะนั้น เป็นการศึกษาพฤติกรรมพึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ระหว่างสุนัขและมนุษย์ รวมทั้งทฤษฎี แนวคิด หรือกฎหมายที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยงอยู่ร่วมกันได้ดีด้วยดี แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสุนัขจะมีมาอย่างยาวนาน ถูกส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น มีหลักฐานทางโบราณคดี วรรณกรรม คำบอกเล่าและจากการบันทึกต่างๆ รวมไปถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวิวัฒนาการของบรรพบุรุษสุนัขเรียกว่า ยูซีโอน (Eucyon) ขนาดเท่าหมาป่าดำรงชีวิตด้วยการล่าสัตว์ พวกมันอาศัยและแพร่กระจายพันธุ์อยู่ทั่วโลก พวกมันปรับตัวให้สามารถอยู่รอดได้ภายใต้สภาพอากาศที่เย็นจัดจากยุคน้ำแข็ง ด้วยการปรับตัวให้สามารถกินได้ทั้งสัตว์

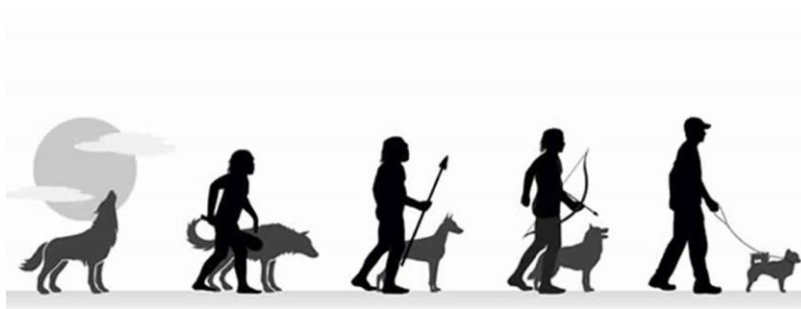
และพีช ต่อมาก็ได้วิวัฒนาการกลายเป็นบรรพบุรุษหมาป่าอย่างหมาจิ้งจอก ไคโยตี้ และหมาป่าแจ็กเคิล (Kaminski Juliane, Waller Bridget M., Diogo Rui, Hartstone-Rose Adam, & Burrows Anne M, 2019)

ภาพที่ 3 กล้ามเนื้อใบหน้าของสุนัข และหมาป่า

ที่มา : (Kaminski Juliane et al., 2019)

ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ (Natural History Museum) ในประเทศสวีเดน คุณเลิฟ นักวิทยาศาสตร์ประจำพิพิธภัณฑ์นำชิ้นส่วนของกระดูกหมาป่า Taimyr Wolf ที่ขุดพบในไซบีเรียทำให้เขาสันนิษฐานว่าหมาป่าตัวนี้มีประวัติทางพันธุกรรมในคาบสมุทร Taimyr และเป็นหมาป่าพันธุ์สุดท้ายที่มีบรรพบุรุษเดียวกันกับหมาบ้าน สุนัขบ้านกับหมาป่าเริ่มแยกจากการมีบรรพบุรุษเดียวกันราว 30,000 ปีที่แล้ว เป็นช่วงเวลาที่มนุษย์เริ่มวิวัฒนาการขึ้นบนโลก ความสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างมนุษย์และสุนัขต่างฝ่ายต่างมีวิถีชีวิตของตนเอง รวมไปถึงต่างฝ่ายต่างล่าซึ่งกันและกันเพื่อความอยู่รอด (Kaminski Juliane et al., 2019)

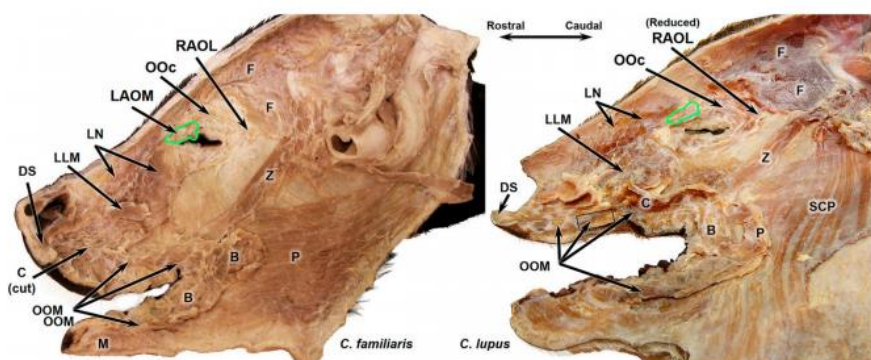

ภาพที่ 4 วิวัฒนาการความสัมพันธ์ของสุนัข และมนุษย์

ที่มา : (Kaminski Juliane et al., 2019)

จนเมื่อวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการดำรงชีวิตหาเลี้ยงชีพด้วยการล่าสัตว์และการเก็บของป่า เปลี่ยนมาเป็นการเพาะปลูกและเริ่มตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยโดยอยู่รวมกันเป็นชุมชน ทำให้สุนัขและมนุษย์ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น สุนัขกลายเป็นสัตว์ชนิดแรกที่กลายมาเป็นสัตว์เลี้ยงของคน มนุษย์เริ่มจากการนำหมาป่าไปเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยง ทำให้มนุษย์และสุนัขเริ่มใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยมนุษย์เริ่มเลี้ยงสุนัขจากเศษอาหารที่เหลืออยู่ สุนัขตอบแทนมนุษย์ด้วยการเฝ้าทรัพย์สิน ด้วยการเห่า คอยเตือนภัยให้มนุษย์ รวมทั้งการช่วยมนุษย์ล่าสัตว์ในประเทศซาอุดีอาระเบีย

ดังนั้นสุนัขจึงมีวิวัฒนาการโดยการปรับเปลี่ยนนิสัยและรูปร่างให้สามารถเข้ากับการอยู่อาศัยร่วมกับมนุษย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม จากมหาวิทยาลัยพอร์ตสมัธ สหราชอาณาจักร ดร. จูเลียโน คามินสกี พบว่าสุนัขมีพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อชุดพิเศษที่เรียกว่า LAOM (Levator Anguli Medialis Muscle) และ กล้ามเนื้อ RAOL (Retractor Anguli Oculi Lateralis Muscle) บริเวณส่วนบนของดวงตาใกล้กับสันจมูก โดยไม่พบกล้ามเนื้อส่วนนี้ในหมาป่าสีเทา และบรรพบุรุษของสุนัข กล้ามเนื้อชนิดนี้ทำให้สุนัขสามารถยกคิ้วด้านในขึ้นได้ สร้างการเคลื่อนไหวของคิ้วได้อย่างชัดเจนมากกว่าหมาป่า คล้ายกับการแสดงออกของมนุษย์ ทำให้สุนัขสามารถแสดงสีหน้าแวต่าน่าสงสาร ดีใจ และความน่าเอ็นดูกับมนุษย์ได้มากกว่าหมาป่า สุนัขสามารถเรียนรู้ รับรู้พฤติกรรมของเจ้าของได้ หากเจ้าของสุนัขมีลักษณะนิสัยด้านลบที่มีความอ่อนแอสุนัขที่เลี้ยงก็จะเรียนรู้นิสัยนี้จากมนุษย์ หากมนุษย์คนไหนที่มีความเข้มแข็ง สามารถเข้าสังคมได้ง่าย สุนัขที่เลี้ยงก็จะมีพฤติกรรมตอบสนองไปในทิศทางเดียวกัน การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ LAOM มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งต่อความผูกพันของสุนัขและมนุษย์ ไม่ใช่เพียงเพราะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่ห่วงใย แต่ยังมีบทบาทในเรื่องของการสื่อสาร และโต้ตอบระหว่างสุนัขและมนุษย์ แต่สุนัขสายพันธุ์เดียวที่ไม่มี Levator Anguli Oculi Medialis Muscle และ Retractor Anguli Oculi Lateralis Muscle คือไฮบีเรียนฮัสกี้และอลาสกัน มาลามิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ยังมีใบหน้าคล้ายสุนัขป่าซึ่งเป็นสายพันธุ์สุนัขโบราณที่มีความคล้ายคลึงกับหมาป่ามากที่สุด (Kaminski Juliane et al., 2019)

ภาพที่ 5 กล้ามเนื้อในส่วน LAOM ภาพด้านซ้ายคือหมาป่าสีเทา ภาพด้านขวาคือสุนัขบ้าน

ที่มา : (Kaminski Juliane et al., 2019)

**หมายเหตุ กล้ามเนื้อ Levator คือ กลุ่มของกล้ามเนื้อที่กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของร่างกาย พบได้บริเวณใบหน้า และกระดูกเชิงกราน Levator Anguli Medialis Muscle ในสุนัขเป็นกล้ามเนื้อบริเวณส่วนบนของดวงตาใกล้กับสันจมูกมีหน้าที่ทำให้นุ้สุนัขสามารถขยับ หรือยกคิ้วด้านในขึ้นได้

ความผูกพันระหว่างสุนัขและมนุษย์มีลักษณะเฉพาะ พฤติกรรมของสุนัขทำให้นุ้สุนัขเป็นเพื่อนที่ดีของมนุษย์สิ่งที่มีห้ศรัทธยี่ที่สุดในการปรับพฤติกรรมของสุนัขเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูของมนุษย์ สุนัขสามารถใช้สัญชาตญาณในการสื่อสารกับมนุษย์ได้เช่น จากการจ้องมอง ฟังคำสั่งจากเสียง ลักษณะท่าทางการแสดงออก (Kaminski Juliane et al., 2019) มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การสบตาระหว่างสุนัขและมนุษย์มีความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของสุนัขและมนุษย์ แต่ความสัมพันธ์แบบนี้ไม่พบในหมาป่าและมนุษย์ แรงจูงใจในการสบตากันระหว่างสุนัขและมนุษย์สามารถเป็นตัววัดระดับความผูกพัน เป็นจุดเด่นในความสัมพันธ์ที่เป็นเอกลักษณ์ระหว่างสัตว์ทั้งสองชนิดในวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของมนุษย์ (Marshall-Pescini & Kaminski, 2014)

สรุปได้ว่า ความผูกพัน ระหว่างสุนัขและมนุษย์เป็นลักษณะเสมือนความสัมพันธ์แบบ พ่อ แม่ ลูก ดังนั้นความต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมร่วมกันจึงมีความสำคัญต่อสุนัข และเจ้าของ

ปัจจุบันสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่นิยมของคนเมืองจนทำให้อัตราจำนวนประชากรของสุนัขเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี ด้วยเหตุผลที่มีการวิจัยหลากหลายด้านนำเสนอประโยชน์ของการเลี้ยงสุนัขที่ส่งผลดีต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในหลากหลายด้าน เช่น ผู้ช่วยทางการแพทย์ หน่วยงานราชการต่างๆ รวมไปถึงช่วยขัดเกลาจิตใจของมนุษย์ ช่วยลดภาวะความเครียด ดังแนวคิดต่อไปนี้

2.3.1 แนวความคิดสัตว์เลี้ยงเป็นมิตร

ปัจจุบันมีผู้รักหลายคู่ที่นำเอาสุนัขมาเลี้ยงเปรียบเสมือนลูกแทนการมีลูกเพื่อเป็นหลักของการครองคู่ชีวิตด้วยกัน (Boya Unal O, Dotson Michael J, & Hyatt Eva M, 2012) ฮอร์โมนออกซิโทซิน (Oxytocin) เป็นฮอร์โมนที่มีความสำคัญในความสัมพันธ์ของสุนัขและมนุษย์ มีความคล้ายคลึงกับบทบาทความสัมพันธ์ในลักษณะของพ่อแม่ลูก เนื่องจากฮอร์โมน ออกซิโทซิน เป็นฮอร์โมนที่พบมากในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นฮอร์โมนที่ควบคุมการทำงานของร่างกาย เป็นฮอร์โมนที่ช่วยสร้างความผูกพันระหว่างแม่และทารก เมื่อฮอร์โมนนี้หลั่งออกมาจะสามารถสร้างความผูกพันกับคนที่รัก โดยเฉพาะเวลากอด การสัมผัส หรือการสบตา ส่งผลให้ก่อให้เกิดความเชื่อใจ และความรู้สึกปลอดภัย ฮอร์โมนออกซิโทซิน มีบทบาทพื้นฐานสำหรับพฤติกรรมในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ในทำนองเดียวกันฮอร์โมนออกซิโทซินส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์ เหมือนเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มของฮอร์โมนจากการจ้องตา การกอด และการสัมผัส ส่งผลให้สุนัขเชื่อใจ ไว้วางใจมนุษย์ (Kaminski Juliane et al., 2019)

งานวิจัยยังพบว่าการเลี้ยงสุนัขทำให้มนุษย์มีความอดทนและมีวินัยมากขึ้นอีกด้วย เนื่องจากเมื่อนุษย์รับสุนัขมาเลี้ยงในวัยเด็ก จะมีอาการตื่นเต้นกับสถานที่ใหม่โดยการเดินสำรวจพื้นที่รอบๆ นอนไม่หลับ ร้อง หรืออาจนอนในเวลากลางคืน พฤติกรรมเหล่านี้อาจเกิดขึ้นประมาณ 1-2 สัปดาห์ ทำให้มนุษย์ผู้เป็นเจ้าของต้องมีความอดทนกับพฤติกรรมของสุนัขแล้วค่อยๆ ฝึกวินัยพวกเขาทีละนิด สอนให้พวกเขาทำตามคำสั่ง คอยมอบความรักความเอาใจใส่แก่พวกเขา เพื่อที่จะให้พวกเขาเรียนรู้และไม่สร้างความเดือดร้อน ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้มีความคล้ายคลึงกับการเลี้ยงลูกเช่นกัน (Boya Unal O et al., 2012; Topál, Miklósi, & Csányi, 1997)

2.3.2 พฤติกรรมสุนัขกัดและทำร้ายเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี

จากการสำรวจทางการแพทย์ย้อนหลังในปี พ.ศ. 2537-2546 ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ถูกสุนัขกัดและทำร้ายทั้งหมดประมาณ 341 คน หรือเฉลี่ย 5.9 คน ต่อปี สายพันธุ์สุนัขที่มีความเสี่ยงต่อการกัดและทำร้ายเด็กมากที่สุดคือ เยอรมัน เชพเพิร์ด และโดเบอร์แมน เหตุการณ์ที่สุนัขกัดและทำร้ายเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี เกิดขึ้นเป็นประจำในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมการเล่นที่ไม่ถูกต้อง และเจ้าของไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองได้เมื่อพาสุนัขออกไปทำกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ และสวนสาธารณะ เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาสวนสาธารณะสำหรับสุนัขมีพื้นที่ที่ติดกับสนามเด็กเล่น หรือสวนสาธารณะชุมชน ทำให้สุนัขและเด็กมีโอกาสเจอกันได้ง่ายจึงเป็นสาเหตุในการเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับสุนัขกัดและทำร้ายเด็กอยู่บ่อยครั้ง

จากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่ารายงานเด็กถูกกัดและทำร้ายจะพบมากในช่วงฤดูร้อน เนื่องจากเป็นฤดูที่เด็กและสุนัขมีความกระตือรือร้น และมีแนวโน้มที่จะออกมาทำกิจกรรมภายนอกบ้านมากขึ้น จากปัจจัยในด้านสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมทำให้เด็กมีโอกาสเสี่ยงสูงในการพบเจอสุนัขในบริเวณสถานที่สาธารณะ เมื่อเด็กเห็นสุนัขและต้องการอยากเข้าไปสัมผัส ทักทาย หรือชวนสุนัขเล่น ทำให้เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อเด็กมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะเด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 10 ปี เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองมีจินตนาการ เมื่อพบเห็นสุนัขหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ พวกเขาต้องการที่จะทำความรู้จักและทักทาย (Schalamon Johannes et al., 2006)

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของสุนัขในด้านทางการแพทย์ การช่วยเหลือมนุษย์ ทำให้สุนัขมีความสำคัญเป็นอย่างมากจึงมีความจำเป็นในการศึกษาพฤติกรรมของสุนัข เพื่อหาแนวทางการจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขให้สามารถ วัตถุประสงค์ที่ใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน แม้ว่าสุนัขเหล่านี้จะผ่านการฝึกการใช้ชีวิตร่วมกับมนุษย์ ปรับพฤติกรรมความก้าวร้าว เรียนรู้การเข้าสังคมทำให้สุนัขเหล่านี้ไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ แต่พวกเขาต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมและออกกำลังกายเพื่อปลดปล่อยพลังงานในตัวและช่วยลดภาวะความเครียดในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นสวนสุนัขจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะถึงแม้พวกเขาจะได้รับการฝึกมาเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่หากพวกเขาไม่ได้รับการออกกำลังกายที่เหมาะสมต่อสายพันธุ์และอายุอาจจะทำให้พวกเขามีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวได้ เนื่องจากพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ติดตัวมาเป็นสัญชาตญาณธรรมชาติ การศึกษาพฤติกรรมเหล่านี้จึงเป็นประโยชน์สำหรับการหาแนวทางในการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนสาธารณะระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน

2.3.3 กฎหมายและกฎเกณฑ์ทางสังคม ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยง

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องมีสองฉบับ ได้แก่ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มีจุดประสงค์เพื่อป้องกันการทารุณกรรมสัตว์โดยฝีมือมนุษย์ โดยเฉพาะจากผู้ที่ เป็นเจ้าของสัตว์ที่ปล่อย ละทิ้งไม่ดูแลสัตว์ และเพื่อปกป้องมนุษย์จากความเสี่ยงในร่างกายและทรัพย์สินที่เกิดจากสัตว์ (ชณิศา แสงทอง & ธเนศ สุจารีกุล, 2563) สามารถสรุปข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

2.3.3.1 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 มีการกำหนดให้เจ้าของสุนัขจะต้องขึ้นทะเบียนสุนัข รวมทั้งกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสุนัข การนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยมีใจความสำคัญในข้อที่ 16 ใจความสำคัญ (3) กล่าวคือ เจ้าของ

สุนัขจะต้องมีสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของขนาดและสายพันธุ์ของสุนัข ให้มีความเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตของสุนัข หากเป็นสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ที่เหมาะสม สามารถป้องกันไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าถึงและจะต้องแสดงป้ายแจ้งเตือนให้ผู้อื่นระมัดระวังโดยจะต้องสังเกตได้อย่างชัดเจนเพื่อความปลอดภัยแก่สุนัขและผู้อื่น

นอกจากนี้จากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 397 ที่ระบุว่าผู้ใดที่กระทำการใดๆที่เป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งในเรื่องของเจตนา สร้างความรำคาญแก่เพื่อนบ้าน เช่น การเห่าหอนหรือก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันระยะเวลานาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท การเลี้ยงสุนัขแล้วสุนัขเห่าเสียงดัง ถือเป็นการสร้างความรำคาญต่อผู้อื่นจำนวนมาก (ต่อหน้าธารกำนัล) ซึ่งมีโทษสูงสุดจำคุก 1 เดือน ปรับ 10,000 บาท เจ้าของสุนัขจะต้องดูแลสุนัขของตนไม่ให้ไปก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น

2.3.3.2 พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

2557

พรบ.ป้องกันการทารุณกรรมและสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 หรือที่เรียกกันติดปากว่า "พรบ.คุ้มครองสัตว์" นั้นมีสาระสำคัญเพื่อคุ้มครองสัตว์มิให้ถูกทารุณกรรม และเจ้าของจะต้องจัดสวัสดิภาพให้สัตว์มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับสภาวะของสัตว์แต่ละชนิด พร้อมกำหนดบทลงโทษไว้ วัตถุประสงค์เพื่อให้สัตว์ได้รับความคุ้มครองตามธรรมชาติของการดำรงชีวิตของสัตว์อย่างเหมาะสม จึงกำหนดเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องดังนี้

มาตรา 20 และ 31 หากผู้ใดทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนได้รับความเจ็บป่วย ทรมาน พุพพลภาพ พิการ ทารุณจนสัตว์ถึงแก่ความตายและรวมไปถึงการนำสัตว์พิการ ชรา หรือสัตว์ที่กำลังตั้งท้องเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ใช้สัตว์เป็นเครื่องระบายอารมณ์ทางเพศ หรือใช้สัตว์ทำงานหารายได้เพื่อตนเอง บุคคลนั้นๆจะต้องได้รับโทษตามมาตรา 20 และ 31 คือ มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

และมีข้อยกเว้น มาตรา 21 การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อป้องกันอันตรายแก่ชีวิต หรือร่างกายของมนุษย์ หรือสัตว์อื่น หรือป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่ทรัพย์สินไม่ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์

สามารถสรุปได้ว่า กฎหมายทั้งหมดที่ออกมานี้นั้นอาจจะมองว่าเป็นการคุ้มครองแต่สัตว์เพียงอย่างเดียว แต่หากมองที่ใจความสำคัญของกฎหมายแล้วทั้งหมดยังคุ้มครองถึงสวัสดิภาพของมนุษย์และทรัพย์สินอีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนำไปใช้ประกอบกับการวิเคราะห์และจัดตั้งสวนสุนัขภายใต้พื้นที่สวนสาธารณะ เพื่อให้ทั้งสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะมีความปลอดภัยในการใช้พื้นที่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2.3.3.3 กฎระเบียบการใช้สวนสุนัข

สวนสาธารณะสำหรับสุนัขทุกแห่งจะมีกฎระเบียบ ป้ายที่แสดงกฎระเบียบในการนำสุนัขเข้าใช้สวนสาธารณะและกฎระเบียบในการรักษาความสะอาดทุกๆ 100 ตารางเมตร และบริเวณหน้าประตูทางเข้าเพื่อเตือนให้เจ้าของสุนัขทำความสะอาดมูลสุนัขของตนเอง ไม่แนะนำให้เจ้าของสุนัขหนึ่งคนนำสุนัขเข้ามามากกว่าสามตัวในแต่ละครั้ง เนื่องจากเจ้าของอาจไม่สามารถควบคุมสุนัขของตนเองได้ รวมไปถึงการกำจัดมูลและการดูแลรักษาความสะอาด มีข้อเสนอในการรักษาความสะอาดสำหรับสวนสาธารณะสำหรับสุนัขดังนี้

- 1) แสดงกฎระเบียบของสวนให้อยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจน ในบริเวณพื้นที่โดยรอบสวน
- 2) กฎระเบียบควรชี้ชัดในเรื่องความรับผิดชอบของสุนัขโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำความสะอาดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลจากสุนัขของตนเอง
- 3) จำกัดจำนวนสุนัขที่สามารถเข้ามาใช้งานพร้อมกับเจ้าของหนึ่งคน โดยกำหนดให้สามารถนำสุนัขเข้าใช้งานในแต่ละครั้งไม่เกินสามตัวต่อเจ้าของหนึ่งคน และไม่อนุญาตให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี นำสุนัขเข้าใช้งานโดยลำพัง
- 4) เจ้าของจะต้องสามารถควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองไม่ให้สร้างความรบกวนแก่สุนัขตัวอื่นๆ ภายในสวน และไม่อนุญาตให้สุนัขที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ดุร้ายเข้าใช้งานสวน

2.4 แนวคิด และทฤษฎีออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัข

การจัดสร้างสวนสุนัขนั้นมีความละเอียดอ่อนในหลายหลายด้านสำหรับสังคมไทย เนื่องจากสวนสุนัขเป็นเรื่องที่ใหม่จึงจำเป็นต้องนำข้อมูลในหลายด้าน หลากหลายมุมมองมาใช้ในการพิจารณา เพื่อที่จะให้การจัดสร้างสวนสุนัขประสบผลสำเร็จในระยะยาว รวมไปถึงจะต้องศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ โดยแนวความคิด และทฤษฎีที่จำเป็นในการจัดสร้างสวนสุนัขให้ประสบผลสำเร็จ โดยส่งผลกระทบต่อทางลบน้อยที่สุด

2.4.1 ประโยชน์ของสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

ประโยชน์ของสวนสาธารณะสุนัขเป็นพื้นที่สำหรับเจ้าของสุนัขสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ ในการเลี้ยงดูสุนัขของพวกเขา สุนัขจะได้เรียนรู้การเข้าสังคมลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวในตัวของสุนัขและยังส่งเสริมในด้านความปลอดภัยต่อคนที่ใช้สวนสาธารณะร่วมกับสุนัขเนื่องจากสุนัขจะออกกำลังกายและทำกิจกรรมอยู่ภายในพื้นที่ที่จัดสรรให้สุนัขเท่านั้น (Matisoff Daniel & Noonan Douglas, 2012)

ปัจจุบันสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงยอดนิยมของคนเมือง ทำให้สวนสุนัขมีความสำคัญต่อสุนัข เจ้าของ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม เพราะปัจจุบันไลฟ์สไตล์ของคนเมืองมีความเปลี่ยนแปลงผู้คนส่วนใหญ่นิยมอาศัยในคอนโดมิเนียม ทาวน์โฮมมากขึ้นด้วยเหตุผลมาจากข้อจำกัดในด้านของพื้นที่ภายในกรุงเทพมหานคร และความสะดวกการเดินทาง ส่งผลให้พฤติกรรมเลี้ยงสุนัขเปลี่ยนไปเกิดข้อจำกัดในด้านของพื้นที่ในการเลี้ยงสุนัขมากขึ้น ทำให้พฤติกรรมของสุนัขปรับเปลี่ยนไปในทางลบ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ความเครียด ด้วยเหตุผลที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และพื้นที่ที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมและออกกำลังกายที่มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของสุนัข จากการศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมาของสุนัข พฤติกรรมของสุนัข ความต้องการในการใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัข พฤติกรรมการเลี้ยงสุนัขของเจ้าของที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความก้าวร้าวของสุนัข รวมไปถึงการออกกฎหมาย ข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเลี้ยงสุนัขและสัตว์เลี้ยงของประชาชน การป้องกันการทารุณกรรมและสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ โดยทำการเลือกพื้นที่กรณีศึกษาสองแห่งที่มีความแตกต่างกันในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขคือ 1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ที่ออกแบบพื้นที่สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ 2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนที่อนุญาตให้สุนัขและเจ้าของสามารถเข้าใช้งานพื้นที่ได้แต่ไม่ได้จัดสรรพื้นที่เฉพาะสำหรับสวนสุนัข ทำการเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ จดบันทึก สัมภาษณ์และทำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างสองประเภทคือ เจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นในการใช้งานสวนสาธารณะร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ

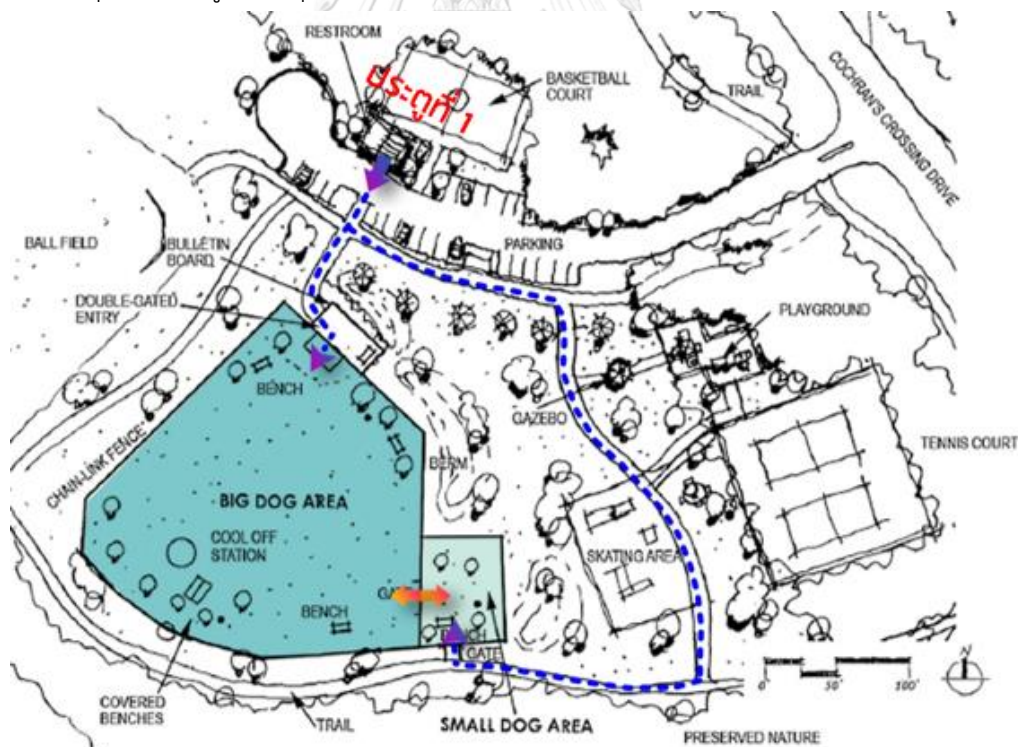
2.4.2 กรณีศึกษาสวนสุนัข

ประเทศสหรัฐอเมริกามีมุมมองความคิดเห็นของกลุ่มคนที่มีความเห็นต่างเกี่ยวกับสวนสาธารณะสำหรับสุนัข พวกเขามีความกังวลในเรื่องของความปลอดภัยจากพฤติกรรมของสุนัข ความก้าวร้าวของสุนัข เชื้อโรค โรคติดต่อและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์โดยรอบของสวนสุนัข รวมถึงความกังวลในเรื่องของการมีสวนสุนัขภายในชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้พื้นที่สนามเด็กเล่นจะเป็น

ภัยอันตรายต่อเด็กๆ บริเวณชุมชนโดยรอบ (Gómez Edwin, 2013) ซึ่งกรณีศึกษา ได้แก่ สวนสุนัขสองแห่งที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงผลกระทบในการออกแบบ

กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จ

กรณีศึกษาแรกคือ แคทเทล ด็อก พาร์ค (Cattail Dog Park) ตั้งอยู่ในเดอะวูดแลนด์ รัฐเท็กซัส สวนแห่งนี้มีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ตั้งอยู่ภายในบริเวณชุมชนวูดแลนด์ พื้นที่สวนติดกับสนามกอล์ฟ ข้อดีของสวนแห่งนี้คือทางเดินที่เชื่อมต่อกับทางเดินภายในชุมชน อยู่ไกลจากพื้นที่ชุมชนไม่มากนักทำให้การเดินทางมาใช้บริการของผู้ใช้งานค่อนข้างสะดวก เช่น การเดินเท้าหรือการเดินทางโดยรถยนต์ แบ่งพื้นที่จอดรถสำหรับเจ้าของสุนัข ภายในสวนสุนัขถูกออกแบบโดยแยกพื้นที่ระหว่างสุนัขเล็ก - สุนัขใหญ่ สวนสุนัขแห่งนี้ออกแบบให้มีรั้วเพื่อป้องกันสุนัขหลบหนีและประตูทางเข้า-ออก ถูกออกแบบให้เป็นประตู 2 ชั้น เพื่อความปลอดภัย ภายในสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของสุนัขที่มารอสุนัขของตนเองทำกิจกรรม เช่น ศาลานั่งพักผ่อน อุปกรณ์เพื่อเก็บมูลสุนัข ทำให้สวนแห่งนี้ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งสวนสุนัข ซึ่งทำให้เพิ่มมูลค่าทรัพย์สินที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงสวนสาธารณะและสวนสุนัข อีกทั้งลดผลกระทบจากการเกิดเสียงรบกวนและกลิ่น เพราะสวนสุนัขไม่ได้อยู่ติดกับชุมชนและบ้านพักอาศัยจนเกินไป

ภาพที่ 6 แคทเทล ด็อก พาร์ค, เดอะวูดแลนด์ รัฐเท็กซัส

ที่มา : ปรับปรุงจาก *Evaluation of off-leash dog parks in Texas and Florida: A study of use patterns, user satisfaction, and perception* (Hyung-Sook Lee, Mardelle Shepley, Chang-Shan Huang, & Planning, 2009)

กรณีศึกษาที่มีผลกระทบต่อสุนัขและเจ้าของ

กรณีศึกษาที่สองคือ สเตเปิลตัน ออฟ-ลีช ดี็อก พาร์ค (Stapleton Off Leash Dog Park) ตั้งอยู่ที่เดนเวอร์ รัฐโคโลราโด สวนสุนัขแห่งนี้อยู่ใกล้กับสนามเทนนิสและที่พักอาศัย เป็นสวนสุนัขขนาดใหญ่ที่เป็นพื้นที่ทราย สวนสุนัขถูกออกแบบให้มีรั้วกัน และประตูทางเข้า-ออก 2 ชั้น เพื่อป้องกันการหลบหนีของสุนัขและเพื่อความปลอดภัย ส่วนของภูมิทัศน์ภายในมีต้นไม้เพื่อให้ร่มเงา น้ำพุ และม้านั่งแก่เจ้าของสุนัข การเดินทางมาสวนสุนัขแห่งนี้ค่อนข้างสะดวกเนื่องจากสวนสุนัขแห่งนี้ตั้งอยู่ติดกับถนน

ความคิดเห็นจากการใช้งานของเจ้าของสุนัขส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นในด้านความปลอดภัยที่ค่อนข้างน้อย เนื่องจากสวนสุนัขแห่งนี้ไม่แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่ - สุนัขเล็ก เมื่อสุนัขทั้งสองขนาดเข้าใช้งานพร้อมกันทำให้สุนัขที่มีขนาดเล็กถูกข่มจากสุนัขที่ตัวโตกว่า อีกทั้งพื้นที่ทรายดูดซับความร้อนและระบายความร้อนได้ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นอันตรายแก่อุ้งเท้าของสุนัข อาจทำให้สุนัขได้รับบาดเจ็บได้หากเข้าใช้งานในฤดูร้อน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่สุนัขมีค่อนข้างน้อย เช่น จุดบริการน้ำดื่ม และความต้องการพื้นที่จอดรถสำหรับเจ้าของสุนัขเนื่องจากปัจจุบันใช้พื้นที่จอดรถร่วมกับประชาชนผู้มาใช้งานสนามเทนนิสบริเวณด้านข้างสวนสุนัข

ภาพที่ 7 สเตเปิลตัน ออฟ-ลีช ดี็อก พาร์ค, เดนเวอร์ รัฐโคโลราโด

ที่มา : ปรับปรุงจาก Google Earth, เข้าถึงเมื่อมีนาคม 2021

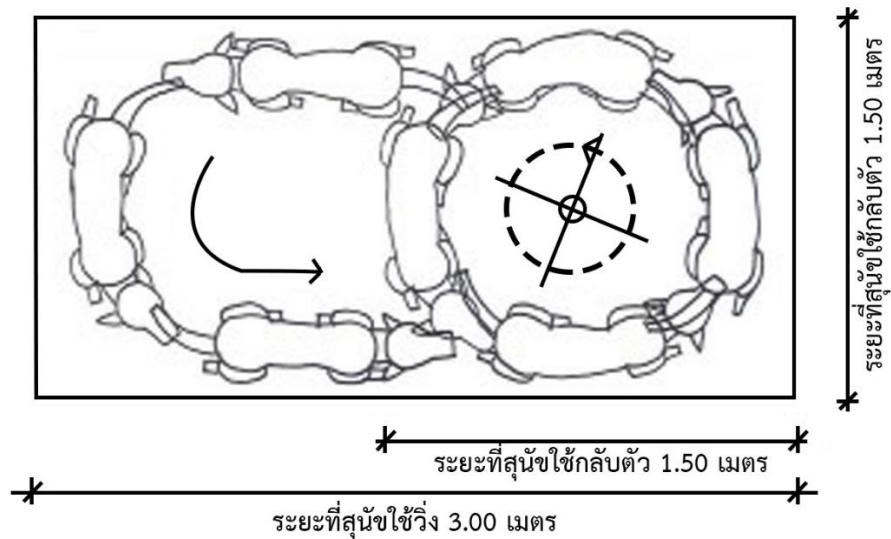
2.4. 3 ปัจจัยและแนวความคิดในการออกแบบจัดสรรพื้นที่สวนสุนัข

2.4.3.1 ตำแหน่งที่ตั้ง

บทบาทสำคัญในการออกแบบ จัดตั้งสวนสาธารณะสำหรับสุนัขให้ประสบความสำเร็จ คือ การเลือกที่ตั้งที่มีหากอยู่ในพื้นที่ที่มีความต้องการใช้งานสวนสาธารณะสำหรับสุนัขจากเจ้าของจำนวนมากจากเจ้าของสุนัข ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง โดยมีการดูแลรับผิดชอบจากเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม การมีสวนสาธารณะสำหรับสุนัขสามารถช่วยลดปัญหาการปล่อยสุนัขในพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ที่ไม่ได้ได้รับอนุญาตและพื้นที่บริเวณที่อยู่อาศัยของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อลดผลกระทบในด้านความขัดแย้ง ความปลอดภัย และการก่อความรบกวนแก่ผู้อื่น โดยขนาดของสวนสาธารณะสำหรับสุนัขเป็นส่วนสำคัญสำหรับการประสบความสำเร็จ ซึ่งขนาดของพื้นที่จะต้องสามารถรองรับปริมาณของสุนัขและเจ้าของได้อย่างเหมาะสม ไม่แออัด ทั้งในส่วนของพื้นที่จอดรถ พื้นที่ออกกำลังกายสำหรับสุนัข และพื้นที่นั่งคอยสำหรับเจ้าของสุนัข ต้องอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานโดยมีข้อเสนอ ดังนี้

1. ขนาดพื้นที่กว้างเพียงพอต่อความต้องการเพื่อรองรับสุนัขและเจ้าของ
2. เลือกพื้นที่ที่ลดความเสี่ยงในการเกิดความขัดแย้งต่อคนในพื้นที่ใกล้เคียง
3. จัดพื้นที่จอดรถให้เพียงพอต่อการใช้งานสุนัขและเจ้าของ
4. ควรคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกของผู้ใช้งานที่เป็นผู้พิการที่นำสุนัขมาออกกำลังกายด้วย

การพิจารณาขนาดพื้นที่ที่สุนัขต้องการสำหรับการใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและการออกกำลังกาย สามารถพิจารณาได้จากระยะเวลาการหมุนตัวหรือการกลับตัวของสุนัขเมื่อสุนัขวิ่งเพื่อนำมาใช้สำหรับการประมาณพื้นที่ออกกำลังกายของสุนัข 1 ตัว ได้ ซึ่งสุนัข 1 ตัวนั้นมีการใช้พื้นที่ในการกลับตัวหรือหมุนตัวประมาณ 1.50 – 1.75 เมตร ขึ้นอยู่กับขนาดของสุนัขแต่ละสายพันธุ์ และระยะที่สุนัขใช้วนในการวิ่งประมาณ 3.00 เมตร สามารถประมาณได้ว่าสุนัข 1 ตัว มีความต้องการพื้นที่ออกกำลังกายประมาณ 4.00 – 4.50 เมตร

ภาพที่ 8 ระยะที่ใช้ในการหมุนตัวและการวิ่งของสุนัข 1 ตัว
ที่มา : ปรับปรุงจาก (สำนักพิมพ์บ้านและสวน, เข้าถึงเมื่อพฤศจิกายน 2563)

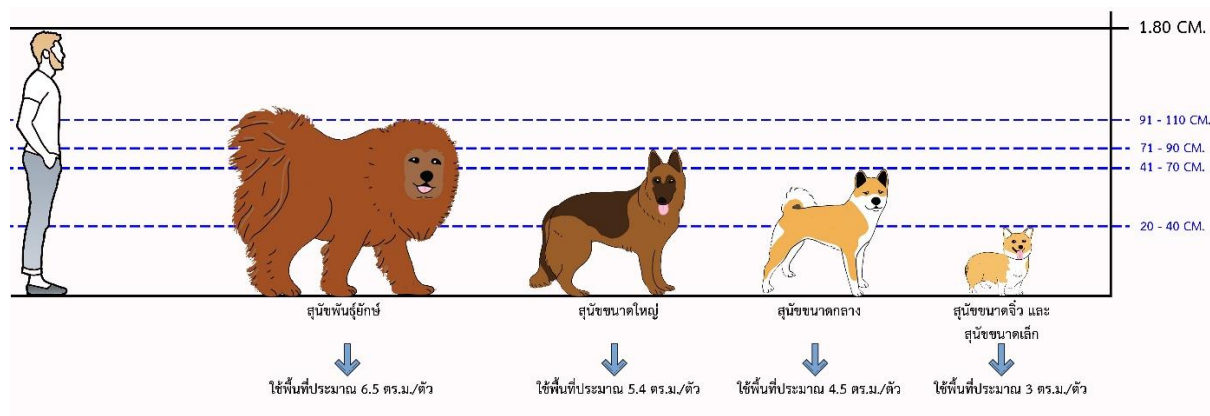
2.4.3.2 ความปลอดภัย

ในด้านความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ใช้งานสวนสาธารณะสำหรับสุนัข และผู้ใช้งานสวนสาธารณะ โดยสุนัขที่มีแนวโน้มพฤติกรรมที่ก้าวร้าว อาจสร้างปัญหาแก่สุนัขตัวอื่น เจ้าของสุนัขคนอื่นๆ รวมไปถึงผู้ใช้งานสวนสาธารณะหากเจ้าของสุนัขไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของสุนัขตนเอง จนอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ของสวนสาธารณะสำหรับสุนัข เพื่อให้ลดความเสี่ยงในด้านของความปลอดภัยจึงมีข้อเสนอดังนี้

1. ไม่อนุญาตให้สุนัขที่มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว และดุร้ายเข้าใช้งานภายในพื้นที่สวนสาธารณะสำหรับสุนัข เพื่อลดอัตราความเสี่ยงในด้านของความปลอดภัยแก่สุนัขตัวอื่น เจ้าของสุนัข รวมไปถึงผู้ใช้งานสวนสาธารณะ
2. ไม่ควรรนำลูกสุนัขใช้งานสวนสาธารณะสำหรับสุนัข เนื่องจากลูกสุนัขจะเป็นวัยที่ยังไม่รู้แยกแยะ มีอาการหวาดระแวงเมื่อเจอสุนัขที่มีขนาดใหญ่กว่า อาจทำให้ถูกทำร้ายได้
3. เจ้าของสุนัขจะต้องควบคุมสุนัขของตนเองได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะคำสั่งเสียง
4. หากสวนสาธารณะสุนัขไม่มีรั้วกันสำหรับสุนัขทำกิจกรรมโดยเฉพาะ เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงสุนัขอยู่เสมอเพื่อความปลอดภัยแก่สุนัขตัวอื่น เจ้าของสุนัข รวมไปถึงผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กเล็ก
5. เด็กที่เข้ามาใช้งานสวนสาธารณะสำหรับสุนัข และสวนสาธารณะจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ปกครองตลอดเวลาเพื่อความปลอดภัย

แนวทางในการออกแบบรั้วกันสุนัขเพื่อรักษาความปลอดภัย

ความสูงของรั้วภายในสวนสุนัขนั้นควรมีความสูงประมาณ 1.50 -2.00 เมตร เพื่อที่จะสามารถป้องกันความปลอดภัยแก่สุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ

ภาพที่ 9 ขนาดความสูงของรั้วที่มีความเหมาะสมต่อความสูงของสุนัข
ที่มา : ปรับปรุงจาก (สำนักพิมพ์บ้านและสวน, เข้าถึงเมื่อพฤศจิกายน 2563)

2.4.3.3 เสียงรบกวน

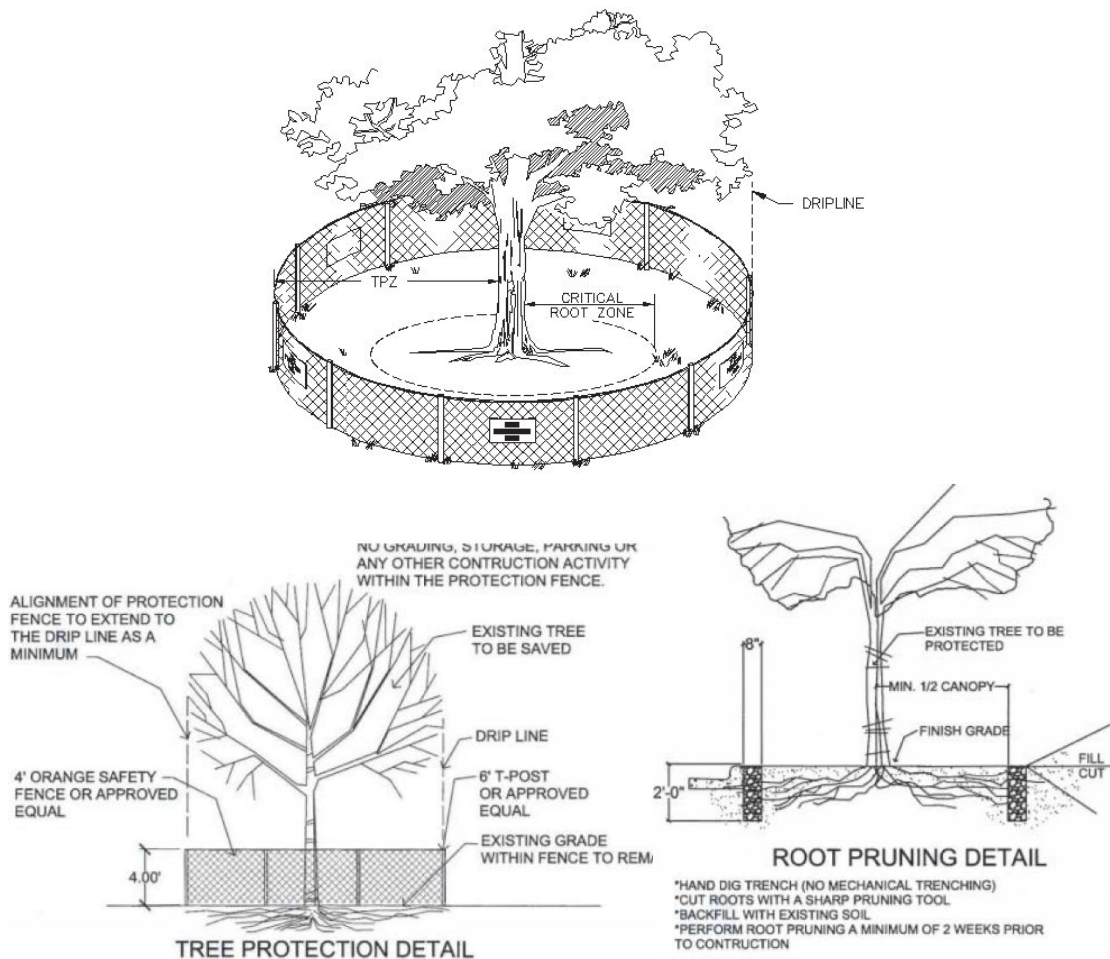
ความกังวลในเรื่องของเสียงรบกวนจากสวนสาธารณะสำหรับสุนัขต่อชุมชนและพื้นที่โดยรอบ เช่น เสียงจากการจราจร และเสียงของสุนัขจึงมีข้อเสนอดังนี้

1. เลือกพื้นที่จัดตั้งสวนสาธารณะสำหรับสุนัขให้เหมาะสม ควรหลีกเลี่ยงพื้นที่ที่อยู่ในเขตประชากรอาศัยหนาแน่น
2. หากจำเป็นต้องจัดตั้งในพื้นที่ที่มีการอยู่อาศัยของประชากรที่หนาแน่นควรมีการออกแบบวัสดุที่ช่วยป้องกันเสียง เพื่อป้องกันการเกิดเสียงรบกวนและปลูกพืชพันธุ์ที่สามารถช่วยดูดซับและลดการเกิดเสียงรบกวน
3. หากสวนสาธารณะสำหรับสุนัขอยู่ใกล้พื้นที่อยู่อาศัย ควรจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสาธารณะสุนัขให้ห่างจากพื้นที่อยู่อาศัยให้ได้มากที่สุด

2.4.3.4 พืชพรรณและวัสดุที่เลือกใช้ในสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

ก. พืชพรรณ

การปลูกต้นไม้ ควรล้อมโคนต้นไม้ให้สุนัขเข้าไปปัสสาวะบริเวณโคนต้นไม้ เนื่องจากในปัสสาวะของสุนัขมีความเป็นกรด อาจทำให้ต้นไม้ตายได้

ภาพที่ 10 ระยะของการปกป้องบริเวณโคนต้นไม้

ที่มา :

https://library.municode.com/tx/denton/codes/development_code?nodeId=CITY_DENTONDECO_SUBCHAPTER_7DEST_7.7LASCBUFE, เข้าถึงเมื่อมิถุนายน 2563

การเลือกชนิดของพืชพรรณสำหรับปลูกในสวนสาธารณะสุนัขอควรเลือกที่ปลอดภัยต่อสุนัขไม่ควรเลือกใช้พืชพรรณที่มีพิษต่อสุนัข เนื่องจากสุนัขมีประสาทสัมผัสที่ไว ควรเลือกพันธุ์ไม้ที่มีความทนทานต่อการเหยียบย่ำของสุนัขสามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว สำหรับไม้ยืนต้นควรเลือกพันธุ์ที่สามารถปรับเข้ากับสภาพแวดล้อม มีความทนทาน โตเร็ว ดูแลรักษาง่าย ไม่เป็นอันตรายหรือเป็นพิษต่อสุนัข ให้ความร่มเงาแก่สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานสวนสาธารณะ

ข. วัสดุพื้น

สนามหญ้า เป็นวัสดุที่มีความเหมาะสมกับการใช้พื้นที่ออกกำลังกายของสุนัข เนื่องจากหญ้ามีความอ่อนนุ่มไม่เป็นอันตรายต่อเท้าของสุนัข ไม่ดูดซับความร้อนจากแสงอาทิตย์ และหญ้ามักมีกลิ่นเฉพาะเป็นวัสดุพื้นผิวที่เหมาะสมกับสุนัขมากที่สุด แต่มีข้อเสียใน

เรื่องของการดูแลรักษาเป็นพิเศษ เพื่อความสวยงามและความสะอาด การทำความสะอาดที่ยาก ฉะนั้นไม่ควรใช้สำหรับพื้นที่ที่กำหนดให้สุนัขใช้ชั่วคราว เพราะยากต่อการทำความสะอาด

กรวด เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการใช้ปูพื้น เนื่องจากกรวดสามารถทำความสะอาดได้ง่ายมีขนาดที่หลากหลาย มีสีสันทที่สวยงาม อีกทั้งยังก่อสร้างง่ายและประหยัดเวลา กรวดเป็นวัสดุที่เหมาะสมจะใช้ในการปูพื้นทางเดิน เพราะทำให้เกิดเสียงเมื่อเดินทำให้สุนัขสามารถรับรู้ถึงการเคลื่อนไหว โดยกรวดเม็ดเล็กๆ เหมาะกับเท้าของสุนัขมากที่สุด เนื่องจากนุ่มเท้าและไม่ระคายเคืองต่อเท้าของสุนัข

ทราย เป็นพื้นผิวที่เหมาะสมต่อลานออกกำลังกายของสุนัข เนื่องจากดูแลรักษาาง่ายระบายน้ำได้ดี แต่มีข้อเสียคือ ทรายจะร้อนเกินไปกับเท้าสุนัขหากใช้ในพื้นที่ยกกลางแจ้งและสุนัขมักจะใช้ขุดคุ้ยพื้นทราย ทำให้เกิดปัญหาพื้นผิวสนามเป็นหลุม เป็นบ่อ จึงต้องหมั่นสังเกตและดูแลรักษา

วัสดุสำหรับปูพื้น สิ่งที่ต้องคำนึงเป็นหลักคือ การเลือกใช้วัสดุที่ไม่ลื่นเมื่อเปียกน้ำ ควรเลือกวัสดุพื้นผิวแข็ง สามารถทำความสะอาดได้ง่าย ไม่เป็นที่สะสมของเชื้อโรคและที่สำคัญ ควรออกแบบพื้นให้มีความลาดเอียงเพื่อการระบายน้ำที่ดี เช่น แผ่นหิน คอนกรีต หรือวัสดุอื่นๆ

2.4.3.5 ความสะอาดและระบบสุขาภิบาล

การกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูลของสุนัขในสวนสาธารณะสำหรับสุนัข ทางสวนสาธารณะจะต้องจัดพื้นที่สำหรับให้สุนัขได้อุจจาระโดยเฉพาะ จัดให้มีถุงเก็บอุจจาระและถังขยะตามจุดต่างๆ ภายในสวนสาธารณะสำหรับสุนัขให้เพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้เพื่อลดปัญหาเรื่องความสะอาด เจ้าของสุนัขจะต้องทำตามกฎระเบียบของสวนสาธารณะอย่างเคร่งครัดในเรื่องของความสะอาดที่เกิดจากสุนัขของตนเอง โดยมีข้อเสนอ ดังนี้

- 1) วางแผนในด้านงบประมาณในการบำรุงรักษา และการทำความสะอาดที่เหมาะสมภายในสวนสาธารณะสำหรับสุนัขจากองค์กรและหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแล
- 2) การใช้ป้ายแสดงข้อกำหนด กฎระเบียบในการใช้สวนสาธารณะสำหรับสุนัข และการรักษาความสะอาดของเจ้าของสุนัขภายในสวนให้ชัดเจนและเหมาะสม
- 3) จัดเตรียมถุงเพื่อใช้สำหรับเก็บอุจจาระสุนัข ถังขยะให้เพียงพอต่อพื้นที่การใช้งาน จัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสมสามารถมองเห็นและหยิบใช้ได้สะดวก

พื้นที่เก็บและกำจัดมูลสุนัข

สามารถใช้ถังบำบัดมูลสุนัขเพื่อช่วยในการย่อยมูล และช่วยลดปัญหาการเกิดกลิ่นรบกวน เมื่อมูลสุนัขถูกย่อยสลายแล้วก็จะกลายเป็นปุ๋ยให้กับต้นไม้และพื้นดินภายในสวนสุนัข โดยถังจะถูกฝังไว้ใต้พื้นดินใกล้บริเวณที่จัดเตรียมไว้สำหรับให้สุนัขได้ขับถ่ายและมีการปิดฝาเอาไว้เพื่อไม่ให้มีกลิ่นรบกวน เมื่อเทมูลของสุนัขลงไปสารเคมีที่อยู่ภายในถังจะถูกย่อยสลายกลายเป็นของเหลว โดยควรติดตั้งถังบำบัดไว้ตามจุดต่างๆ ในพื้นที่สวนสุนัขเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าของสุนัขในการจัดเก็บมูลสุนัขของตนและนำไปทิ้งในถังบำบัด ซึ่งขนาดถังบำบัดมีขนาดประมาณ 0.80×0.80 เมตร จากนั้นเทกรวดรองกันหลุมแล้วนำถังวางลงไป โรยกรวดรอบๆ ให้สามารถระบายของเหลวได้สะดวก

ชั้นกรวด

ช่องระบายมูลสุนัขที่ถูกย่อยสลายแล้ว

ภาพที่ 11 ตัวอย่างการฝังถังบำบัดมูลสุนัขและการระบายของเสีย
ที่มา : ปรับปรุงจาก (สำนักพิมพ์บ้านและสวน, เข้าถึงเมื่อพฤศจิกายน 2563)

บทที่ 3

แนวทางการดำเนินงานและกระบวนการเก็บข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับศึกษาปัจจัยการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของสุนัข และผู้ใช้พื้นที่สวนสาธารณะ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกัน และแนวทางในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขเพื่อให้ส่งผลกระทบต่อทางลบน้อยที่สุด ซึ่งกระบวนการวิจัย แบ่งขั้นตอนการทำงานโดยภาพรวมออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1) การศึกษากรอบความคิดในการวิจัย

1.1 การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

1.2 เกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ศึกษา

1.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสังเกตการณ์

2.2 การใช้การสอบถามและการสัมภาษณ์

2.3 การใช้แบบสอบถามออนไลน์

3) วิธีการวิเคราะห์ และผลการศึกษา

4) การอภิปรายผล

3.1 การศึกษากรอบความคิดในการวิจัย

ศึกษาปัญหาการจัดสรรพื้นที่ออกกำลังกายสำหรับสุนัขในกรุงเทพมหานครตามแผนนโยบาย การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและการจัดสร้างสวนสุนัข เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดสรรพื้นที่เพื่อ สวนสุนัข โดยเน้นในประเด็นที่เป็นผลกระทบทางลบแก่ผู้ใช้สวนสาธารณะร่วมกันกับสุนัข เพื่อศึกษา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดสร้างสวนสุนัข แห่งต่อไป

3.1.1 การศึกษาทฤษฎี งานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ในการวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ส่วน

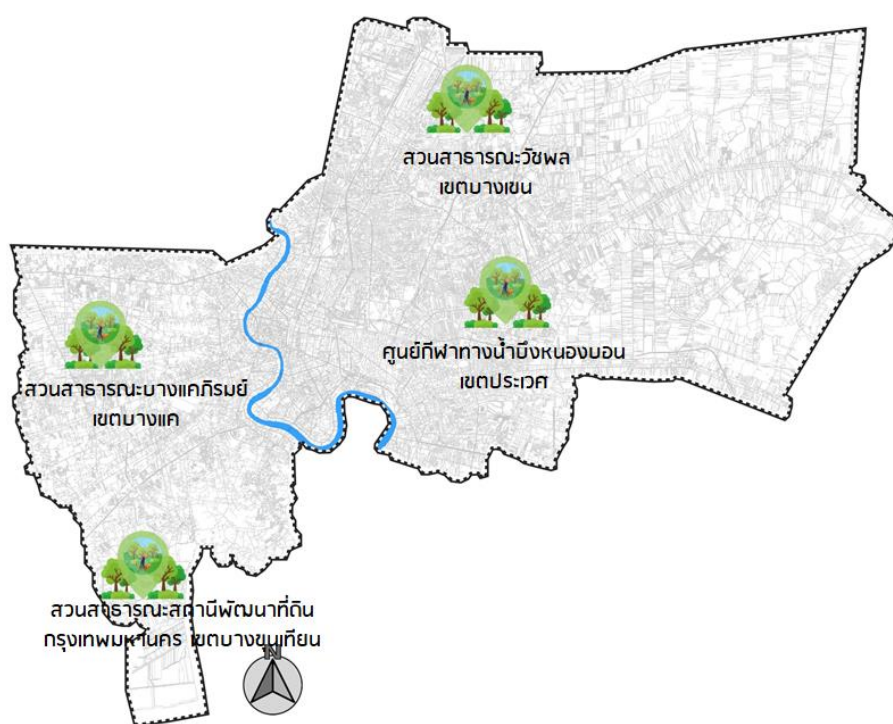
- 1) ศึกษาพฤติกรรมของสุนัข เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของสุนัข
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุนัข และมนุษย์
- 3) ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่มีผลต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของและผู้ใช้ สวนสาธารณะ
- 4) ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการออกแบบสวนสุนัข

3.1.2 เกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ศึกษา

ปัจจุบันสังคมไทยโดยเฉพาะกรุงเทพมหานครมีการขยายตัวของจำนวนประชากรที่ เพิ่มขึ้น ทำให้วิถีชีวิตของประชากรเกิดการเปลี่ยนแปลง มีการขยายตัวของครอบครัวที่มี ลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากยิ่งขึ้นเกิดการย้ายถิ่นฐานที่อยู่อาศัยจากต่างจังหวัดเข้ามาหา งานทำ และอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีคอนโดมิเนียมสร้างใหม่ที่ตอบสนองความ ต้องการ และอำนวยความสะดวกให้แก่การใช้ชีวิตประจำวันของคนเมือง โดยแนวโน้มตลาดที่ อยู่อาศัยปี 2562 พัฒนาให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นตอบโจทย์ลูกค้าประเภท กลุ่มคนรัก สุนัขและสัตว์เลี้ยง กลุ่มผู้สูงอายุวัยเกษียณ กลุ่มคนรักสุขภาพชอบออกกำลังกาย เป็นต้น

รวมไปถึงยุคนี้กระแสการเลี้ยงสุนัข และสัตว์เลี้ยงอื่นๆ สำหรับคนไทยมีอัตราเพิ่ม มากขึ้น อาคารสาธารณะรวมถึงพื้นที่สาธารณะหลายที่อนุญาตให้สุนัขสามารถเข้าใช้พื้นที่ ได้โดยการจัดแบ่งโซนเพื่อรองรับสุนัข และเจ้าของ เช่น ห้างสรรพสินค้า คอมมูนิตี้มอลล์ โครงการมิกซ์ยูสต่างๆ อีกทั้งธุรกิจเกี่ยวกับสุนัข และสัตว์เลี้ยงอื่นๆ มีอัตราการเติบโตค่อนข้างสูง ตั้งแต่ปี 2562 เจาะตลาดกลุ่มคนรักสุนัข และสัตว์เลี้ยง ทำให้พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร สานต่อนโยบาย “มหานครสีเขียว” ของอดีตผู้ว่า หม่อม

ราชวงศ์สุโขทัย บริพัตร เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว 50,000 ไร่ 10 สวนสาธารณะขนาดใหญ่ และสร้างสวนสุนัข สี่มุมเมืองของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเปิดใช้งานแล้วจำนวนสองแห่ง คือ สวนสุนัขวัชรพล เขตบางเขน และสวนสุนัขบางแคภิรมย์ เขตบางแค ส่วนอีกสองแห่งอยู่ระหว่างดำเนินการคือ ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เขตประเวศ และสวนสาธารณะสถานีพัฒนาที่ดินกรุงเทพมหานคร เขตบางขุนเทียน

ภาพที่ 12 แสดงตำแหน่งสวนสุนัขสี่มุมเมืองของกรุงเทพมหานคร

ที่มา : ปรับปรุงจากผังสำนักงานของสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2563

ปัจจัยในการเลือกพื้นที่ในการศึกษา คัดเลือกจากสวนสาธารณะที่ภายในออกแบบสวนสุนัขอยู่ในพื้นที่สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ เขตบางแค เป็นสวนสุนัขแห่งล่าสุดที่เปิดให้ประชาชนและสุนัขเข้าใช้บริการในวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งปรับปรุงการออกแบบจากสวนสุนัขแห่งแรกของกรุงเทพมหานคร (สวนสุนัขวัชรพล) มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 70 ไร่ สวนสุนัขมีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 4.5 ไร่ และสวนสาธารณะที่ไม่จัดสรรพื้นที่สวนสุนัขสำหรับสุนัขและเจ้าของ แต่อนุญาตให้ประชาชนนำสุนัขของตนเองเข้ามาใช้พื้นที่ภายในสวนได้คือ ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เขตประเวศ ขนาดพื้นที่ทั้งหมด 600 ไร่ พื้นที่สำหรับสุนัขทำกิจกรรม

ประมาณ 1.32 ไร่ และอยู่ภายใต้นโยบายปรับปรุงจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขเพื่อประชากรใน กรุงเทพมหานครของสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

3.1.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.1.3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากรเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ที่สามารถนำสุนัขของตนเองมาทำกิจกรรม และออกกำลังกาย รวมถึงผู้ใช้งานสวนสาธารณะ โดยทำการแจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ตามช่วงเวลาที่กำหนด

3.1.3.2 ช่วงวันเวลาในการเก็บข้อมูล

จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครในเรื่องของ จำนวนผู้ใช้สวนสาธารณะพบว่าช่วงเวลาที่ผู้ใช้สวนสาธารณะมากที่สุดคือ ช่วงเย็นคิด เป็นร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ใช้สวนสาธารณะตลอดวัน รองลงมาคือช่วงเช้าคิดเป็นร้อยละ 30 และช่วงกลางวันร้อยละ 20 ของจำนวนผู้ใช้งานสวนสาธารณะตลอดวัน ดังนั้น ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลจึงเลือกเป็นช่วงเวลาเย็นเป็นเวลาที่มีผู้ใช้งานสวนสาธารณะมากที่สุด โดยวันที่เก็บข้อมูลจะเก็บในช่วงวันธรรมดาทั้งหมด 5 วัน และวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ รวมทั้งหมด 7 วัน เป็นระยะเวลา 2 อาทิตย์หรือ 14 วัน

3.1.3.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ โดยข้อมูลจากกอง สวนสาธารณะ สำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร พบว่ามีจำนวนผู้ใช้งาน สวนสาธารณะบางแคภิรมย์เฉลี่ยวันละ 100 คน และจำนวนผู้ใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอนเฉลี่ยวันละ 150 คน (ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19)

ตารางที่ 4 ขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ขนาดของ ประชากร	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละระดับความคลาดเคลื่อน (e)					
	±1%	±2%	±3%	±4%	±5%	±10%
500					222	83
1,000				385	286	91
1,500			638	441	316	94
2,000			714	476	333	95
2,500		1,250	769	500	345	96
3,000		1,364	811	517	353	97
3,500		1,458	843	530	359	97
4,000		1,538	870	541	364	98
4,500		1,067	891	549	367	98
5,000		1,667	909	556	370	99

ที่มา : (Economist : Business Innovation Investment, Behavioural Economics, & Mathematical Economics, 2018)

กระบวนการกำหนดจำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่าง ใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) เป็นการหาขนาดกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยใช้ค่าสถิติเชิงสำรวจ (ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19) มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+(N)e^2}$$

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สัดส่วนความคลาดเคลื่อน 0.10 ที่มีระดับความเชื่อมั่น 90%

จากขนาดของกลุ่มเป้าหมายสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ที่มีจำนวน 100 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวน 50 ตัวอย่าง และขนาดของกลุ่มเป้าหมายศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน 150 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวน 59 ตัวอย่าง โดยแบ่งการแจกแบบสอบถามออกเป็น 7 วัน ตามวันและเวลาข้างต้น โดยทำการแจกแบบสอบถาม

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์วันละ 7 ตัวอย่าง

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนวันละ 9 ตัวอย่าง

เนื่องจากปัจจุบันเกิดการแพร่ระบาดของโควิด - 19 ทำให้วิถีการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนไป ซึ่งรวมไปถึงการออกไปทำกิจกรรม และออกกำลังกายที่สวนสาธารณะที่มีจำนวนน้อยลงจากเดิม ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบสอบถามออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้เลี้ยงสุนัขโดยจัดส่งแบบสอบถามในกลุ่มผู้เลี้ยงสุนัขทางสื่อออนไลน์ เพชชู้ก จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสังเกตการณ์

การใช้งานสวนสาธารณะบางแคมป์ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการมีการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เนื่องจากพื้นที่ภายในสวนถูกออกแบบให้รองรับการทำกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในส่วนของสวนสำหรับผู้ใช้งานที่ไม่ได้เลี้ยงสุนัข และภายในสวนสุนัข ผู้สังเกตการณ์ใช้วิธีบันทึกตำแหน่งการทำกิจกรรมลงในแผนผังสวนสุนัขและสวนสาธารณะ การสังเกตการณ์ รวมถึงการถ่ายภาพ เพื่อนำไปใช้ในการประเมินกิจกรรมการใช้งานภายในพื้นที่สวนสุนัข และสวนสาธารณะเบื้องต้น และนำมาใช้เป็นข้อมูลในการทำแบบสอบถามเพื่อให้ทราบถึงความต้องการ รวมถึงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ

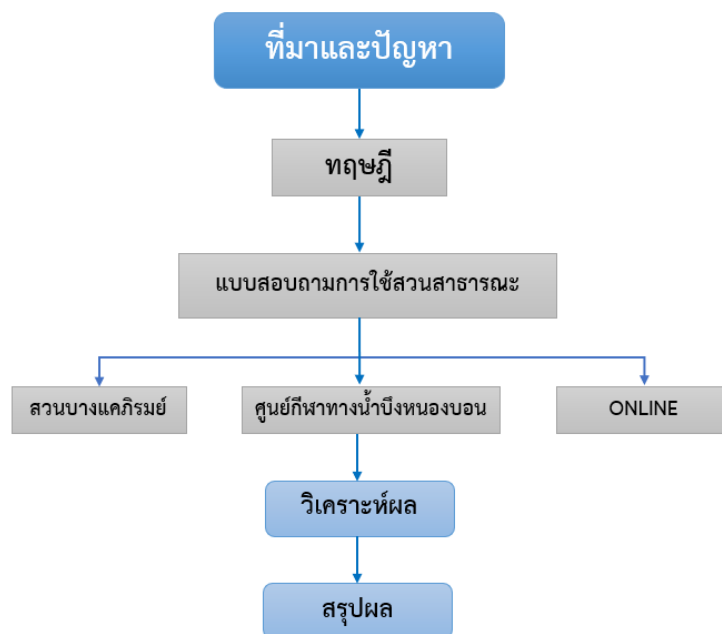
3.2.1.1 การลงพื้นที่สังเกตลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สวนสาธารณะ และสวนสุนัข เพื่อนำไปวิเคราะห์จัดทำแบบสอบถามการทำกิจกรรมของสุนัข เจ้าของสุนัข และผู้ใช้งาน

3.2.1.2 สังเกตการณ์ทำกิจกรรมภายในสวนสุนัข และสวนสาธารณะเพื่อให้ทราบถึงลักษณะของการใช้งาน รวมไปถึงพื้นที่ในการทำกิจกรรมระหว่าง เนื่องจากมีความแตกต่างในการออกแบบสำหรับกรณีศึกษาระหว่าง

- สวนสาธารณะบางแคมป์ที่ออกแบบจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัข โดยพื้นที่ภายในสวนสุนัขมีรั้วรอบขอบชิด และแยกออกจากสวนสาธารณะ
- ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน อนุญาตให้เจ้าของสุนัขสามารถนำสุนัขของตนเข้าทำกิจกรรม ออกกำลังกายภายในพื้นที่ได้ โดยทางสวนไม่ได้ออกแบบพื้นที่สำหรับสุนัขภายในพื้นที่ ทำให้สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานท่านอื่นๆ จะต้องใช้พื้นที่ร่วมกัน

3.2.2 การใช้การสอบถามและการสัมภาษณ์

แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ทำโดยการสุ่มแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่เข้ามาใช้งานภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ซึ่งมีกระบวนการในการประเมินการใช้สวนสาธารณะดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 กระบวนการประเมินการใช้แบบสอบถาม

แบบสอบถามจะมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) ความคิดเห็นของจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง ที่มีผลต่อโครงการจัดการแบ่งพื้นที่สวนสาธารณะ
- 2) ความคิดเห็นของจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง ประสบปัญหาในการใช้งานสวนสาธารณะร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน
- 3) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองแห่งที่มีผลต่อการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนัข ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และการอนุญาตให้สุนัข และเจ้าของสามารถเข้าใช้สวนสาธารณะเพื่อทำกิจกรรม ออกกำลังกายร่วมกับผู้ใช้งานท่านอื่น ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

- 4) พฤติกรรมการเลี้ยงสุนัข และความเข้าใจต่อกฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องมี 2 ฉบับ ได้แก่ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม
- 5) พฤติกรรม และกิจกรรมในการใช้งานสวนสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม
- 6) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2.3 การใช้แบบสอบถามออนไลน์

เนื่องจาก พ.ศ. 2563 ต่อเนื่องถึง พ.ศ. 2564 ประเทศไทยและทั่วโลกประสบปัญหาของโรคระบาดไวรัส โควิด - 19 ทำให้วิถีชีวิตของประชากรในกรุงเทพมหานคร รวมไปถึงทั้งประเทศไทย เปลี่ยนไป สาเหตุเกิดจากประชาชนทั่วไป และเจ้าของสุนัขมีความกังวลในการออกมาทำกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบสอบถามออนไลน์เพื่อให้สะดวกและรองรับกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้ทราบถึงข้อเสนอแนะรวมถึงความต้องการของผู้เลี้ยงสุนัขทั่วไปในประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขเฉพาะภายในกรุงเทพมหานคร แต่อัตราประชากรสุนัขภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี การใช้แบบสอบถามออนไลน์จะส่งผลให้ผู้วิจัยทราบถึงความต้องการพื้นที่สำหรับสวนสุนัขของเจ้าของสุนัขทั่วประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์หาแนวทางในการแก้ไข และอาจเป็นข้อมูลในการจัดสร้างสวนสุนัขแห่งต่อไปในประเทศไทยเพื่อรองรับความต้องการของสุนัขและเจ้าของสุนัข โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ 150 ตัวอย่าง จากกลุ่มคนเลี้ยงสุนัข

3.3 วิธีการวิเคราะห์และผลการศึกษา

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยนำผลจากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง คือ สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน โดยนำผลการตอบแบบสอบถามที่ได้จากการลงพื้นที่แจกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และแบบสอบถามออนไลน์เป็นข้อเสนอแนะในการจัดสรรพื้นที่ และออกแบบพื้นที่สวนสุนัขให้เหมาะสม ส่งผลกระทบทางลบให้น้อยที่สุดต่อการในพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน มีวิธีการดังต่อไปนี้

3.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจการลงพื้นที่ภาคสนาม ข้อมูลกายภาพ พฤติกรรมการใช้งานพื้นที่สวนสุนัข พื้นที่ภายในสวนสาธารณะ รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในเบื้องต้น

3.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามออนไลน์ มาแปลผลโดยใช้สถิติร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูล ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อการอภิปรายผล จัดหาแนวทางในการจัดสรรพื้นที่ออกแบบสวนสุนัข

3.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และจากแบบสอบถาม เพื่อสรุปความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมถึงปัญหาของผู้ใช้งานสวนสุนัข และสวนสาธารณะ เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขอย่างเหมาะสม และส่งผลกระทบต่อการใช้งานพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้ให้น้อยที่สุด

3.4 การอภิปรายผล

ข้อเสนอแนะ และข้อสรุปจากการวิจัยแบ่งออกเป็นสามส่วน คือ

3.4.1 สรุปข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อสวนสาธารณะทั้งสองแบบ คือ 1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ ที่ออกแบบ จัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะ มีรั้วรอบขอบชิดป้องกันอันตรายแก่ สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้ภายในสวนสาธารณะ 2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ที่ไม่ได้ออกแบบ จัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัข แต่อนุญาตให้สุนัขและเจ้าของสามารถเข้าใช้ทำกิจกรรม และออกกำลังกายได้โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อความปลอดภัยในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้ภายในสวนสาธารณะ

3.4.2 สรุปข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มผู้เลี้ยงสุนัขทั่วประเทศ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขภายในสวนสาธารณะทั่วประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงความต้องการของผู้เลี้ยงสุนัข รวมไปถึงสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่มีความต้องการนำสุนัขและสัตว์เลี้ยงของตนเองออกมาทำกิจกรรม ออกกำลังภายในพื้นที่สาธารณะ

3.4.3 นำเอาข้อสรุปทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการออกแบบ และจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขให้มีความเหมาะสม และส่งผลกระทบต่อการใช้งานพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานให้ส่งผลกระทบต่อทางลบน้อยที่สุด พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกแบบที่

สอดคล้องกับทฤษฎี ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอดังต่อไปนี้

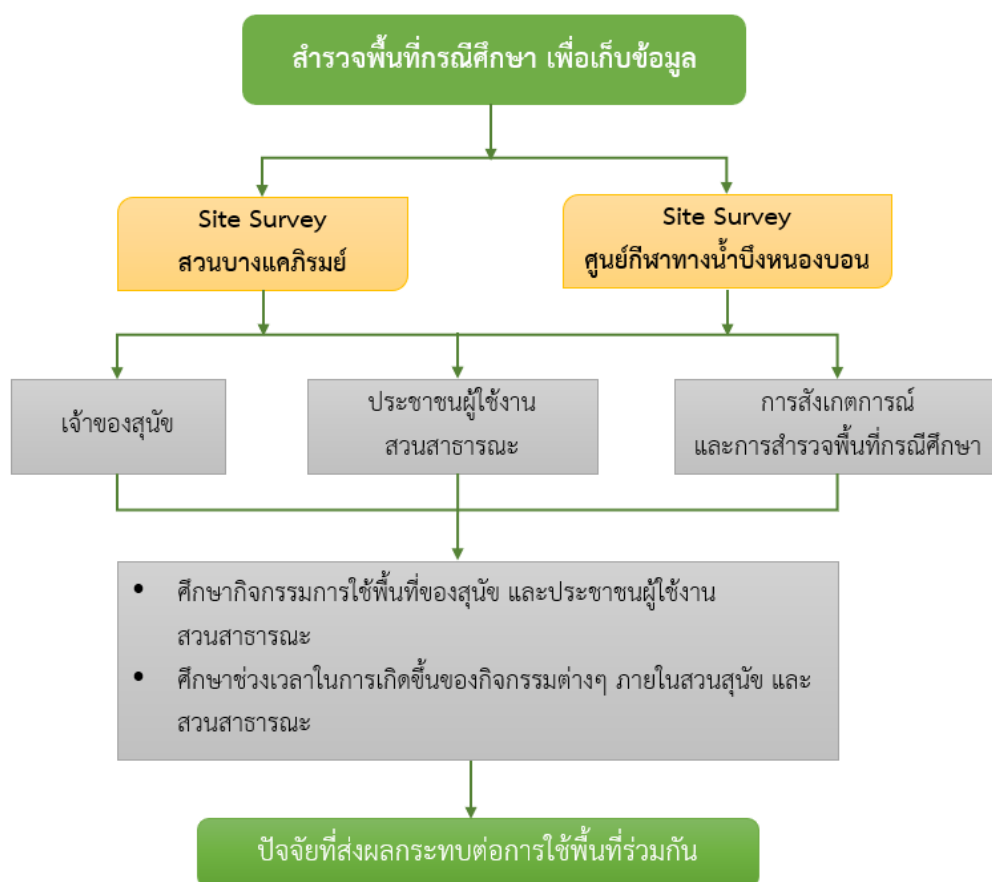
- 1) สรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน โดยสรุปข้อมูลในรูปแบบเป็นกราฟ และตารางเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ
- 2) สรุปพฤติกรรมการเล่นสุนัขของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมการใช้งานสวนสุนัข และสวนสาธารณะ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการออกแบบ และจัดสรรพื้นที่
- 3) ข้อเสนอแนะในการวิจัยหลังจากได้ผลสรุปในส่วนต่างๆ ที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทางผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวคิดในการออกแบบ จัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลจากการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมการใช้สวนสุนันท และสวนสาธารณะระหว่าง สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน เพื่อศึกษาการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน สวนสาธารณะ มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการสังเกตพฤติกรรมการใช้สวนสุนันทและสวนสาธารณะ
 - 1.1 สภาพทางกายภาพของพื้นที่กรณีศึกษา
 - 1.2 กิจกรรมของผู้ใช้งานที่เกิดขึ้น
 - 1.3 ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรม

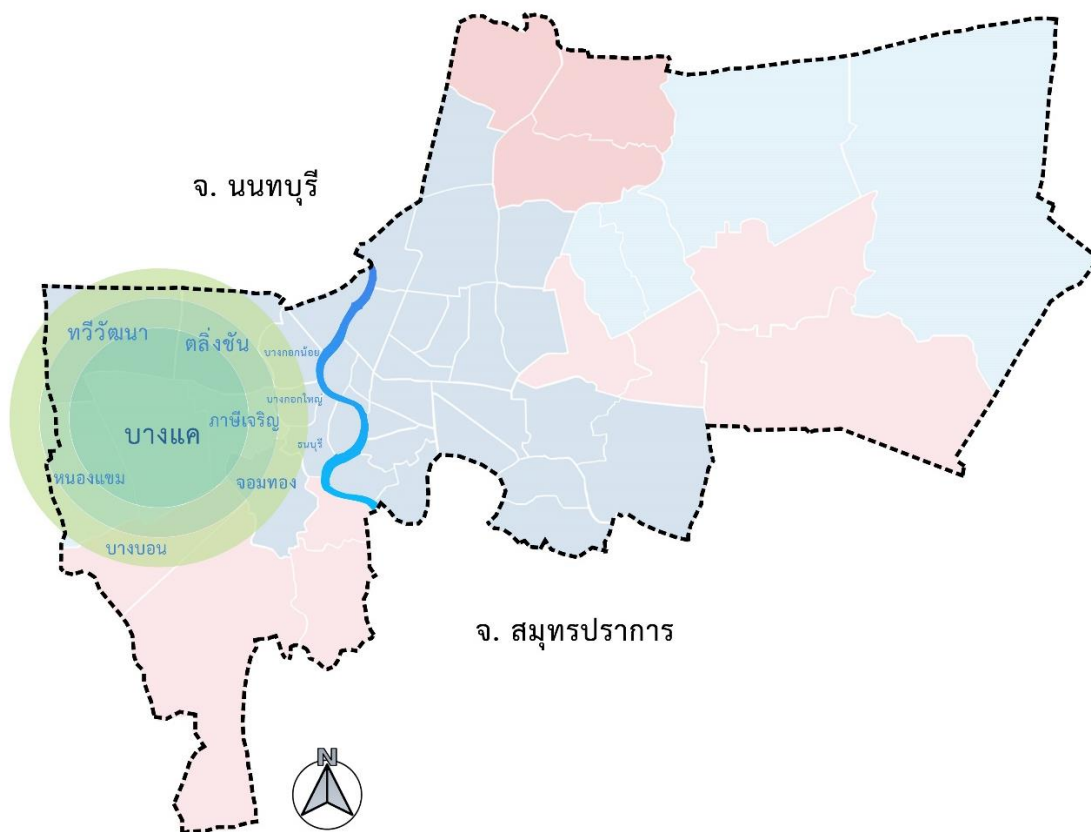
แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสำรวจพื้นที่กรณีศึกษา

4.1 ผลการสังเกตพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสวนสุนัข

4.1.1 สภาพทางกายภาพของพื้นที่การศึกษา

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรสุนัขเพิ่มมากขึ้น จากการสำรวจพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่าสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่นิยมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง (โรงพยาบาลสัตว์ทองหล่อ, 2563) โดยมีสุนัขที่ขึ้นทะเบียนในระบบจำนวน 580,472 ตัว ปัจจุบันภาครัฐให้ความสำคัญกับการดูแลสุนัขในกรุงเทพมหานครมากขึ้น ด้วยการตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ ในปี พ.ศ. 2557 รวมไปถึงนโยบาย “สร้างสวนสุนัข สีมุมเมืองของกรุงเทพมหานคร” เพื่อรองรับความต้องการการใช้พื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัขและเจ้าของ เพื่อลดภาวะความเครียดของสุนัขที่สามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์ พฤติกรรมความก้าวร้าว และการเกิดโรคต่างๆ ในสุนัขเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่ประชาชนและสังคม ปัจจุบันในการเลือกพื้นที่การศึกษาคัดเลือกจากสวนสาธารณะที่ออกแบบสวนสุนัขภายในพื้นที่เป็นสวนสุนัขแห่งล่าสุด (แห่งที่สอง) ที่เปิดให้ประชาชน เจ้าของสุนัขและสุนัขเข้าใช้บริการ คือ สวนบางแคภิรมย์ มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 70 ไร่ โดยสวนสุนัขมีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 4.5 ไร่ เป็น สวนที่อยู่ภายใต้นโยบายการจัดสร้างสวนสุนัขเพื่อประชากรในกรุงเทพมหานครของสำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 600 ไร่ ซึ่งปัจจุบันศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนอนุญาตให้สุนัขและเจ้าของสามารถมาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้ มีขนาดพื้นที่ประมาณ 1.32 ไร่ บริเวณโดยรอบสระ

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

สถานที่ตั้ง : ซอย บ้านคลองขวาง แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ขนาดพื้นที่ : 70 ไร่ (สวนระดับชุมชน)

เวลาทำการ : 6:00 – 21:00 น.

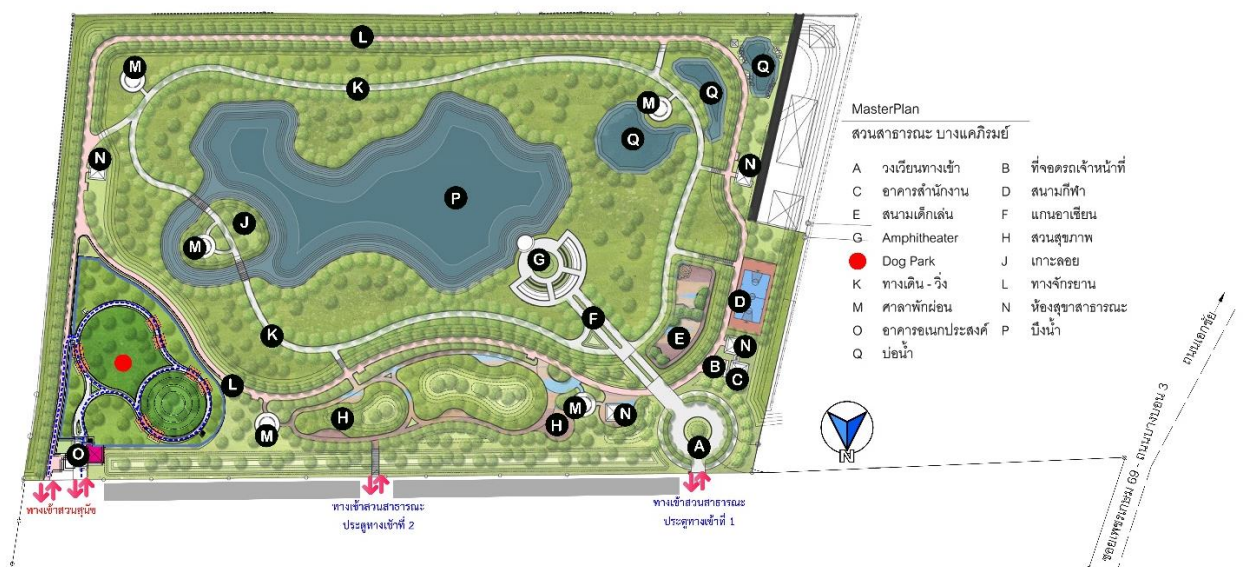
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

สวนบางแคภิรมย์เป็นสวนสาธารณะย่านฝั่งธนบุรีจัดเป็นสวนสาธารณะขนาดชุมชนโดยครอบคลุมการให้บริการในเขตบางแค ทวีวัฒนา ตลิ่งชัน ภาษีเจริญ บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ธนบุรี จอมทอง บางบอน หนองแขม และเขตพื้นที่ใกล้เคียง มีพื้นที่ทั้งหมด 70 ไร่ ภายในมีสวนสุนัขขนาดพื้นที่ 4 ไร่ 3 งาน เป็นสวนสุนัขแห่งที่สองของกรุงเทพมหานครต่อจากสวนวัชรภิรมย์ เขตบางเขน สวนบางแคภิรมย์เปิดใช้งานเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2562 อยู่ภายใต้การดูแลของ สำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในรูปแบบต่างๆ เป็นหนึ่งในหลายแนวทางที่ได้รับการผลักดันจากผู้ว่า

ราชการจังหวัด พลดำรงเอก อัครวิม ขวัญเมือง ซึ่งสวนแห่งนี้จะเป็นสวนแห่งแรกของประชาชนในเขตพื้นที่บางแคและเขตใกล้เคียง สวนบางแคภิรมย์เป็นสวนสาธารณะที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปทำกิจกรรมได้โดยแบ่งพื้นที่เป็นสองส่วน ประกอบด้วย

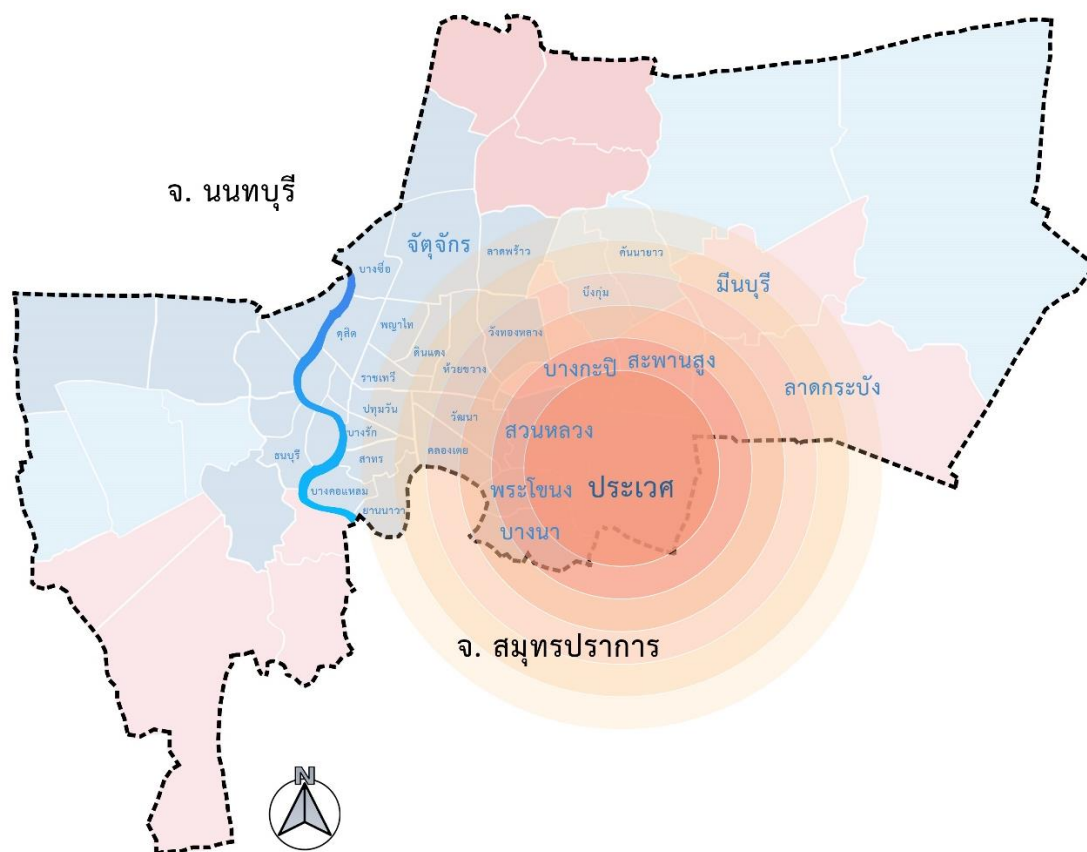
ส่วนที่หนึ่ง จัดสรรพื้นที่เป็นสวนสาธารณะแบบครบวงจร มีอาคารสำนักงาน ศาลาพักผ่อน และห้องสุขา ในส่วนของทางเดิน - วิ่งออกกำลังกายมีความกว้าง 3 เมตร ยาว 895 เมตร ทางจักรยานกว้าง 3 เมตร ยาว 1,115 เมตร สวนสุขภาพทางเดินออกกำลังกายยาว 495 เมตร มีลานออกกำลังกายกลางแจ้งทั้งหมดสี่ลาน พร้อมเครื่องออกกำลังกาย 12 ชุด ลานแอโรบิก ลานกีฬาอเนกประสงค์ สนามเด็กเล่น แยกเด็กเล็กและเด็กโต บริเวณตรงกลางชุดเป็นบึงขนาดใหญ่กว่า 10 ไร่ และปลูกต้นไม้ นานาชนิด เช่น มะฮอกกานี ตีนเป็ดน้ำ ประดู่ และต้นจามจุรี มากกว่า 1,800 ต้น ไม้พุ่มกลางมากกว่า 20,000 ต้น และไม้ประดับมากกว่า 80,000 ต้น

ส่วนที่สอง พื้นที่ 4 ไร่ 3 งาน เป็นสวนสุนัขภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์ประกอบด้วย พื้นที่คัดกรองสุนัข อาคารอเนกประสงค์ ห้องสุขา ทางเดิน - วิ่งสำหรับสุนัขที่มีความยาว 300 เมตร เนินดิน จุดให้น้ำสุนัขและพื้นที่ลานทราย สวนสุนัขถูกออกแบบให้แยกออกเป็นสัดส่วนจากโซนออกกำลังกายของผู้ใหญ่ และโซนสนามเด็กเล่น แยกทางเข้า - ออก มีลานจอดรถสำหรับเจ้าของสุนัขโดยเฉพาะ รวมไปถึงมีรั้วกันโดยรอบระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

ภาพที่ 13 ผังสวนสาธารณะบางแคภิรมย์

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

สถานที่ตั้ง : ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ซอย 43 เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ขนาดพื้นที่ : 644 ไร่ 1 งาน 37.50 ตารางวา (สวนระดับเมือง)

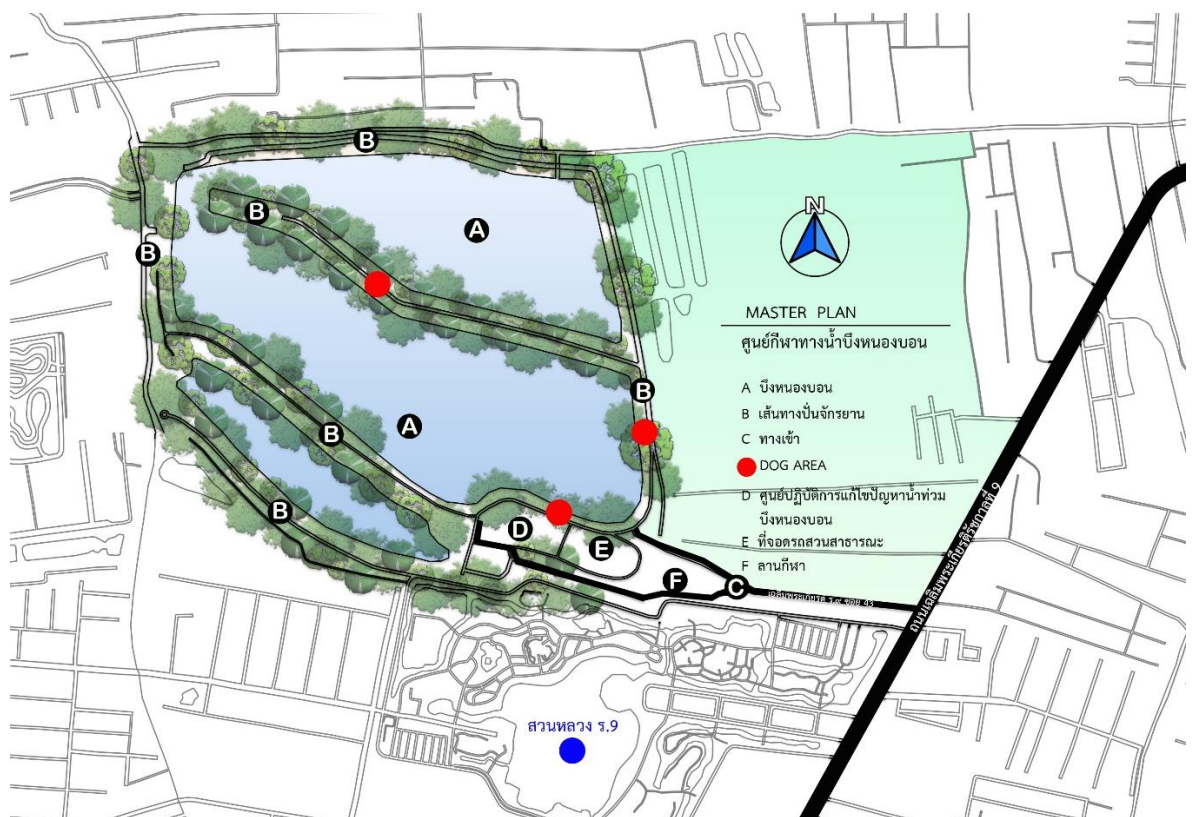
เวลาทำการ : 8:30 – 19:30 น.

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เขตประเวศจัดเป็นสวนสาธารณะขนาดเมืองโดยครอบคลุมการให้บริการในเขตประเวศ สวนหลวง บางนา พระโขนง ลาดกระบัง คลองเตย วัฒนา ห้วยขวาง วังทองหลาง บึงกุ่ม มีนบุรี และเขตพื้นที่ใกล้เคียง มีเนื้อที่ทั้งหมด 644 ไร่ 1 งาน 37.50 ตารางวา ก่อสร้างตั้งแต่ปี 2539 มีลักษณะพื้นที่เป็นบึงรับน้ำ (บึงขุด) จำนวน 3 บึง มีทางระบายน้ำที่เชื่อมต่อกันทุกบึง สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นโครงการแก้มลิงเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมโดยการขุดสระกักเก็บน้ำ ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนสามารถทำกิจกรรมได้ทั้งในร่ม กลางแจ้ง และทางน้ำ โดยเก็บค่าสมัครสมาชิก 40 บาทต่อปี (ถ้าอายุ 8-18 ปี เสียค่าสมาชิก 10

บาทต่อปี) สามารถเล่นกิจกรรมได้หลากหลาย เช่น เรือคายัค เรือใบ วินเซิร์ฟ ปิงปอง ฟุตซอล บาสเกตบอล และกิจกรรมอีกมากมาย รวมไปถึงสามารถยืมจักรยานปั่นได้คนละ 1 ชั่วโมง

ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนได้อนุญาตให้ประชาชนผู้เลี้ยงสุนัขสามารถนำสุนัขของตนเอง มาเข้าใช้งานในพื้นที่ ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์เป็นสวนสาธารณะเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 บริเวณที่เจ้าของสุนัขสามารถพาสุนัขของตนเองมาใช้งานพื้นที่ได้คือบริเวณทางเดินริมสระใกล้ทางเข้า - ออก และบริเวณด้านในและจะต้องใส่สายจูงตลอดเวลาการพาสุนัขเข้าใช้บริการภายในสวน โดยทางเดินริมสระส่วนนี้กว้างประมาณ 10 เมตร ระยะทางยาวประมาณ 1,372.30 เมตร โดยรอบ

ภาพที่ 14 ผังศูนย์กีฬาบึงน้ำหนองบอน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบขนาดพื้นที่สวนสุนัขจากกรณีศึกษาทั้ง 2 แห่ง

		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน	สวนสุนัขบางแคภิรมย์
บริเวณที่สามารถปล่อยสุนัขอย่างอิสระ	ทางเข้า สำหรับสวนสุนัข	ขนาดพื้นที่ ประมาณ 1.32 ไร่	ขนาดพื้นที่ 4.5 ไร่
ที่จอดรถ	ที่จอดรถ	อยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชน อยู่ติดกับสวนหลวง ร.9	อยู่ใกล้แหล่งชุมชน แต่ห่างจากบ้านพักอาศัยของประชาชน
ไม่แยกทางเข้า - ออก จากสวนสาธารณะ	ความปลอดภัย	ไม่แยกพื้นที่จอดรถสำหรับเจ้าของสุนัขและประชาชน	แยกพื้นที่จอดรถสำหรับเจ้าของสุนัขและประชาชน
เจ้าของจะต่อใส่สายจูงกับสุนัขตลอดการใช้งาน	ป้องกันสุนัขหลบหนี ความสูงของรั้วประมาณ 3 เมตร	ไม่แยกทางเข้า - ออก จากสวนสาธารณะ	แยกทางเข้า - ออก จากสวนสาธารณะ ภายในสวนสุนัขมีรั้ว
ไม่แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่ - สุนัขเล็ก (ใส่สายจูงตลอด)	ไม่แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่ - สุนัขเล็ก	ใช้งานร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของและผู้ใช้ภายในสวน	ป้องกันสุนัขหลบหนี ความสูงของรั้วประมาณ 3 เมตร
ใช้งานร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของและผู้ใช้ภายในสวน	พื้นที่ออกกำลังกายของสุนัข	ใช้งานร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของและผู้ใช้ภายในสวน	พื้นที่ออกกำลังกายของสุนัข
บึงน้ำที่สุนัขสามารถลงเล่นน้ำได้	สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ		พื้นที่ให้สุนัขพักผ่อน พอตทราย พื้นที่ทิ้งขยะ

4.1.2 กิจกรรมของผู้ใช้งานที่เกิดขึ้น

4.1.2.1 การใช้พื้นที่ทำกิจกรรมของประชาชนภายในสวนสาธารณะ

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากลักษณะของพื้นที่ประกอบกับที่ตั้งของสวนสาธารณะที่มีศักยภาพในการเข้าถึงค่อนข้างสะดวกมีพื้นที่สำหรับจอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์ส่วนตัวจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ รวมถึงการเดินทางโดยรถสาธารณะที่สะดวกทำให้ปริมาณของผู้เข้าใช้บริการสวนสาธารณะแห่งนี้ในแต่ละวันนั้นมีจำนวนค่อนข้างมากจึงทำให้เกิดกิจกรรมการใช้งานที่มีความหลากหลาย โดยจากการสังเกตการณ์การใช้งานของพื้นที่สามารถแบ่งกิจกรรมมาใช้งานดังนี้ คือ

- *กิจกรรมการออกกำลังกาย* เป็นกิจกรรมที่มีผู้ใช้งานมากที่สุด เช่น การเดิน การวิ่งออกกำลังกาย ปั่นจักรยานภายในสวน สนามกีฬา สนามเด็กเล่น และ การใช้ฐานเครื่องออกกำลังกายต่างๆ ที่อยู่ภายในสวน ซึ่งเวลาที่ประชาชนมาออกกำลังกายส่วนใหญ่จะเป็นเวลาช่วงเช้า 06:00 – 9:00 น. และช่วงเวลาเย็น
- *การพักผ่อน* เป็นกิจกรรมที่มีผู้ใช้งานรองลงมา สวนบางแคภิรมย์มีศาลาสำหรับพักผ่อนจำนวนมากภายในสวนเพื่อรองรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการนั่งพักผ่อนพูดคุย ซึ่งช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเวลาเย็น 17:00 น. เป็นต้นไปเนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่ร้อน เป็นช่วงเวลาที่ผู้คนส่วนใหญ่ออกมาทำกิจกรรมหลังเลิกงาน

จากการศึกษากิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ศึกษาทำให้สามารถแบ่งกลุ่มผู้มาใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ได้เป็นสองกลุ่มหลักๆ ดังนี้คือ กลุ่มที่มาเพื่อออกกำลังกายและทำกิจกรรม และกลุ่มที่มาเพื่อการพักผ่อนพูดคุย โดยได้ศึกษาลักษณะการใช้งานพื้นที่สวนของผู้ใช้ในแต่ละกลุ่มประเภทได้ดังผังด้านล่าง

ภาพที่ 15 ผังสวนบางแคภิรมย์ แสดงกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในสวนสาธารณะ
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

โดยกลุ่มผู้ที่มาออกกำลังกายภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการออกกำลังกายภายในสวนแต่ละครั้งเฉลี่ยครั้งละประมาณ 1-2 ชั่วโมง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและกิจกรรมการออกกำลังกายที่ผู้ใช้บริการทำ

และกลุ่มผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ในการพักผ่อน และนั่งพุดคุยส่วนใหญ่จะใช้เวลาเฉลี่ยครั้งละประมาณ 45 นาที - 1 ชั่วโมงครึ่ง โดยประมาณ

กลุ่มผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และผู้ที่มีรถส่วนตัว เนื่องจากเดินทางสะดวก มีพื้นที่จอดรถเพียงพอต่อการประชาชนผู้มาใช้บริการ

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

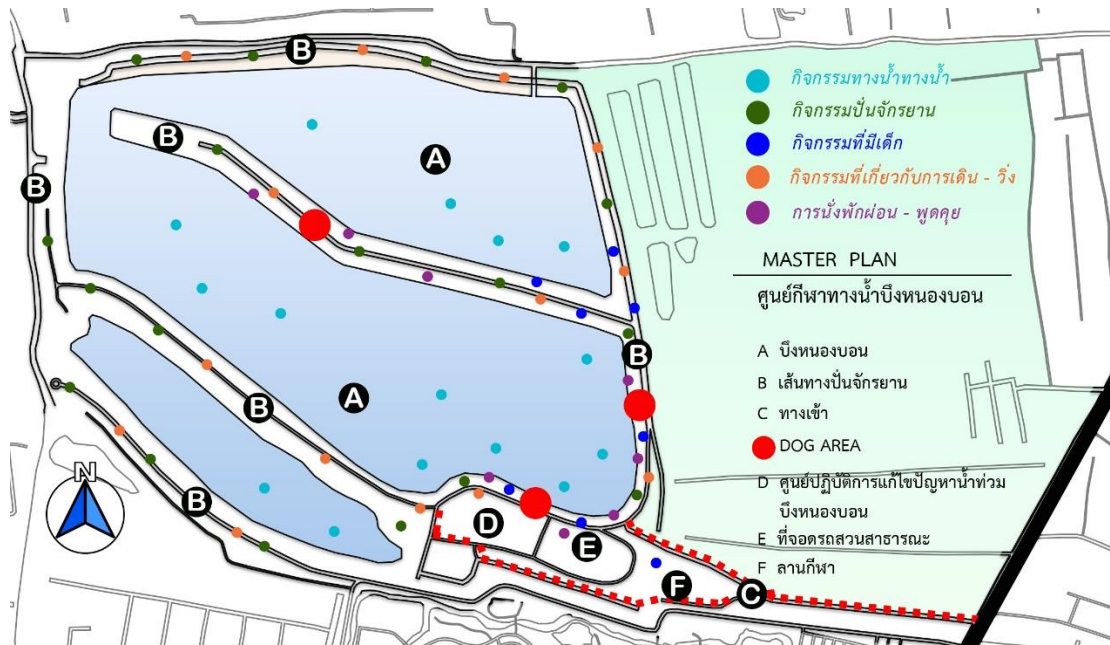
จากการสังเกตการณ์ประชาชนที่มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าประชาชนที่เข้ามาทำกิจกรรมมีความหลากหลาย เนื่องจากสวนแห่งนี้มีบึงที่ประชาชนสามารถทำกิจกรรมทางน้ำได้ทุกประเภท เช่น พายเรือแคนู เรือคายัค และอื่นๆ เนื่องจากที่นี่มีครูสอนให้ฟรี และมีอุปกรณ์ให้ประชาชนสามารถยืมได้แต่จะต้องสมัครเป็นสมาชิกกับทางศูนย์กีฬา ก่อน กิจกรรมกลางแจ้งอีกหลากหลายประเภท เช่น การปั่นจักรยาน เดิน - วิ่ง ตะกร้อ บาสเก็ตบอล นั่งพักผ่อน - พุดคุย นั่งปิกนิก ประชาชนที่เข้าใช้งานสวนแห่งนี้มีทุกเพศทุกวัย แต่จะแตกต่างกันไปตามช่วงเวลา และสภาพอากาศ โดยจากการสังเกตการณ์การใช้งานของพื้นที่สามารถแบ่งกิจกรรมมาใช้งานดังนี้ คือ

- การพักผ่อน เป็นกิจกรรมที่มีผู้ใช้งานมากที่สุด เช่น นั่งเล่นใต้ต้นไม้หรือริมสระน้ำ ให้อาหารปลาอาหารนก บางครอบครัวมานั่งพักผ่อนด้วยการเตรียมอาหาร

และเครื่องดื่มมานั่งปิกนิก การพบบุตรหลานมาวิ่งเล่นและเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตของสัตว์น้ำ และนกประเภทต่างๆ

- การออกกำลังกาย มีกิจกรรมการออกกำลังกายที่หลากหลายทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งส่วนมากวันจันทร์ – วันศุกร์ กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ประชาชนเข้ามาทำกิจกรรมเป็นกิจกรรมทางบก มีทั้งกิจกรรมในร่มและกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น เดินวิ่ง ปั่นจักรยาน ว่ายน้ำเทกกีของผู้สูงอายุ การเดินแอโรบิกเข้าจังหวะ ปิงปอง ฟุตบอล ตะกร้อ บาสเกตบอล ในส่วนของวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะมีการทำกิจกรรมทางน้ำมากกว่าวันธรรมดาเนื่องด้วยกิจกรรมเหล่านี้จะนิยมกันในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมทางน้ำแบบเอ็กซ์ตรีม เช่น เรือใบ เรือคายัค วินด์เซิร์ฟ
- กิจกรรมตามฮีเว้นท์ต่างๆ นอกจากกิจกรรมการพักผ่อนและการออกกำลังกายที่ศูนย์กีฬาทางน้ำแห่งนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่เกิดขึ้นภายในสวนอีกมากมาย เช่น กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ตามโครงการต่างๆ เช่น การวิ่งเพื่อการกุศล การถ่ายภาพ

จากการศึกษากิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่กรณีศึกษาทำให้สามารถแบ่งกลุ่มผู้ที่มาใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ได้เป็นสามกลุ่มหลักๆ ดังนี้คือ กลุ่มที่มาเพื่อการพักผ่อนพูดคุย กลุ่มที่มาเพื่อออกกำลังกายและทำกิจกรรม และกลุ่มที่มาเพื่อทำกิจกรรมตามโอกาสต่างๆ โดยได้ศึกษาลักษณะการใช้งานพื้นที่ภายในสวนสาธารณะของผู้ใช้ในแต่ละกลุ่มประเภทได้ดังผังด้านล่าง

ภาพที่ 16 ผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน แสดงกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในสวนสาธารณะ จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกันยายน 2563

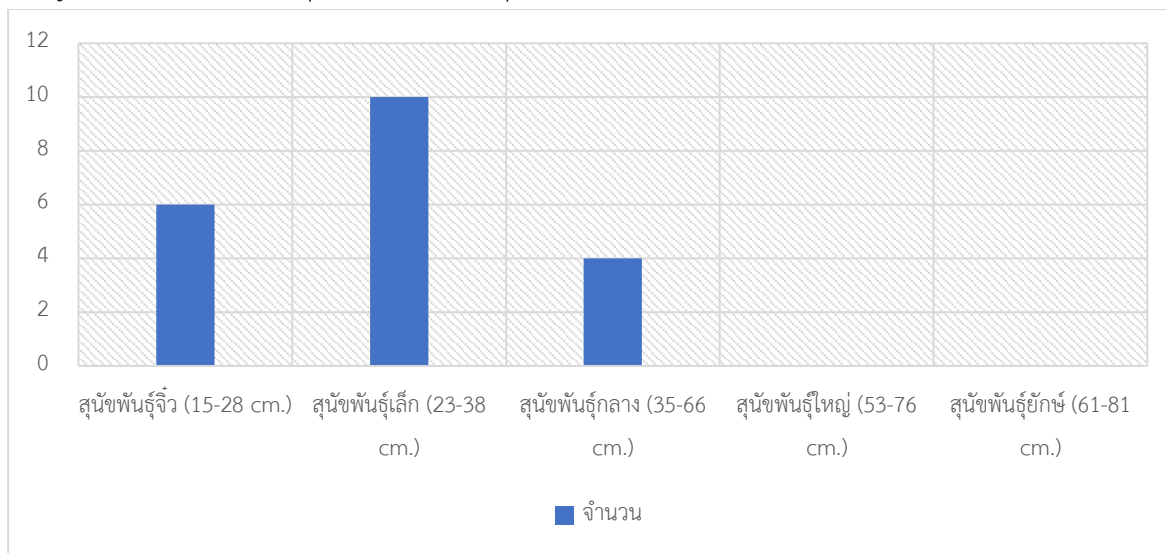
4.1.2.2 การใช้พื้นที่ทำกิจกรรมของสุนัขภายในสวนสุนัข

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ พบว่าสวนสุนัขบางแคภิรมย์มีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยอาทิตย์ละ 10 -20 ตัว โดยพบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์เล็ก (23-38 cm.) 50% (10 ตัว), สุนัขพันธุ์จิ๋ว (15-28 cm.) 30% (6 ตัว), และสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 20% (4 ตัว) โดยส่วนใหญ่สุนัขพันธุ์จิ๋วและพันธุ์เล็กเจ้าของจะพาสุนัขมาเดินเล่นบริเวณ walk way โดยที่ปล่อยสุนัขอย่างอิสระไม่ใส่สายจูงและเจ้าของดูแลอย่างใกล้ชิด ในส่วนของสุนัขพันธุ์กลางพฤติกรรมของพวกเขชอบที่จะวิ่งเล่นบริเวณเนินหญ้าและบ่อทราย เจ้าของจะปล่อยพวกเขาอย่างอิสระโดยไม่ใส่สายจูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทการใช้สวนสุนัขของสุนัขทั้งสามขนาด เนื่องจากสวนสุนัขบางแคภิรมย์ไม่ได้แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่และสุนัขเล็กทำให้เจ้าของสุนัขทุกคนจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของสุนัขของตนเองและสุนัขของคนอื่น หากมีสุนัขขนาดเล็กใช้งานพื้นที่จำนวนมากเจ้าของสุนัขขนาดใหญ่จำเป็นต้องใส่สายจูงเพื่อความปลอดภัย

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ของสุนัขที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์สามารถแบ่งขนาดของสุนัขที่เข้าใช้บริการได้ทั้งหมดสามขนาด คือ สุนัขขนาดจิ๋ว สุนัขขนาดเล็ก และสุนัขขนาดกลาง โดยสามารถระบุพื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขแต่ละขนาดได้โดยสังเขปดังนี้

แผนภูมิที่ 4 จำนวนขนาดของสุนัขที่เข้าใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

1.1) สุนัขขนาดจิ๋ว และสุนัขขนาดเล็ก

จากการสังเกตการณ์พบว่ากิจกรรมที่สุนัขขนาดจิ๋วและสุนัขขนาดเล็กส่วนใหญ่มักจะทำคือ วิ่งรอบๆ บริเวณทางเดินที่เป็นพื้นกรวด และบริเวณพื้นที่หญ้ารอบๆทางเดินตามฝั่ง โดยไม่ใส่สายจูงและที่มีเจ้าของสุนัขคอยดูแลสุนัขของตนเองอยู่ใกล้ๆ เจ้าของสุนัขบางคนนำลูกบอลของเล่นมาโยนเล่นกับสุนัขของตนเอง เป็นการทำกิจกรรมร่วมกันกับสุนัขของตนเอง

ภาพที่ 17 พื้นที่การออกกำลังกายของสุนัขพันธุ์จิ๋วและสุนัขพันธุ์เล็ก
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

1.2) สุนัขขนาดกลาง

จากการสังเกตการณ์พบว่ากิจกรรมที่สุนัขขนาดกลางส่วนใหญ่มักจะทำคือ วิ่งบริเวณเนินดิน และการเล่นบ่อทรายตามฝั่งด้านล่าง เนื่องจากสุนัขขนาดนี้จะมีพลังงานในตัวเองมากกว่าสุนัขขนาดเล็กพวกเขาจึงต้องการพื้นที่บริเวณกว้างในการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับขนาดของร่างกาย และสายพันธุ์ โดยเจ้าของจะไม่ใส่สายจูงและจะคอยดูแลอยู่ห่างๆ

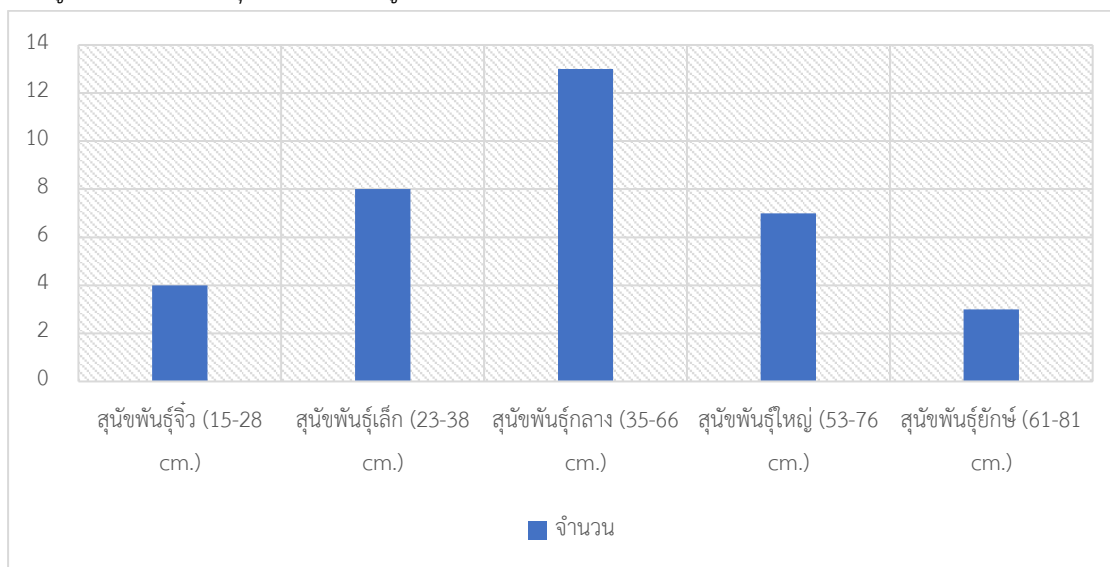
ภาพที่ 18 พื้นที่การทำการกิจกรรมของสุนัขขนาดกลาง
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

จากการสังเกตการพบว่าการเข้าใช้พื้นที่ทำการกิจกรรมของสุนัขแต่ละขนาดไม่พบความขัดแย้ง เนื่องจากหากเจ้าของสุนัขขนาดจิ๋วและขนาดเล็กพบว่าสวนสุนัขมีสุนัขขนาดใหญ่เข้าใช้งานอยู่ เจ้าของสุนัขจะพาสุนัขของตนเองใส่สายจูง หรือพานั่งรถเข็นและพาเดินบริเวณรอบนอกสวนสุนัข หากภายในสวนสุนัขมีสุนัขขนาดกลางเข้าใช้งานจำนวนไม่มากเจ้าของสุนัขขนาดจิ๋วและขนาดเล็กก็จะพาสุนัขของตนเองเข้าใช้งานสวนสุนัขด้วยเช่นกัน แต่จะคอยดูแลสุนัขของตนเองอย่างใกล้ชิดเพื่อความปลอดภัย

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ พบว่าศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนมีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยอาทิตย์ละ 25 - 35 ตัว โดยพบขนาดของสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 37.14% (13 ตัว), สุนัขพันธุ์เล็ก (23-38 cm.) 22.85% (8 ตัว), สุนัขพันธุ์ใหญ่ (53-76 cm.) 20% (7 ตัว), สุนัขพันธุ์จิ๋ว (15-28 cm.) 11.43% (4 ตัว) และสุนัขพันธุ์ยักษ์ (61-81 cm.) 8.57% (3 ตัว) โดยส่วนใหญ่สุนัขเล็ก และสุนัขพันธุ์กลางเจ้าของจะพามาที่สวนแห่งนี้เพื่อวิ่ง - เดิน เล่นน้ำบริเวณริมบึง

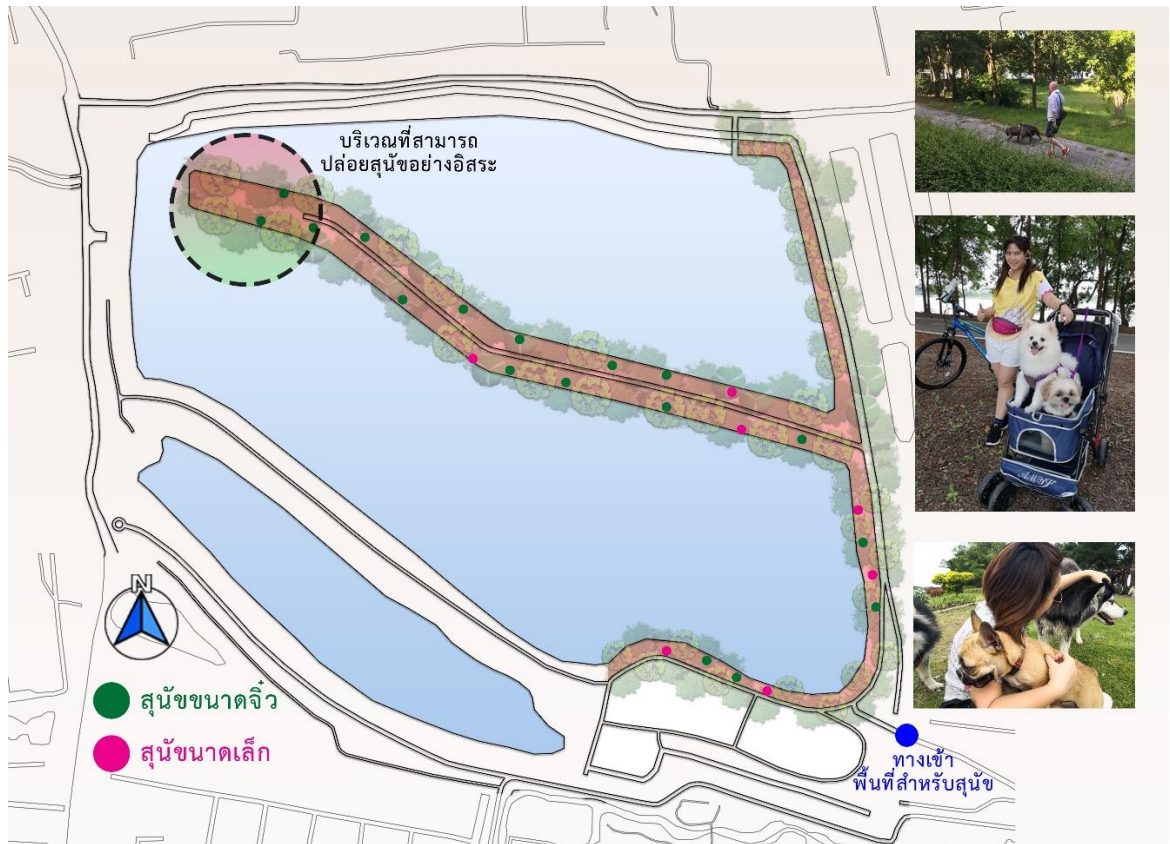
แผนภูมิที่ 5 ขนาดของสุนัขที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาบึงน้ำหนองบอน

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกันยายน 2563

2.1) สุนัขขนาดจิ๋ว และสุนัขขนาดเล็ก

จากการสังเกตการณ์พบว่ากิจกรรมที่สุนัขขนาดจิ๋วและขนาดเล็กส่วนใหญ่มักจะทำคือ เจ้าของใส่สายจูงและเดินไปรอบๆ บางตัวเจ้าของพาใส่รถเข็นและเข็นเดินไปรอบๆ บริเวณสวน แม้ว่าสวนแห่งนี้จะอนุญาตให้สุนัขสามารถเข้าใช้งานได้ แต่จะมีป้ายเตือนให้เจ้าของจะต้องใส่สายจูงกับสุนัขของตนเองด้วย โดยบริเวณพื้นที่ที่สามารถปล่อยให้สุนัขวิ่งได้อย่างอิสระจะอยู่บริเวณทางด้านในสุดตามฝั่ง ทั้งนี้เจ้าของจะต้องดูแลสุนัขของตัวเองเพื่อมิให้สร้างความเดือดร้อนแก่สุนัขตัวอื่น และเจ้าของคนอื่นๆ

ภาพที่ 19 พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขขนาดใหญ่ และสุนัขขนาดเล็ก
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือน กันยายน 2563

2.2) สุนัขขนาดกลาง สุนัขขนาดใหญ่ และสุนัขพันธุ์ยักษ์

จากการสังเกตการณ์พบว่ากิจกรรมสุนัขขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และสุนัขพันธุ์ยักษ์ เจ้าของจะพาจุดเดินมาบริเวณที่สามารถปล่อยสุนัขให้วิ่งเล่นได้อย่างอิสระ สุนัขจะวิ่งสำรวจบริเวณรอบๆ บางตัวเล่นน้ำบริเวณริมบึง โดยที่เจ้าของจะดูแลสุนัขของตนเอง เพื่อความปลอดภัยแก่สุนัขตัวอื่นๆ และเจ้าของคนอื่นๆ เนื่องจากสุนัขทั้ง 3 ขนาด มีพลังงานที่มากอาจเล่นกันรุนแรงทำให้เกิดการทะเลาะกันได้ เจ้าของจึงจะต้องดูแลสุนัขของตนเองมิให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นที่เข้าใช้งานสวนสาธารณะ

ภาพที่ 20 พื้นที่การทำกิจกรรมของสุนัขขนาดกลาง สุนัขขนาดใหญ่และสุนัขพันธุ์ยักซ์
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกันยายน 2563

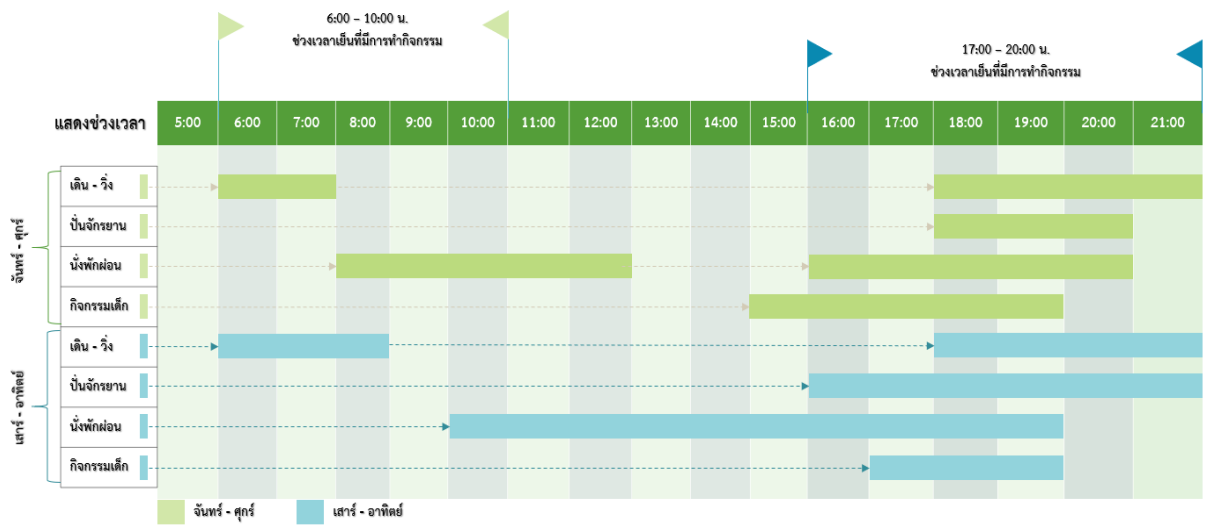
4.1.3 ช่วงเวลาของการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะและสวนสุนัข

4.1.3.1 ช่วงวัน - เวลาของการเกิดกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากการสำรวจเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 พบว่า ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ของประชาชนที่เข้ามาใช้ทำกิจกรรมแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้ คือ กิจกรรมการเดิน - วิ่ง, กิจกรรมการปั่นจักรยาน, การพักผ่อน - นั่งพูดคุย และกิจกรรมการออกกำลังกายของเด็กเล็ก เด็กโต โดยจากการลงพื้นที่สำรวจพบว่าแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันของวันและช่วงเวลาในการทำกิจกรรม รวมไปถึงปัจจัยในด้านสภาพอากาศของวันนั้นๆ ร่วมด้วย โดยความแตกต่างของช่วงวันที่เกิดการทำกิจกรรมสามารถแบ่งได้เป็นสองช่วงหลักๆ คือ ในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ และช่วงวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มีการทำกิจกรรมในเวลาที่เหมาะสมจะเป็นเวลาในช่วงเย็นเกิดขึ้นระหว่าง 6:00 - 10:00 น. และ 16:00 - 21:00 น. โดยจะมีความแตกต่างในการทำกิจกรรมในช่วงเช้าวันจันทร์ - วันศุกร์ กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมเดิน - วิ่งของผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้บริเวณสวนสาธารณะ

ตารางที่ 6 แสดงช่วงวัน - เวลาของการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์

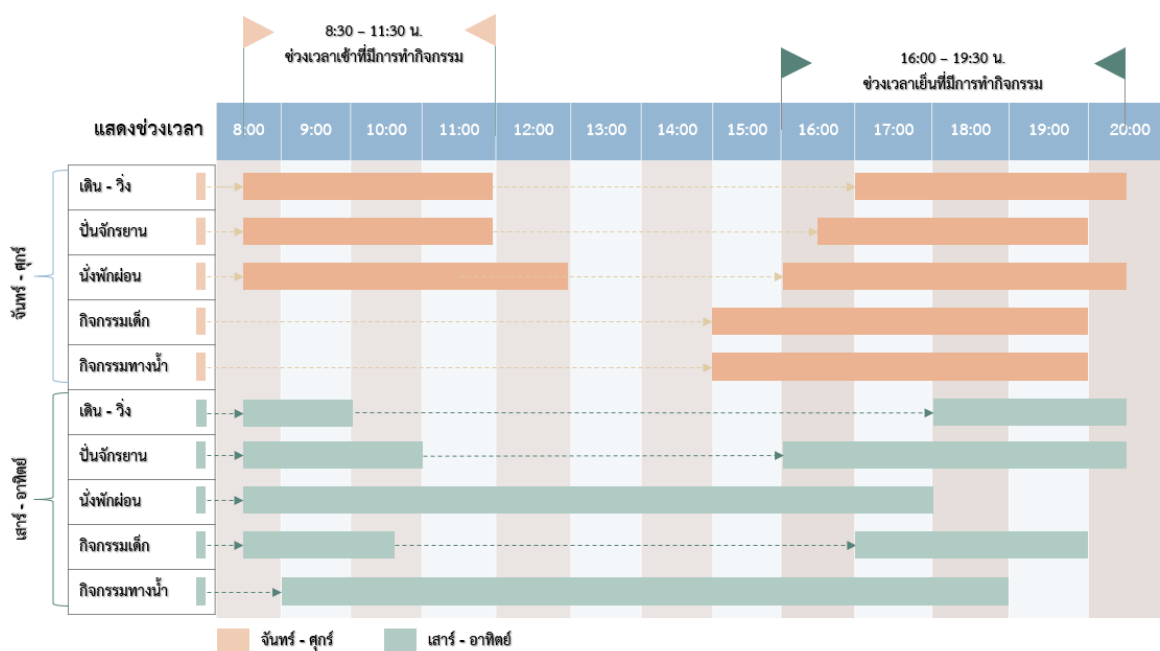
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

***หมายเหตุ แถบสีแสดงเวลาการเข้าใช้พื้นที่ทำกิจกรรม

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการสำรวจเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 พบว่า ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการทำกิจกรรมสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเภทดังนี้ คือ กิจกรรมการเดิน - วิ่ง, การปั่นจักรยาน, การพักผ่อน นั่งพูดคุย นั่งปิกนิก, กิจกรรมการออกกำลังกายของเด็กเล็ก เด็กโต และการทำกิจกรรมทางน้ำทุกประเภท โดยจากการลงพื้นที่สำรวจพบว่าแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันของวันและช่วงเวลาในการทำกิจกรรม รวมไปถึงปัจจัยในด้านสภาพอากาศของวันนั้นๆ ร่วมด้วย โดยความแตกต่างของช่วงวันที่เกิดการทำกิจกรรมสามารถแบ่งได้เป็นสองช่วงหลักๆ คือ เวลา 8:30 - 11:30 น. และ 16:00 - 19:30 น. ในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ และช่วงวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มีการทำกิจกรรมในเวลาที่คล้ายกันแต่จะมีความแตกต่างในบางกิจกรรมคือ การทำกิจกรรมทางน้ำ ส่วนมากกิจกรรมนี้จะเกิดขึ้นในช่วงวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะเป็นกลุ่มประชาชนที่สนใจและเล่นกีฬาทางน้ำเข้ารับบริการ

ตารางที่ 7 แสดงช่วงวัน – เวลาของการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกันยายน 2563

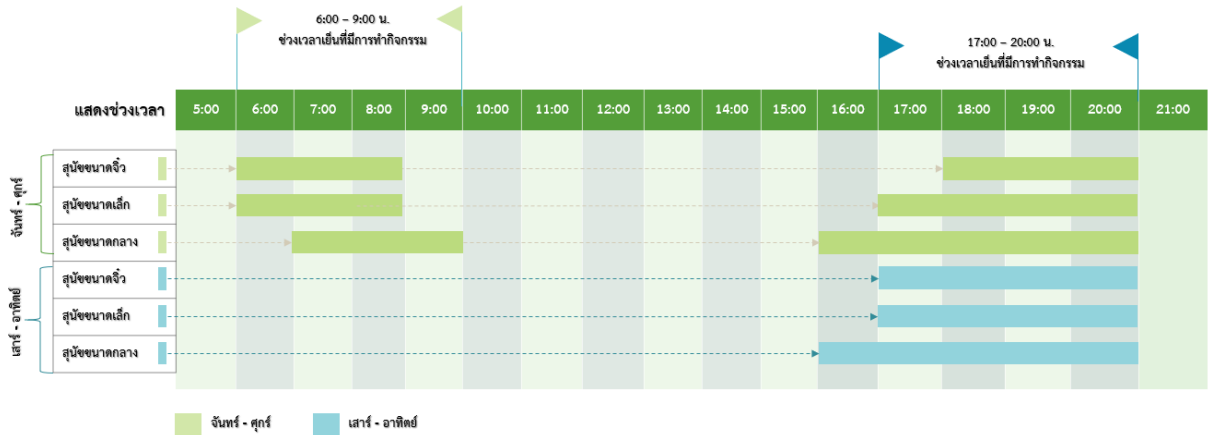
***หมายเหตุ แถบสีแสดงเวลาการเข้าใช้พื้นที่ทำกิจกรรม

4.1.3.2 ช่วงวัน – เวลาของการเกิดกิจกรรมภายในสวนสุนัข

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์พบว่าเจ้าของสุนัขพาสุนัขมาทำกิจกรรมสามารถแบ่งได้เป็นสองช่วงคือ วันจันทร์ – วันศุกร์ และวันเสาร์ – วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยพบว่าวันจันทร์ – วันศุกร์เจ้าของสุนัขจะพาสุนัขของตนเองมาใช้งานสวนสุนัขช่วงเช้าตั้งแต่ 6:00 - 9:00 น. และเวลาเย็นตั้งแต่ 17:00 น. เป็นต้นไป ซึ่งมีจำนวนน้อยเนื่องจากเป็นวันธรรมดาเจ้าของสุนัขส่วนใหญ่จะต้องทำงาน ส่วนวันเสาร์ – วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ เจ้าของสุนัขจะพาสุนัขของตนเองมาใช้งานสวนสุนัขช่วงเวลาเย็นตั้งแต่ 16:00 น. เป็นต้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศในแต่ละวัน เนื่องจากสุนัขบางสายพันธุ์มีข้อจำกัดในเรื่องของการระบายความร้อนภายในตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุนัขสายพันธุ์หน้าสั้นเป็นเรื่องสำคัญที่เจ้าของทุกคนทราบดี เพราะสุนัขเหล่านี้มีความเสี่ยงต่อการเกิดฮีทสโตรกเป็นเรื่องที่อันตรายเป็นอย่างมากต่อสุนัข (เนื่องจากช่วงที่เก็บข้อมูลปี พ.ศ. 2563 จนถึงปี พ.ศ.2564 เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ทำให้ประชาชนที่นำสุนัขเข้าใช้งานทำกิจกรรมภายในสวนแห่งนี้มีจำนวนน้อยลง)

ตารางที่ 8 ช่วงวัน – เวลาของการใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรรมย์

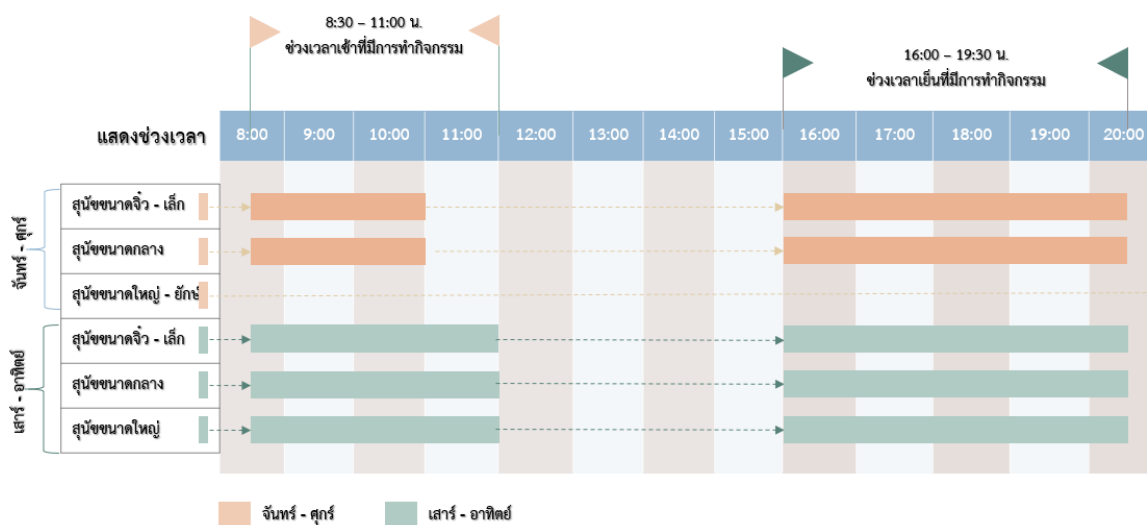
จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกุมภาพันธ์ 2563

***หมายเหตุ แถบสีแสดงเวลาการเข้าใช้พื้นที่ทำกิจกรรม

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์พบว่าประชาชนผู้เลี้ยงสุนัขส่วนใหญ่พาสุนัขของตนเองมาทำกิจกรรมภายในสวนสามารถแบ่งได้เป็นสองช่วงคือ วันจันทร์ - วันศุกร์ และวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยพบว่าวันจันทร์ - วันศุกร์ ประชาชนผู้เลี้ยงสุนัขจะนำสุนัขของตนเองมาทำกิจกรรมในช่วง 8:30 - 10:00 น. และช่วงเวลาเย็นตั้งแต่ 17:00 - 19:30 น. เป็นต้นไป ขนาดของสุนัขที่ใช้งานในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ ส่วนใหญ่จะเป็นสุนัขที่มีขนาดจิ๋ว ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ในส่วนของวันหยุดเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ช่วงเวลาในการเข้าใช้ทำกิจกรรมของสุนัขจะเริ่มตั้งแต่ 8:30 - 11:00 น. และ 16:00 - 19:30 น. ขนาดของสุนัขที่ใช้งานจะมีทุกขนาด คือ ขนาดจิ๋ว ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และสุนัขพันธุ์ยักซ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศในแต่ละวัน เนื่องจากสุนัขบางสายพันธุ์มีข้อจำกัดในเรื่องของการระบายความร้อนในตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุนัขสายพันธุ์หน้าสั้นเป็นเรื่องสำคัญที่เจ้าของทุกคนทราบดี เพราะสุนัขเหล่านี้มีความเสี่ยงต่อการเกิดฮีทสโตรก เป็นเรื่องที่อันตรายเป็นอย่างมากต่อสุนัข (เนื่องจากช่วงที่เก็บข้อมูลปี พ.ศ. 2563 จนถึงปี พ.ศ. 2564 เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ทำให้ประชาชนที่นำสุนัขเข้าใช้งานทำกิจกรรมภายในสวนแห่งนี้มีจำนวนน้อยลง)

ตารางที่ 9 แสดงช่วงวัน - เวลาของการใช้งานศูนย์กีฬาน้ำบึงหนองบอนของสุนัข

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เดือนกันยายน 2563

***หมายเหตุ แถบสีแสดงเวลาการเข้าใช้พื้นที่ทำกิจกรรม

จากการศึกษาช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะพื้นที่กรณีศึกษาทั้งสอง แห่ง สามารถแบ่งประเภทกิจกรรมได้ทั้งหมดสี่ ประเภทคือ การพักผ่อน การออกกำลังกาย การทำกิจกรรมต่างๆ และการใช้พื้นที่ของสุนัขและเจ้าของ ซึ่งพบว่าช่วงวันและเวลาของแต่ละกิจกรรมการใช้งานมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน โดยสามารถอธิบายผลจากการศึกษาได้ดังนี้

1. ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมการพักผ่อน

กิจกรรมการใช้งานของผู้ที่มาพักผ่อนในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ ช่วงเวลาเช้าถึงบ่าย มีการใช้งานที่ค่อนข้างน้อย จะเริ่มมีการใช้งานมากตั้งแต่ช่วงเวลา 17:00 - 19:30 น. ส่วนในช่วงวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีการใช้งานเพื่อการพักผ่อนค่อนข้างหนาแน่นตลอดทั้งวัน ตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณ 8:30 - 19:30 น. ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศในแต่ละวัน

2. ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมการออกกำลังกาย

กิจกรรมการใช้งานของผู้ที่มาออกกำลังกายของทั้งสอง พื้นที่กรณีศึกษา มีการใช้งานค่อนข้างหนาแน่นในช่วงเช้านี้ และช่วงเย็น เป็นช่วงเวลาที่มึบรรยากาศที่เย็นสบายแดดไม่ร้อนจนเกินไปเหมาะแก่การออกกำลังกาย ในส่วนของเวลากลางวันแทบจะไม่มีประชาชนเข้ามาพื้นที่ในการออกกำลังกายเนื่องจากสภาพอากาศในตอนกลางวันค่อนข้างที่จะร้อนเกินไปสำหรับการออกกำลังกายต่างๆ โดยวันจันทร์ - วันศุกร์ในช่วงเช้าจะมีประชาชนเข้ามาใช้พื้นที่ในการออกกำลังกายค่อนข้างหนาแน่นในช่วงเวลาประมาณ 8:30 - 10:00 น. และช่วงเย็นตั้งแต่เวลาประมาณ 16:30 - 19:30 น. ส่วนในวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีประชาชนมาใช้พื้นที่ในการออกกำลังกาย

ต่างๆในช่วงเช้าตั้งแต่เวลาประมาณ 8:30 – 10:00 น. และช่วงเย็นตั้งแต่เวลาประมาณ 16:30 – 19:30 น. ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศในแต่ละวัน

3. ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในสวน

กิจกรรมการใช้งานของผู้ที่มาทำกิจกรรมต่างๆ ภายในสวนสาธารณะในช่วงวันจันทร์ – วันศุกร์ค่อนข้างบางเบา ส่วนใหญ่กิจกรรมที่เกิดจากการประชาสัมพันธ์ หรือเกิดการอิเว้นท์ต่างๆ เช่น การเดิน – วิ่งการกุศล จะเกิดขึ้นในช่วงวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งช่วงเวลาที่เกิดกิจกรรมจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาเช้านี้ประมาณ 8:30 – 11:00 น. ในส่วนของกิจกรรมอื่นๆ ขึ้นอยู่กับกำหนดการของกิจกรรมนั้นๆ

4. ช่วงเวลาในการเกิดกิจกรรมการใช้งานพื้นที่ของสุนัขภายในสวนสาธารณะ

กิจกรรมการใช้งานพื้นที่ของสุนัขและเจ้าของในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ค่อนข้างบางเบา เนื่องจากเจ้าของสุนัขส่วนใหญ่ทำงาน เวลาในการเกิดกิจกรรมการใช้งานพื้นที่ของสุนัขและเจ้าของจะอยู่ในช่วงเช้าตั้งแต่เวลาประมาณ 8:30 – 11:00 น. และเวลาช่วงเย็นตั้งแต่ 17:00 – 19:00 น. ส่วนในวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ประชาชนจะนำสุนัขของตนเองมาใช้บริการในช่วงเช้าตั้งแต่ 8:30 – 11:00 น. แต่ค่อนข้างจะบางเบา ส่วนช่วงเย็นประชาชนจะนำสุนัขของตนเองมาใช้บริการตั้งแต่ 16:30 – 19:00 น. จะมีจำนวนค่อนข้างหนาแน่น

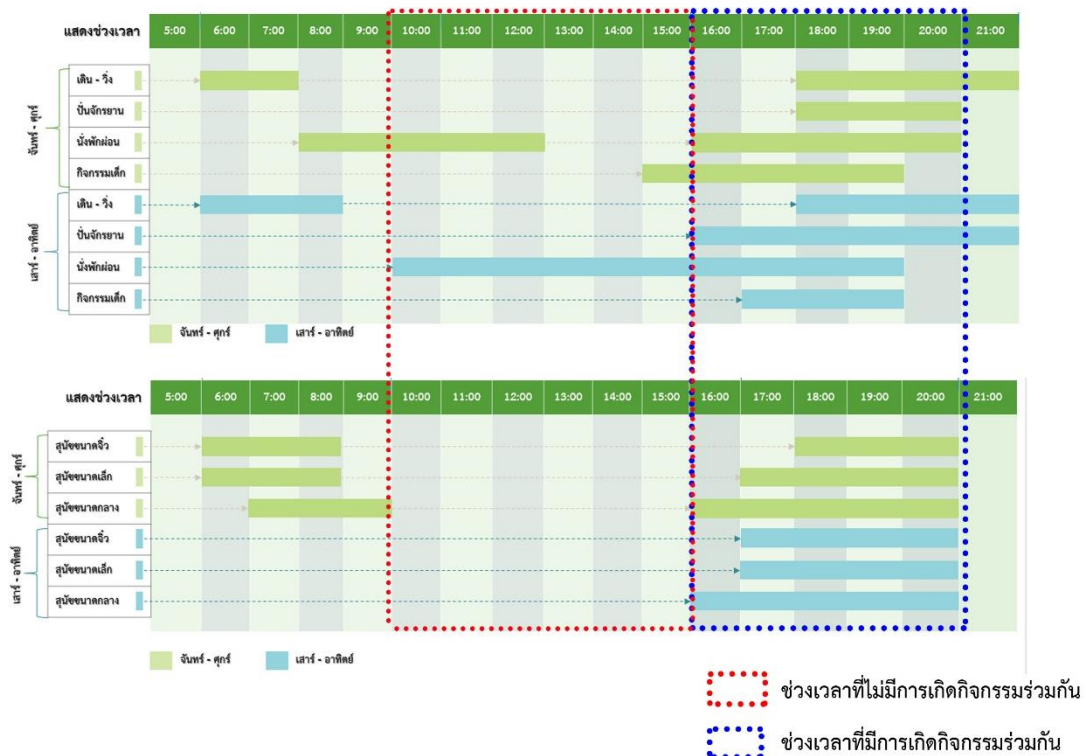
สรุปช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์การใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน

1. สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากการวิเคราะห์ช่วงเวลาการเกิดกิจกรรมการใช้งานพื้นที่ของสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะช่วงเวลาที่ไม่มีเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันจะอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 8:00 – 15:00 น. ของทุกวันเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ผู้คนส่วนใหญ่ทำงาน และสภาพอากาศที่ค่อนข้างร้อนทำให้เจ้าของสุนัขไม่นิยมนำสุนัขของตนเองออกมาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

แต่เนื่องด้วยสวนสาธารณะบางแคภิรมย์เป็นสวนที่มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะจึงทำให้ช่วงเวลาที่มีการเกิดกิจกรรมในช่วงเวลาเดียวกันตั้งแต่ 16:00 – 20:00 น. ค่อนข้างไม่ส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน อาจจะมีเสียงรบกวนจากสวนสุนัขบ้างเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 10 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์การใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนบางแคกรีมย์

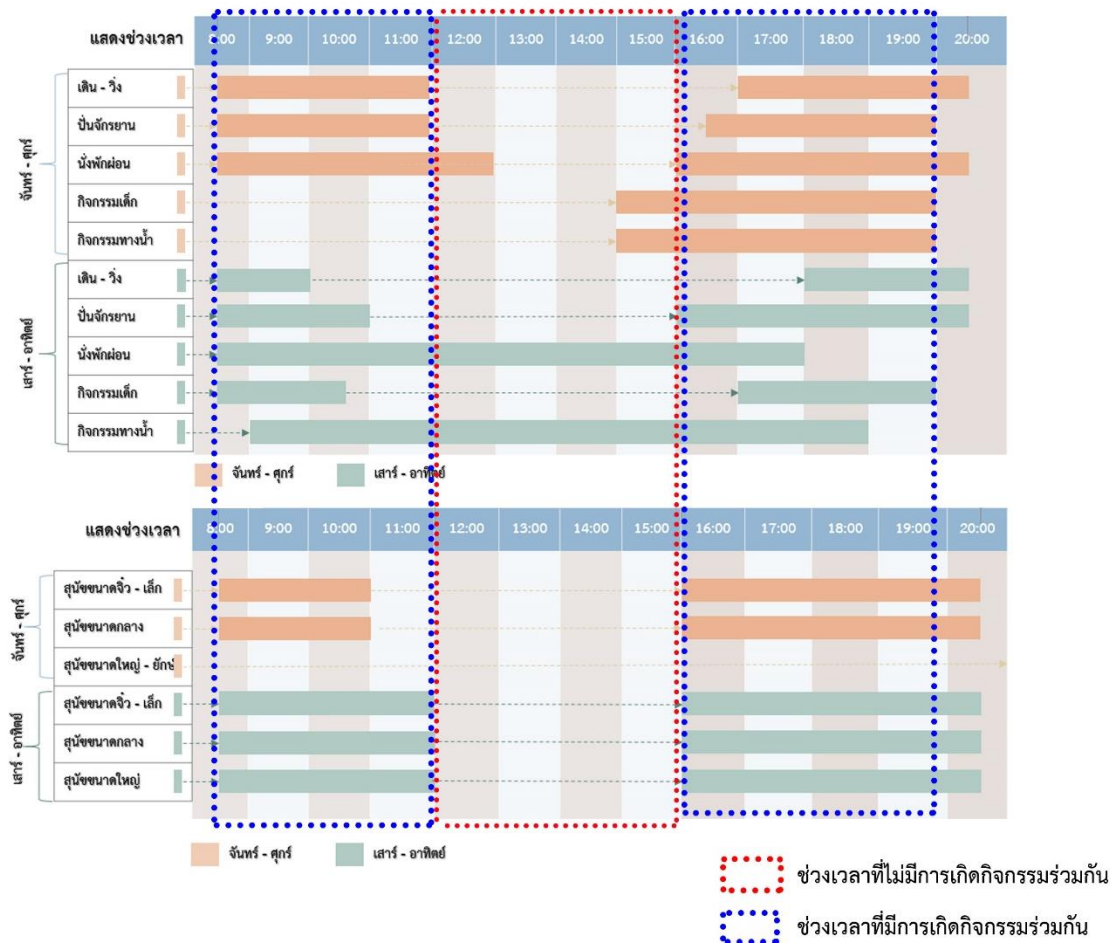

2. ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการวิเคราะห์ช่วงเวลาการเกิดกิจกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะช่วงเวลาที่ไม่มีเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันจะอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 11:00 – 15:00 น. ของทุกวันเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ผู้คนส่วนใหญ่ทำงาน และสภาพอากาศที่ค่อนข้างร้อนทำให้เจ้าของสุนัขไม่นิยมนำสุนัขของตนเองออกมาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกาย กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้จะเป็นการนั่งพักผ่อน นั่งพูดคุย มากกว่าการออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมอื่นๆ

แต่เนื่องด้วยศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเป็นสวนสาธารณะที่ไม่มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะแต่อนุญาตให้เจ้าของสุนัขสามารถนำสุนัขของตนเองเข้ามาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกายภายในสวนได้ จึงทำให้ช่วงเวลาที่มีการเกิดกิจกรรมในช่วงเวลาเดียวกันตั้งแต่ 8:30 – 11:00 น. และช่วงเวลา 16:00 – 19:00 น. สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกัน ทำให้ส่งผลต่อผู้ใช้งานที่รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยเมื่อจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัข ทางสวนสาธารณะจึงมีกฎระเบียบในการใช้งานสวนสาธารณะของสุนัขและเจ้าของคือ เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงสุนัขของตนเองตลอดระยะเวลาการใช้งานสวนสาธารณะ และจะต้องรักษาความสะอาดโดยการเก็บอุจจาระของสุนัขตนเองเมื่อสุนัขขับถ่าย

ตารางที่ 11 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์การใช้พื้นที่ร่วมกันภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการสังเกตการณ์การใช้พื้นที่ของสุนัขและเจ้าของ พื้นที่ที่เจ้าของสุนัขส่วนใหญ่นิยมพาสุนัขของตนเองไปทำกิจกรรมคือ พื้นที่ด้านในระหว่างบึงทั้งสอง ด้วยเหตุผลคือเจ้าของสุนัขจะสามารถปล่อยสุนัขของตนเองให้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้อย่างอิสระ กล่าวคือพื้นที่ดังกล่าวมีความเป็นไปได้ในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขโดยเฉพาะ เพื่อแก้ไขปัจจัยให้การหลีกเลี่ยงการใช้พื้นที่ร่วมกัน และเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ โดยอาจจะมีการกำหนดให้เจ้าของสุนัขสามารถพาสุนัขของตนเองเข้าใช้พื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้ในวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ช่วงเวลา 8:30 - 11:00 น. และ 16:00 - 19:00 น. เนื่องจากเป็นวันที่สุนัขมีการใช้งานค่อนข้างมากกว่าวันจันทร์ - วันศุกร์เพราะเจ้าของสุนัขส่วนใหญ่จะต้องทำงาน

แนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบทางลบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน

จากการสังเกตการณ์จากสองพื้นที่กรณีศึกษาสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทดังนี้คือ

1. สวนสาธารณะที่มีพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะ

แนวโน้มการเกิดผลกระทบทางลบค่อนข้างที่จะมีน้อยมาก เนื่องจากทางสวนสาธารณะ ออกแบบพื้นที่สำหรับสวนสุนัขไว้โดยเฉพาะ แยกพื้นที่ทางเข้า - ออก พื้นที่สำหรับจอดรถของเจ้าของสุนัข ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบทางลบในการใช้พื้นที่ร่วมกันอาจจะเกิดขึ้นจากการส่งเสียงรบกวนจากสุนัขเมื่อมีสุนัขเข้าใช้งานสวนสุนัขพร้อมครั้งหลายๆ ตัวต่อหนึ่งครั้ง ปัจจัยจากกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์จากสวนสุนัข เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ หากเจ้าของสุนัขขาดวินัย หรือความรับผิดชอบต่อการจัดเก็บ และรักษาความสะอาดแก่สวนสุนัขจากสุนัขของตนเอง

2. สวนสุนัขที่ไม่ได้จัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขโดยเฉพาะ

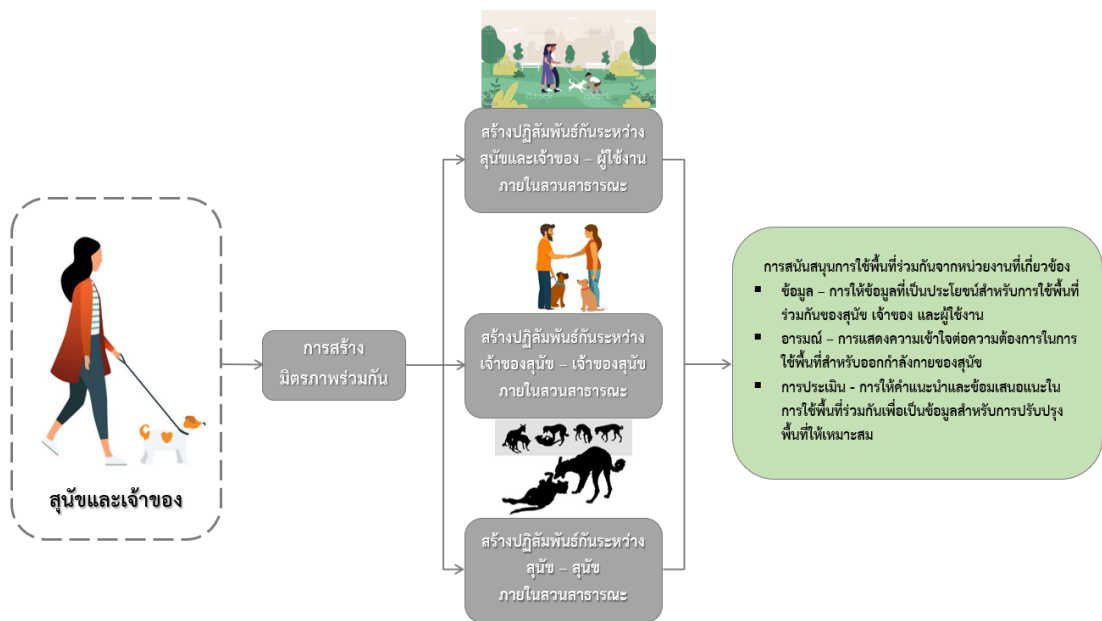
แนวโน้มการเกิดผลกระทบอาจจะมีความค่อนข้างมากกว่าสวนสาธารณะที่จัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะ เนื่องจากสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกัน มีโอกาสที่จะพบเจอกันระหว่างทำกิจกรรมและออกกำลังกาย ผลกระทบทางลบที่อาจจะส่งผลต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันจากการลงพื้นที่ศึกษากรณีศึกษาศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน พบว่าประชาชนบางส่วนโดยเฉพาะผู้สูงอายุตั้งแต่ 51 - 60 ปีขึ้นไป และผู้ปกครองที่มีเด็กเล็กเข้าใช้งานสวนสาธารณะ ร่วมกันกับสุนัขมีความกังวลในเรื่องของปัจจัยด้านความปลอดภัยหากเจ้าของสุนัขไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของสุนัขตนเองและทำร้ายผู้ใช้งานอื่นๆ ภายในสวนสาธารณะ

แนวโน้ม หรือโอกาสที่ดีที่ส่งเสริมการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน

จากการสังเกตการณ์จากสองพื้นที่กรณีศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. การมีสวนสุนัขภายในสวนสาธารณะชุมชนเป็นการเพิ่มโอกาสในการสร้างมูลค่าของพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน
2. เมื่อสุนัขมีพฤติกรรมที่ดี ส่งผลทางบวกแก่ประชาชน และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ สามารถดึงดูดผู้คนเข้ามาใช้บริการ
3. เกิดการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์และสุนัข
4. เกิดการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสุนัข เจ้าของ ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ
5. สุนัขได้รับการเรียนรู้ในการเข้าสังคมระหว่างสุนัขกับสุนัข และสุนัขกับมนุษย์ ส่งผลอันดีให้สุนัขสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวลงได้
6. เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขกับผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ ถึงข้อดีในการเลี้ยงสุนัขเป็นเพื่อน

7. การทำกิจกรรมร่วมกันภายในสวนสาธารณะส่งผลดีต่อการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งาน รวมไปถึงส่งผลที่ดีต่อการใช้ชีวิตร่วมกัน
8. ปัจจัยที่ดีที่จะสามารถทำให้สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานสวนสาธารณะสามารถใช้พื้นที่ร่วมกันได้ หลักสำคัญคือเจ้าของสุนัขเข้าใจพฤติกรรมของสุนัขตนเอง และสามารถควบคุมสุนัขของตนเองเมื่อ จะต้องเผชิญหน้ากับผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะระหว่างการทำกิจกรรม

แผนภูมิที่ 6 ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในสวนสุนัข และสวนสาธารณะ

บทที่ 5

การวิเคราะห์และอภิปรายผล

จากการสังเกตการณ์ แจกแบบสอบถาม สัมภาษณ์ รวมถึงการแจกแบบสอบถามออนไลน์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ใช้สวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนที่มีต่อการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัข และการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขเจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นอุปสรรค และผลกระทบของการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัข การใช้พื้นที่ร่วมกัน ผลการสำรวจข้อมูลจะแบ่งเป็นสองแบบดังนี้ (1) แจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ผู้ใช้งานสวนสุนัข และสวนสาธารณะ (2) แบบสอบถามออนไลน์ สำหรับกลุ่มคนรักสุนัข เพื่อศึกษาการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานสวนสาธารณะ โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ผู้ใช้งานสวนสุนัข และสวนสาธารณะดังนี้

- 1) ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์
- 3) ความต้องการในการทำกิจกรรมของสุนัข
- 4) ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัข และกฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงและคุ้มครองสัตว์
 - ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548
 - พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557
- 5) ทัศนคติและความพึงพอใจของเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งาน

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสำรวจพื้นที่กรณีศึกษาเพื่อเก็บข้อมูล

การลงพื้นที่สังเกตการณ์ แจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามกับเจ้าของสุนัข และประชาชนผู้มาใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ในช่วงเวลา 8:00 – 12:00 น. , 13:00 – 19:00 น. ในวันจันทร์ - วันศุกร์ และช่วงเวลา 9:00 – 18:00 น. ในวันเสาร์ - วันอาทิตย์ จำนวน 14 วัน ณ สวนบางแคภิรมย์ในเดือนกุมภาพันธ์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนในเดือนกันยายน โดยจัดทำแบบสอบถามสำหรับกลุ่มเป้าหมาย 2 พื้นที่กรณีศึกษา ดังนี้

- 1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์
 - เจ้าของสุนัข 20 ชุด
 - ประชาชนผู้ใช้งาน 50 ชุด
- 2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน
 - เจ้าของสุนัข 30 ชุด
 - ประชาชนผู้ใช้งาน 59 ชุด
- 3) แบบสอบถามออนไลน์ 150 ชุด

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน และแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัข ได้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

5.1.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง 50% (10 คน), เพศชาย 45% (9 คน) และเพศทางเลือก 5% (1 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง 56% (28 คน), เพศชาย 40% (20 คน) และเพศทางเลือก 2% (2 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่พาสุนัขมาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง 50% (15 คน), เพศชาย 40% (12 คน) และเพศทางเลือก 10% (3 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน 59 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง 46% (27 คน), เพศชาย 39% (23 คน) และเพศทางเลือก 15% (9 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 12 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน						
เจ้าของสุนัข	เพศ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	หญิง	50	10		56	28		50	15		46	27
	ชาย	45	9		40	20		40	12		39	23
	เพศที่ 3	5	1		2	2		10	3		15	9
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง 50% (10 คน) มากที่สุด และเพศทางเลือก 5% (1 คน) น้อยที่สุด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง 56% (28 คน) มากที่สุด และเพศทางเลือก 2% (2 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็น**เพศหญิง 50% (15 คน) มากที่สุด** และ**เพศทางเลือก 10% (3 คน) น้อยที่สุด**ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็น**เพศหญิง 46% (27 คน) มากที่สุด** และ**เพศทางเลือก 10% (3 คน) น้อยที่สุด**ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขทั้งหมด 150 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเป็น**เพศหญิง 71% (107 คน)**, เพศชาย 26% (40 คน) และ**เพศทางเลือก 2% (3 คน)** ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข

5.1.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 50% (10 คน), อายุ 31-40 ปี 40% (8 คน) และอายุ 41-50 ปี 10% (2 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 50% (25 คน), อายุ 31-40 ปี 26% (13 คน), อายุ 41-50 ปี 16% (8 คน), และอายุ 51-60 ปี 8% (4 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่พาสุนัขมาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 40% (12 คน), อายุ 31-40 ปี 34% (10 คน) และอายุ 41-50 ปี 23% (7 คน) และอายุ 51-60 ปี 3% (1 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 59 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 31-40 ปี 39% (23 คน), อายุ 20-30 ปี 32% (19 คน), อายุ 41-50 ปี 19% (11 คน), อายุ 51-60 ปี 9% (5 คน) และอายุมากกว่า 60 ปี 1% (1 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 13 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์							ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
เจ้าของศูนย์	อายุ	ร้อยละ	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ	คน (n.)	เจ้าของศูนย์	ร้อยละ	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ	คน (n.)
		(%)			(%)			(%)	(%)			
เจ้าของศูนย์	20-30 ปี	50	10	ผู้ใช้งานสาธารณะ	50	25	เจ้าของศูนย์	40	12	ผู้ใช้งานสาธารณะ	33	19
	31-40 ปี	40	8		26	13		34	10		39	23
	41-50 ปี	10	2		16	8		23	7		18	11
	51-60 ปี	0	0		8	4		3	1		9	5
	60 ปีขึ้นไป	0	0		0	0		0	0		1	1
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 50% (10 คน) มากที่สุด และอายุ 41-50 ปี 16% (8 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 50% (25 คน) มากที่สุด และอายุ 51-60 ปี 8% (4 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่พาสุนัขมาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 40% (12 คน) มากที่สุด และอายุ 51-60 ปี 3% (1 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 31-40 ปี 39% (23 คน) มากที่สุด และอายุ 51-60 ปี 9% (5 คน) และอายุมากกว่า 60 ปี 1% (1 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- อายุของผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขทั้งหมด 150 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20-30 ปี 44% (89 คน), อายุ 31-40 ปี 32% (25 คน), อายุ 51-60 ปี 13% (19 คน), อายุ 41-50 ปี 7% (11 คน), และอายุมากกว่า 60 ปี 4% (6 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.1.3 ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว 55% (11 คน), บ้านแถว 25% (5 คน), คอนโดมิเนียม 15% (3 คน), และอาคารพาณิชย์ 5% (1 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่ามีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว 62% (31 คน), บ้านแถว 16% (8 คน), อาคารพาณิชย์ 12% (6 คน) และคอนโด 10% (5 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

และจากการตอบแบบสอบถามลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ที่พาสุนัขมาใช้งานพื้นที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่ามีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว 37% (11 คน), บ้านแถว 27% (8 คน), อาคารพาณิชย์ 20% (6 คน) และคอนโดมิเนียม 16% (5 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข และผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าใช้งานพื้นที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่ามีลักษณะเป็นคอนโดมิเนียม 36% (21 คน), บ้านเดี่ยว 19% (11 คน), บ้านแถว 19% (11 คน), อาคารพาณิชย์ 8% (7 คน) และหอพัก 5% (3 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 14 ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน						
เจ้าของสุนัข	ลักษณะที่อยู่อาศัย	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	บ้านเดี่ยว	55	11		62	31		37	11		19	11
บ้านแถว	25	5	16	8	27	8	29	17				
คอนโดฯ	15	3	10	5	16	5	36	21				
อาคารพาณิชย์	5	1	12	6	20	6	11	7				
หอพัก	0	0	0	0	0	0	5	3				
รวม	100	20	100	50	100	30	100	59				

สามารถสรุปได้ว่า

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีลักษณะเป็น **บ้านเดี่ยว 55% (11 คน) มากที่สุด** และ **อาคารพาณิชย์ 5% (1 คน) น้อยที่สุด** ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่ามีลักษณะเป็น**บ้านเดี่ยว 62% (31 คน) มากที่สุด** และ**คอนโดมิเนียม 10% (5 คน) น้อยที่สุด** ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ที่พาสุนัขมาใช้งานพื้นที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 30 คน พบว่ามีลักษณะเป็น**บ้านเดี่ยว 37% (11 คน) มากที่สุด** และ**คอนโดมิเนียม 16% (5 คน) น้อยที่สุด**ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่เป็นเจ้าของสุนัข
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าใช้งานพื้นที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่ามีลักษณะเป็น**คอนโดมิเนียม 36% (21 คน) มากที่สุด** และ**หอพัก 5% (3 คน) น้อยที่สุด**ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขทั้งหมด 150 คน พบว่ามีลักษณะเป็น**บ้านเดี่ยว 60% (90 คน)**, บ้านแถว 16% (25 คน), อาคารพาณิชย์ 11% (17 คน), หอพัก 10% (15 คน) และ**คอนโดมิเนียม 3% (2 คน)** ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.1.4 ขนาดของสุนัขที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลี้ยง

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ พบว่าสวนสุนันทบางแคภิรมย์มีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยวันละ 10-20 ตัว โดยพบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์เล็ก(23-38 cm.) 50% (10 ตัว), สุนัขพันธุ์จิ๋ว(15-28 cm.) 30% (6 ตัว) และสุนัขพันธุ์กลาง(35-66 cm.) 20% (4 ตัว) โดยส่วนใหญ่สุนัขพันธุ์จิ๋วและพันธุ์เล็ก

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ พบว่าศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนมีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยวันละ 25 - 35 ตัว โดยพบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 37.14% (13 ตัว), สุนัขพันธุ์เล็ก (23-38 cm.) 22.85% (8 ตัว), สุนัขพันธุ์ใหญ่ (53-76 cm.) 20% (7 ตัว), สุนัขพันธุ์จิ๋ว (15-28 cm.) 11.43% (4 ตัว), และสุนัขพันธุ์ยักษ์ (61-81 cm.) 8.57% (3 ตัว) โดยส่วนใหญ่จะเป็นสุนัขพันธุ์เล็ก และสุนัขพันธุ์กลาง

ตารางที่ 15 ขนาดของสุนัขที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลี้ยง

ขนาดของสุนัข	สวนสาธารณะ บางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	ตัว (n.)	ร้อยละ (%)	ตัว (n.)	ร้อยละ (%)	ตัว (n.)
พันธุ์จิ๋ว (15-28 cm)	30	6	11	4	26	38
พันธุ์เล็ก (23-38 cm)	50	10	24	8	24	36
พันธุ์กลาง (35-66 cm)	20	4	39	13	42	63
พันธุ์ใหญ่ (53-76 cm)	0	0	21	7	5	8
พันธุ์ยักษ์ (61-81 cm)	0	0	5	3	3	5
รวม	100	20	100	35	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- สวนสุนัขบางแคภิรมย์มีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยวันละ 10-20 ตัว โดยพบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์เล็ก (23-38 cm.) 50% (10 ตัว) มากที่สุดและสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 20% (4 ตัว) น้อยที่สุด
- ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนมีสุนัขที่เข้าใช้งานเฉลี่ยวันละ 25 - 35 ตัว โดยพบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 39% (13 ตัว) มากที่สุดและสุนัขพันธุ์ยักษ์ (61-81 cm.) 5% (3 ตัว) น้อยที่สุด
- จากการตอบแบบสอบถามกลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์เกี่ยวกับขนาดของสุนัขที่เลี้ยงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 150 คน พบว่าขนาดของสุนัขพันธุ์กลาง (35-66 cm.) 42% (63 ตัว), สุนัขจิ๋ว (15-28 cm.) 26% (38 ตัว), สุนัขพันธุ์เล็ก (23-38 cm.) 24% (36 ตัว), สุนัขพันธุ์ใหญ่ (53-76 cm.) 5% (8 ตัว) และสุนัขพันธุ์ยักษ์ (61-81 cm.) 3% (5 ตัว) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลี้ยงสุนัขขนาดกลางมากที่สุด เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านชานเมืองและต่างจังหวัดจึงทำให้บริเวณบ้านมีขนาดเนื้อที่เพียงพอต่อการเลี้ยงสุนัขขนาดกลางขึ้นไปมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านในตัวเมืองที่มีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดที่อยู่จึงทำให้จะต้องเลือกขนาดสุนัขให้เหมาะสมกับลักษณะของที่อยู่อาศัย

5.1.5 ลักษณะการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน ที่เข้าใช้งานสวนบางแคภิรมย์ พบว่าเลี้ยงนอกตัวบ้านแต่อยู่ภายในบริเวณบ้าน 50% (10 คน), เลี้ยงในตัวบ้าน 30% (6 คน) และภายในตัวบ้านและบริเวณบ้าน 20% (4 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน ที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าเลี้ยงภายในบริเวณบ้าน 47% (14 คน), เลี้ยงในตัวบ้าน 30% (9 คน), นอกตัวบ้านแต่อยู่ภายในบริเวณบ้าน 17% (5 คน), เลี้ยงสุนัขในกรง 3% (1 คน) และอื่นๆ 3% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 16 ลักษณะการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะการเลี้ยงสุนัข	สวนสาธารณะ บางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (ก.)	ร้อยละ (%)	คน (ก.)	ร้อยละ (%)	คน (ก.)
เลี้ยงในกรง	0	0	3	1	4	6
เลี้ยงในตัวบ้าน	30	6	30	9	29	43
ภายในตัวบ้านและบริเวณบ้าน	20	4	47	14	45	67
นอกตัวบ้านแต่อยู่ภายใน บริเวณบ้าน	50	10	17	5	19	29
อื่นๆ	0	0	3	1	3	5
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน ที่เข้าใช้งานสวนบางแคภิรมย์พบว่าเลี้ยงนอกตัวบ้านแต่อยู่ภายในบริเวณบ้าน 50% (10 คน) มากที่สุดและเลี้ยงภายในตัวบ้านและบริเวณบ้าน 20% (4 คน) น้อยที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน ที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าเลี้ยงภายในบริเวณบ้าน 47% (14 คน) มากที่สุดและเลี้ยงสุนัขในกรง 3% (1 คน) และอื่นๆ 3% (1 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามกลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์เกี่ยวกับลักษณะการเลี้ยงสุนัขจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 150 คน พบว่าเลี้ยงภายในบริเวณบ้าน 45% (67 คน), เลี้ยงในตัวบ้าน 29% (43 คน), นอกตัวบ้านแต่อยู่ภายในบริเวณบ้าน 19% (29 คน), เลี้ยงสุนัขในกรง 4% (6 คน) และอื่นๆ 3% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.1.6 จุดประสงค์ในการใช้งานสวนสาธารณะ

จากการตอบแบบสอบถามผู้เข้าใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่าจุดประสงค์ในการมาใช้งานสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกาย 68% (34 คน), พักผ่อนหย่อนใจ 20% (10 คน), พบปะสังสรรค์ 8% (4 คน) และอื่นๆ 4% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามผู้เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่าจุดประสงค์ในการมาใช้งานสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกาย 56% (33 คน), พักผ่อนหย่อนใจ 29% (17 คน), พบปะสังสรรค์ 10% (6 คน) และอื่นๆ 5% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 17 จุดประสงค์ในการใช้งานสวนสวนสาธารณะ

จุดประสงค์ในการใช้งานสวนสาธารณะ	สวนสาธารณะบางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน	
	ร้อยละ (%)	คน (น.)	ร้อยละ (%)	คน (น.)
ออกกำลังกาย	68	34	56	33
พักผ่อนหย่อนใจ	20	10	29	17
พบปะสังสรรค์	8	4	10	6
อื่นๆ	4	2	5	3
รวม	100	50	100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ผู้เข้าใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ทั้งหมด 50 คน พบว่าจุดประสงค์ในการมาใช้งานสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกาย 68% (34 คน) มากที่สุดและอื่นๆ 4% (2 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่าจุดประสงค์ในการมาใช้งานสวนสาธารณะเพื่อออกกำลังกาย 56% (33 คน) มากที่สุดและอื่นๆ 5% (3 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือจุดประสงค์หลักของการมาสวนสาธารณะของผู้ใช้งานส่วนใหญ่คือการมาออกกำลังกายและการพักผ่อนหย่อนใจเนื่องจากสวนสาธารณะมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น มีสิ่งอำนวยความสะดวก และเดินทางสะดวกจึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ชื่นชมที่จะมาใช้งานสวนสาธารณะ

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสุนัขและมนุษย์

5.2.1 จุดประสงค์หลักในการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน ที่เข้าใช้งานสวนบางแคภิรมย์ พบว่าเลี้ยงเป็นสมาชิกในครอบครัว 35% (7 คน), เพื่อเฝ้าบ้าน/กันขโมย 30% (6 คน), เลี้ยงเสมือนลูก 20% (4 คน) และเลี้ยงเป็นเพื่อนแก้เหงา 15% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน ที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าเลี้ยงเสมือนลูก 47% (14 คน), เพื่อเฝ้าบ้าน/กันขโมย 23% (7 คน), เป็นสมาชิกในครอบครัว 17% (5 คน) และเป็นเพื่อนแก้เหงา 15% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 18 จุดประสงค์หลักในการเลี้ยงสุนัขของผู้ตอบแบบสอบถาม

จุดประสงค์หลักในการเลี้ยง	สวนสาธารณะบางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (น.)	ร้อยละ (%)	คน (น.)	ร้อยละ (%)	คน (น.)
เป็นเพื่อนแก้เหงา	15	3	10	3	20	30
เพื่อเฝ้าบ้าน/กันขโมย	30	6	24	7	16	25
เลี้ยงเสมือนลูก	20	4	49	14	25	38
เป็นสมาชิกในครอบครัว	35	7	17	5	36	54
จากคำแนะนำทางการแพทย์	0	0	0	0	2	2
อื่นๆ	0	0	0	0	1	1
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน ที่เข้าใช้งานสวนบางแคภิรมย์พบว่า **เลี้ยงเป็นสมาชิกในครอบครัว 35% (7 คน) มากที่สุดและเลี้ยงเป็นเพื่อนแก้เหงา 15% (3 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน ที่เข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่า **เลี้ยงเสมือนลูก 46.67% (14 คน) มากที่สุดและเลี้ยงเป็นเพื่อนแก้เหงา 10% (3 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามกลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 150 คนพบว่า **เลี้ยงเป็นสมาชิกในครอบครัว 36% (54 คน)**, เลี้ยงเสมือนลูก 25% (38 คน), เลี้ยงเป็น

เพื่อนแก่เหงา 20% (30 คน), เพื่อเฝ้าบ้าน/กันขโมย 16% (25 คน), จากคำแนะนำทางการแพทย์ 2% (2 คน) และอื่นๆ 1% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.2.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการสวนสุนัข บางแคภิรมย์พบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน 60% (12 คน), ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขจากเจ้าของท่านอื่นๆ 5% (1 คน), ผ่อนคลายความเครียด 10% (2 คน), ได้ออกกำลังกาย 10% (2 คน), ได้สังคมใหม่ๆ 5% (1 คน), คลายความเหงา 5% (1 คน) และเข้าใจสุนัขของตัวเองมากยิ่งขึ้น 5% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน 57% (17 คน), ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขจากเจ้าของท่านอื่นๆ 11% (3 คน), คลายความเหงา 11% (3 คน), เข้าใจสุนัขของตัวเองมากยิ่งขึ้น 6% (2 คน), ผ่อนคลายความเครียด 6% (2 คน), ได้ออกกำลังกาย 6% (2 คน), และได้สังคมใหม่ๆ 3% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 19 ประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

ประโยชน์ที่ได้รับ	สวนสาธารณะ บางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน	60	12	57	17	38	57
ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขจาก เจ้าของสุนัขท่านอื่น	5	1	11	3	9	14
ผ่อนคลายความเครียด	10	2	6	2	16	23
ได้ออกกำลังกาย	10	2	6	2	13	19
ได้สังคมใหม่ๆ	5	1	3	1	3	5
คลายความเหงา	5	1	11	3	8	12
เข้าใจสุนัขของตัวเองมากยิ่งขึ้น	5	1	6	2	13	20
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- ตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการสวนสุนัขบางแค ภิรมย์พบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน 60% (12 คน)** มากที่สุดและ **คลายความเหงา 5% (1 คน)** น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน 57% (17 คน)** มากที่สุดและ **ได้สังคมใหม่ๆ 3% (1 คน)** น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการสวนสาธารณะและพื้นที่สาธารณะที่อนุญาตให้สุนัขเข้าใช้บริการพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการพาสุนัขมาทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน 38% (57 คน)**, ผ่อนคลายความเครียด 16% (23 คน), เข้าใจสุนัขของตัวเองมากยิ่งขึ้น 13% (20 คน), ได้ออกกำลังกาย 13% (19 คน), ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุนัขจากเจ้าของท่านอื่นๆ 9% (14 คน), , คลายความเหงา 8% (12 คน) และ **ได้สังคมใหม่ๆ 3% (5 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวสรุปได้ว่าประโยชน์ของการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย ณ สวนสุนัขสวนสาธารณะ หรือพื้นที่สาธารณะที่อนุญาตให้สุนัขเข้าใช้งานคือการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสุนัขและเจ้าของ ทำให้สุนัขมีร่างกายที่แข็งแรง สามารถเข้าสังคมกับสุนัขตัวอื่นรวมไปถึงคนอื่น ๆ โดยไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว อีกทั้งเจ้าของจะได้เรียนรู้ความต้องการและเข้าใจสุนัขตนเองมากยิ่งขึ้น ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเลี้ยงใหม่ๆ กับเจ้าของสุนัขท่านอื่นๆ ทำให้สวนสุนัขมีความจำเป็นและมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่ประชากรสุนัขเพิ่มจำนวนมากขึ้น

5.3 ความต้องการในการทำกิจกรรมของสุนัข

5.3.1 สถานที่ที่พาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์พบว่าสถานที่ที่นิยมพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือสวนสุนัข/สวนสาธารณะ 45% (9 คน), บริเวณบ้าน 25% (5 คน), พื้นที่สาธารณะที่อนุญาต 15% (3 คน), ละแวกบ้าน/ในหมู่บ้าน 10% (2 คน) และสถานที่อื่นๆ 5% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าสถานที่ที่นิยมพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือสวนสุนัข/สวนสาธารณะ 43% (13 คน), บริเวณบ้าน 20% (6 คน), ละแวกบ้าน/ในหมู่บ้าน 17% (5 คน), พื้นที่

สาธารณสุขที่อนุญาต 13% (4 คน), และสถานที่เอกชน(เสียค่าใช้จ่าย) 7% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 20 สถานที่ที่พาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

สถานที่	สวนสาธารณะ บางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
บริเวณบ้าน	25	5	20	6	45	67
ละแวกบ้าน/ในหมู่บ้าน	10	2	17	5	23	35
พื้นที่สาธารณะที่อนุญาต	15	3	13	4	8	12
สถานที่เอกชน (เสียค่าใช้จ่าย)	0	0	7	2	9	13
สวนสุนัข/สวนสาธารณะ	45	9	43	13	11	17
สถานที่อื่นๆ	5	1	0	0	4	6
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์พบว่าสถานที่ที่นิยมพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **สวนสุนัข/สวนสาธารณะ 45% (9 คน) มากที่สุด**และ**สถานที่อื่นๆ 5% (1 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่นำสุนัขของตนมาใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนพบว่าสถานที่ที่นิยมพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **สวนสุนัข/สวนสาธารณะ 43% (13 คน) มากที่สุด**และ**สถานที่เอกชน(เสียค่าใช้จ่าย) 7% (2 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน พบว่าสถานที่ที่นิยมพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายคือ **บริเวณบ้าน 45% (67 คน)**, **ละแวกบ้าน/ในหมู่บ้าน 23% (35 คน)**, **สวนสุนัข/สวนสาธารณะ 11% (17 คน)**, **สถานที่เอกชน(เสียค่าใช้จ่าย) 7% (13 คน)**, **พื้นที่สาธารณะที่อนุญาต 8% (12 คน)** และ**สถานที่อื่นๆ 4% (6 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.3.2 ลักษณะกิจกรรมการออกกำลังกายของสุนัข

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์เกี่ยวกับลักษณะการทำกิจกรรม ออกกำลังกายของสุนัขพบว่าวิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง 35% (7 คน), พาไปสวนสุนัข/สวนสาธารณะ 25% (5 คน), วิ่งอิสระ 25% (5 คน) และว่ายน้ำ 15% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับลักษณะการทำกิจกรรม ออกกำลังกายของสุนัขพบว่าวิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง 35% (7 คน), พาไปสวนสุนัข/สวนสาธารณะ 25% (5 คน), วิ่งอิสระ 25% (5 คน), ว่ายน้ำ 15% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 21 เจ้าของสุนัขให้สุนัขออกกำลังกายอย่างไร

ประเภทการออกกำลังกายของสุนัข	สวนสาธารณะบางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
วิ่งอิสระ	25	5	17	5	62	92
ว่ายน้ำ	15	3	27	8	11	17
วิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง	35	7	13	4	8	12
พาไปสวนสุนัข/สวนสาธารณะ	25	5	43	13	19	29
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์เกี่ยวกับลักษณะการทำกิจกรรม ออกกำลังกายของสุนัขพบว่า **วิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง 35% (7 คน) มากที่สุด**และว่ายน้ำ 15% (3 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับลักษณะการทำกิจกรรม ออกกำลังกายของสุนัขพบว่า **วิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง 35% (7 คน) มากที่สุด**และว่ายน้ำ 15% (3 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์กลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน ที่เกี่ยวกับลักษณะการทำกิจกรรม ออกกำลังกายของสุนัขพบว่า **วิ่งอิสระ 62% (92 คน)**, พาไปสวนสุนัข/สวนสาธารณะ

19% (29 คน), ว่ายน้ำ 11% (17 คน) และ **วิ่งออกกำลังกายโดยใช้สายจูง 8% (12 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5.3.3 ความถี่ในการมาใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขที่พาสุนัขเข้าใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์จำนวนทั้งหมด 20 คน พบว่าความถี่ในการมาใช้บริการ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 50% (10 คน), 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 25% (5 คน) และนานๆ ครั้ง 25% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และผู้ใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จำนวน 50 คน พบว่าความถี่ในการใช้บริการ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 36% (18 คน), 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 58% (29 คน), มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ 2% (1 คน) และนานๆ ครั้ง 4% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขที่พาสุนัขเข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวนทั้งหมด 30 คน พบว่าความถี่ในการมาใช้บริการ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 63% (19 คน), 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 20% (6 คน) และนานๆ ครั้ง 17% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และผู้ใช้งานสวนสาธารณะศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวน 59 คน พบว่าความถี่ในการใช้บริการ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 21% (12 คน), 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 44% (25 คน), มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ 12% (9 คน) และนานๆ ครั้ง 23% (13 คน)

ตารางที่ 22 ความถี่ในการมาใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน						
เจ้าของสุนัข	ความถี่	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	1-2 ครั้ง/สัปดาห์	50	10		36	18		63	19		21	12
	3-4 ครั้ง/สัปดาห์	25	5		58	29		20	6		44	25
	มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์	0	0		2	1		0	0		12	9
	นานๆ ครั้ง	25	5		4	2		17	5		23	13
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ผู้ตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขที่พาสุนัขเข้าใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์จำนวนทั้งหมด 20 คน พบว่าความถี่ในการมาใช้บริการ **1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 50% (10 คน) มากที่สุด**และ**3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 25% (5 คน) และนานๆ ครั้ง 25% (5 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จำนวน 50 คน พบว่าความถี่ในการใช้บริการ **3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 58% (29 คน) มากที่สุด**และ**มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ 2% (1 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ตอบแบบสอบถามเจ้าของสุนัขที่พาสุนัขเข้าใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวนทั้งหมด 30 คน พบว่าความถี่ในการมาใช้บริการ **1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 63% (19 คน) มากที่สุด**และ**นานๆ ครั้ง 17% (5 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ผู้ใช้งานสวนสาธารณะศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวน 59 คน พบว่าความถี่ในการใช้บริการ **3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 44% (25 คน) มากที่สุด**และ**มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ 12% (9 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าของสุนัขเดินทางมาใช้บริการสวนสุนัข 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ โดยวันที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนขัตฤกษ์ เนื่องจากทำงานและไม่สะดวกที่จะพาสุนัขมาในวันจันทร์-วันศุกร์ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนผู้ใช้งานสวนสาธารณะเดินทางมาใช้บริการสวนสาธารณะ 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ เนื่องจากเดินทางสะดวก โดยหากเป็นประชาชนกลุ่มวัยเรียน และวัยทำงานจะมาใช้บริการสวนสาธารณะช่วงเย็นหลังเลิกเรียนหรือเลิกงาน ส่วนกลุ่มคนวัยผู้สูงอายุจะนิยมมาใช้บริการสวนสาธารณะในช่วงเช้าตรู่ และช่วงเย็นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวกในแต่ละวันของผู้ใช้งาน

- ในส่วนแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน พบว่าความถี่ในการพาสุนัขมาใช้บริการสวนสาธารณะหรือพื้นที่สาธารณะที่จัดพื้นที่สำหรับสุนัข **1-2 ครั้ง/สัปดาห์ 37% (55 คน)**, **3-4 ครั้ง/สัปดาห์ 11% (17 คน)**, **มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ 5% (7 คน)**, **นานๆ ครั้ง 17% (13 คน)** และ**ไม่เคยเลย 30% (45 คน)**

กล่าวคือกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์เกือบครึ่งพาสุนัขของตนไปใช้บริการสวนสาธารณะ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้เลี้ยงสุนัขที่ไม่เคยพาสุนัขของตนเองไปใช้บริการสวนสาธารณะเพื่อพาสุนัขไปออกกำลังกาย เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ห่างไกลพื้นที่ให้บริการของสวนสุนัขและสวนสาธารณะที่อนุญาตให้สุนัขเข้าใช้งาน รวมถึงกลุ่มเจ้าของสุนัขที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัดซึ่งยังไม่มีพื้นที่สำหรับสวนสุนัข

5.3.4 ประโยชน์ที่สุนัขได้รับในการทำกิจกรรม ออกกำลังกาย

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแค ภิรมย์เกี่ยวกับประโยชน์ที่สุนัขจะได้รับพบว่า ลดความก้าวร้าว 45% (9 คน), ลดความเครียด 20% (4 คน), ได้ทำกิจกรรมกับเจ้าของ 15% (3 คน), ได้ออกกำลังกาย/สุขภาพแข็งแรง 10% (2 คน), ได้เรียนรู้การเข้าสังคม 5% (1 คน) และอื่นๆ 5% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับประโยชน์ที่สุนัขจะได้รับพบว่า ลดความก้าวร้าว 37% (11 คน), ได้ออกกำลังกาย/สุขภาพแข็งแรง 23% (7 คน), ได้ทำกิจกรรมกับเจ้าของ 13% (4 คน), ได้เรียนรู้การเข้าสังคม 17% (5 คน) และลดความเครียด 10% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 23 ประโยชน์ที่สุนัขได้รับในการทำกิจกรรม ออกกำลังกาย

ประโยชน์ที่สุนัขได้รับ	สวนสาธารณะ บางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึง หนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
ลดความเครียด	20	4	10	3	35	53
ลดความก้าวร้าว	45	9	37	11	22	33
ได้ออกกำลังกาย/สุขภาพแข็งแรง	10	2	23	7	15	23
ได้ทำกิจกรรมกับเจ้าของ	15	3	13	4	18	27
ได้เรียนรู้การเข้าสังคม	5	1	17	5	3	5
อื่นๆ	5	1	0	0	7	9
รวม	100	20	100	30	100	150

สามารถสรุปได้ว่า

- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์เกี่ยวกับประโยชน์ที่สุนัขจะได้รับพบว่า **ลดความก้าวร้าว 45% (9 คน) มากที่สุดและได้เรียนรู้การเข้าสังคม 5% (1 คน) และอื่นๆ 5% (1 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับประโยชน์ที่สุนัขจะได้รับพบว่า **ลดความก้าวร้าว 36.67% (11 คน) มากที่สุดและลดความเครียด 10% (3 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์กลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน ที่เกี่ยวกับประโยชน์ที่สุนัขจะได้รับพบว่า **ลดความเครียด 35% (53 คน)**, ลดความก้าวร้าว 22% (33 คน), ได้ทำกิจกรรมกับ

เจ้าของ 18% (27 คน), ได้ออกกำลังกาย/สุขภาพแข็งแรง 15% (23 คน), อื่นๆ 7% (9 คน) และ **ได้เรียนรู้การเข้าสังคม 3% (5 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวได้ว่าการพาสุนัขไปทำกิจกรรมและออกกำลังกายมีความสำคัญต่อสุนัขในด้านของสุขภาพ จิตใจ และพฤติกรรม เนื่องจากการออกกำลังกายจะช่วยให้สุนัขได้ปลดปล่อยพลังงานในตัวเองจะช่วยให้สุนัขคลายความเครียด ลดพฤติกรรมที่ก้าวร้าวในตัวสุนัข รวมไปถึงข้อดีในด้านการเข้าสังคมของสุนัข ต่อสุนัขตัวอื่นๆ และคน

5.4 ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัข และ พรบ. คุ้มครองสุนัขและสัตว์เลี้ยง

5.4.1 การควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์เกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมสุนัขมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ พบว่า **สามารถควบคุมได้อย่างเคร่งครัด 100% (20 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมสุนัขมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ พบว่า **สามารถควบคุมได้อย่างเคร่งครัด 97% (29 คน) และสามารถควบคุมได้เป็นครั้งคราว 3% (1 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์กลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน ที่เกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมสุนัขมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ พบว่า **สามารถควบคุมได้อย่างเคร่งครัด 82% (123 คน)**, สามารถควบคุมได้เป็นครั้งคราว 17% (26 คน) และ **ไม่สามารถควบคุมได้ 1% (1 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 การควบคุมพฤติกรรมของสุนัขของตนเองมีให้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

การควบคุมพฤติกรรมของสุนัข	สวนสาธารณะบางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
สามารถควบคุมได้อย่างเคร่งครัด	100	20	97	29	82	123
สามารถควบคุมได้เป็นครั้งคราว	0	0	3	2	17	26
ไม่สามารถควบคุมได้	0	0	0	0	1	1
รวม	100	20	100	30	100	150

5.4.2 มีความรู้ ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย)

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 20 คน ที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขบางแคภิรมย์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย) พบว่า **มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม 100% (20 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามจากเจ้าของสุนัขจำนวน 30 คน ที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย เป็นต้น) พบว่า **มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม 100% (30 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการตอบแบบสอบถามออนไลน์กลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอ) พบว่า **มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม 79% (119 คน)** และ**ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม 21% (31 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 25 มีความรู้ ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขควบคุมพิเศษและกฎหมายควบคุม

ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษ	สวนสาธารณะบางแคภิรมย์		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน		กลุ่มคนรักสุนัขออนไลน์	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม	100	20	100	30	79
ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุม	0	0	0	0	21	31
รวม	100	20	100	30	100	150

กล่าวคือผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุมการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษ (เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย) โดยผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงและกฎหมายควบคุมเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ควบคุมพิเศษ และไม่เคยพาสุนัขออกไปทำกิจกรรมหรือออกกำลังกายนอกบริเวณบ้านเพราะที่บ้านมีเนื้อที่เพียงพอให้สุนัขสามารถทำกิจกรรมได้

5.5 ทศนคติและความพึงพอใจของเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งาน

5.5.1 ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจมาก 65% (13 คน), พอใจ 25% (5 คน) และเฉยๆ 10% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจมาก 66% (33 คน), พอใจ 24% (12 คน), เฉยๆ 6% (3 คน) และไม่พอใจ 4% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจมาก 57% (17 คน), พอใจ 30% (9 คน) และเฉยๆ 13% (4 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจมาก 59% (35 คน), พอใจ 32% (19 คน), เฉยๆ 6% (3 คน) และไม่พอใจ 3% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 26 ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ	คน (n.)	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ	คน (n.)
	(%)			(%)			(%)			(%)	
พอใจมาก	65	13		66	33	พอใจมาก	57	17		59	35
พอใจ	25	5		24	12	พอใจ	30	9		32	19
เฉยๆ	10	2		6	3	เฉยๆ	13	4		6	3
ไม่พอใจ	0	0		4	2	ไม่พอใจ	0	0		3	2
ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0	ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0
รวม	100	20		100	50	รวม	100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจมาก 65% (13 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 10% (2 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่า**มีความพอใจมาก 66% (33 คน) มากที่สุดและไม่พอใจ 4% (2 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่า**มีความพอใจมาก 57% (17 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 13% (4 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่า**มีความพอใจมาก 59% (35 คน) มากที่สุดและไม่พอใจ 3% (2 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือ เจ้าของสุนัขและประชาชนผู้ใช้งานสวนสาธารณะเกินครึ่งมีความพึงพอใจในการใช้งานสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

5.5.2 ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 60% (12 คน), ความพอใจมาก 25% (5 คน) และเฉยๆ 15% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านการวางผังสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่าพอใจ 58% (29 คน), มีความพอใจมาก 40% (20 คน) และเฉยๆ 2% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านการจัดวางผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่าพอใจ 64% (19 คน), มีความพอใจมาก 23% (7 คน) และเฉยๆ 13% (4 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านการจัดวางผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่าพอใจ 56% (33 คน), มีความพอใจมาก 25% (15 คน) และเฉยๆ 19% (11 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 27 ตารางเปรียบเทียบพึงพอใจของผู้ใช้ส่วนราชการจากพื้นที่การศึกษาระดับ 2 แห่ง

หัวข้อ	สวนสุนันทา (50 คน)		ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน (59 คน)	
	เห็นด้วย (%)	ไม่เห็นด้วย (%)	เห็นด้วย (%)	ไม่เห็นด้วย (%)
1. ทางเข้า - ออก				
1.1 แยกที่จอดรถระหว่างผู้มีส่วนราชการและเจ้าของสุนัขออกกันอย่างชัดเจน	90	10	81.36	13.56
1.2 แยกประตูทางเข้า - ออกระหว่างสวนสาธารณะและสวนสุนัขออกกันอย่างชัดเจน	94	6	88.13	11.86
2. พื้นที่สำหรับสุนัข				
2.1 เพิ่มขนาดพื้นที่ / สวนสุนัข	74	16	72.88	15.25
2.2 แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่ - สุนัขเล็ก	70	14	18.64	25.42
2.3 มีจุดคัดกรองพฤติกรรมของสุนัขก่อนเข้าใช้บริการภายในสวนสาธารณะ	46	52	52.54	49.15
2.4 กำหนดข้อปฏิบัติและระเบียบการใช้งานสวนสาธารณะของสุนัขและเจ้าของ	96	4	89.83	10.17
2.5 เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงสุนัขตลอดเวลาการใช้งานภายในสวนสาธารณะ	58	42	62.71	32.20
2.6 ออกแบบรั้วรอบพื้นที่สำหรับสุนัขเพื่อความปลอดภัยแก่สุนัข เจ้าของและผู้ใช้งานในสวนสาธารณะ	78	22	81.36	18.64
3. ความสะอาดเรียบร้อย				
3.1 จัดพื้นที่สำหรับขับถ่ายแก่สุนัข	84	14	69.49	18.64
3.2 เจ้าของสุนัขจะต้องเก็บมูลของสุนัขตนเองและทิ้งในพื้นที่ที่จัดเตรียมไว้ทุกครั้ง	100	0	100	0
4. การวางผังและการออกแบบ				
4.1 แยกพื้นที่สำหรับสุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ	94	6	89.83	8.47
4.2 ปรียายกาศภายในสวนสาธารณะที่ส่งผลให้อยากมาใช้บริการสวนสาธารณะ	90	10	93.22	6.78
4.3 เพิ่มอุปกรณ์ และเครื่องออกกำลังภายในสวนสาธารณะ	38	62	35.59	54.24
				10.17

จากการตอบแบบสอบถามจากผู้ใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองกรณีศึกษาสามารถสรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน จากสวนสาธารณะบางแคภิรมย์มีความพึงพอใจและเห็นด้วยกับการจัดสรรพื้นที่สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัย และการรักษาความสะอาดภายในสวนสุนัขที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการทำกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ เนื่องจากมีการออกแบบให้แยกพื้นที่จอดรถ และทางเข้า - ออกสำหรับสุนัขและเจ้าของอย่างชัดเจน รวมถึงสวนสุนัขมีรั้วที่ป้องกันความปลอดภัยไม่ให้สุนัขที่ใช้งานภายในสวนสุนัขสามารถมุดและกระโดดออกมาจากสวนสุนัขได้

โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 59 คน จากศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการแยกพื้นที่จอดรถระหว่างเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ **81% แยกประตูทางเข้า - ออกระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะ 88% แยกพื้นที่ระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะ 90%** เนื่องจากผู้ใช้งานมีความกังวลในเรื่องของความปลอดภัยในการใช้งานพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 50 - 60 ปีขึ้นไป และเป็นเพศหญิง แต่การแบ่งพื้นที่ระหว่างสุนัขใหญ่และสุนัขเล็กผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยเนื่องจากพื้นที่ภายในสวนมีลักษณะเป็นแนวยาวจึงค่อนข้างเป็นไปได้ยากในการแบ่งพื้นที่ดังกล่าว

ตารางที่ 28 ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์							ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
เจ้าของสุนัข	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	พอใจมาก	25	5			40		20			24	7
พอใจ	60	12		58	29		63	19		56	33	
เฉยๆ	15	3		2	1		13	4		19	11	
ไม่พอใจ	0	0		0	0		0	0		0	0	
ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0		0	0		0	0	
รวม	100	20		100	50		100	30		100	59	

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังสวนสุนันทบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 60% (12 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 2% (1 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านการวางผังสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่าพอใจ 58% (29 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 2% (1 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่าพอใจ 63% (19 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 13% (4 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่าพอใจ 56% (33 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 19% (11 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือสวนสาธารณะบางแคภิรมย์เจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจในการออกแบบจัดวางผังสวนสุนันทและสวนสาธารณะ เนื่องจากการวางผังของทั้งสองส่วนอยู่ห่างไกลกัน แยกทางเข้า - ออก พื้นที่จอดรถออกจากกันอย่างชัดเจน จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากผู้ใช้งานสวนสาธารณะให้ความเห็นว่าถึงแม้ว่าจะมีสวนสุนันทอยู่ภายในพื้นที่สวนสาธารณะแต่การออกแบบ วางผัง ที่มีความรัดกุมในเรื่องของความปลอดภัยของสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ และในส่วนของการวางผังของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานเกินครึ่งมีความพึงพอใจ ถึงแม้ว่าภายในสวนไม่ได้มีการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับสุนัขและเจ้าของอย่างชัดเจนแต่พื้นที่ของสวนมีขนาดกว้างใหญ่ทำให้ดูไม่แออัดในการใช้งานและเจ้าของสุนัขทุกคนใส่สายจูงสุนัขของตนเองอยู่เสมอจึงไม่เป็นปัญหาสำหรับการใช้พื้นที่ร่วมกัน

สรุปผลจากการสำรวจจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของเจ้าของสุนัขที่ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นในการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนันทภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ทั้งหมด 20 คน พบว่า เห็นด้วย 100% และเจ้าของสุนัขที่เข้าใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวนทั้งหมด 30 คน พบว่า เห็นด้วย 100% เนื่องจากมีประโยชน์ต่อผู้เลี้ยงสุนัขและสุขภาพของสุนัขเป็นอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบันสังคมไทยสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความนิยมเป็นอันดับ 1 ดังนั้นสวนสุนันทจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งมีข้อจำกัดในด้านของพื้นที่สำหรับการเลี้ยงสุนัขจึงส่งผลให้สวนสุนันทมีความจำเป็นต่อความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัข

ในส่วนของผู้มาใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ที่มีความคิดเห็นต่อการแบ่งพื้นที่เพื่อสุนัขจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 50 คน พบว่า **เห็นด้วย 94% (47 คน)** และไม่เห็นด้วย 6% (6 คน) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และประชาชนผู้มาใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนทั้งหมด 59 คน พบว่า **เห็นด้วย 81% (48 คน)** และไม่เห็นด้วย 19% (11 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 29 ความคิดเห็นในการจัดแบ่งพื้นที่ส่วนสุนัขภายในสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน						
เจ้าของสุนัข	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสวนสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	เห็นด้วย	100	20		94	47		100	30		81	48
	ไม่เห็นด้วย	0	0		6	3		0	0		19	11
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

5.5.3 ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 80% (16 คน), พอใจมาก 15% (3 คน) และเฉยๆ 5% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจ 66% (33 คน), พอใจมาก 22% (11 คน), เฉยๆ 8% (4 คน) และไม่พอใจ 4% (2 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจ 60% (18 คน), พอใจมาก 30% (9 คน) และเฉยๆ 10% (3 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจ 70% (41 คน), พอใจมาก 22% (13 คน) และเฉยๆ 8% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 30 ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์							ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
เจ้าของสุนัข	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	พอใจมาก	15	3		22	11		30	9		22	13
	พอใจ	80	16		66	33		60	18		70	41
	เฉยๆ	5	1		8	4		10	3		8	5
	ไม่พอใจ	0	0		4	2		0	0		0	0
	ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0		0	0		0	0
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 80% (16 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 5% (1 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจ 66% (33 คน) มากที่สุดและไม่พอใจ 4% (2 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจ 60% (18 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 10% (3 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจ 70% (41 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 8% (5 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือ เจ้าของสุนัขมีความพึงพอใจต่อกฎระเบียบและข้อปฏิบัติภายในสวนสุนัขทั้งสองแห่ง จากความปลอดภัยและความสะอาดภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานสวนสาธารณะโดยเฉพาะอย่างยิ่งศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเนื่องจากมีได้แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะอย่างชัดเจน อีกทั้งลดปัจจัยความขัดแย้งในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ

5.5.4 ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนสุนันทบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 70% (14 คน), พอใจมาก 25% (5 คน) และเฉยๆ 5% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจมาก 54% (27 คน), พอใจ 34% (17 คน), เฉยๆ 10% (5 คน) และไม่พอใจ 2% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจมาก 70% (21 คน) และพอใจ 30% (9 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจ 49% (29 คน), พอใจมาก 36% (21 คน) และเฉยๆ 15% (9 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 31 ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์							ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
เจ้าของสุนัข	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	พอใจมาก	25	5		54	27		70	21		36	21
	พอใจ	70	14		34	17		30	9		49	29
	เฉยๆ	5	1		10	5		0	0		15	9
	ไม่พอใจ	0	0		2	1		0	0		0	0
	ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0		0	0		0	0
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนสุนันทบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความ**พอใจ 70% (14 คน) มากที่สุด**และ**เฉยๆ 5% (1 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

- ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความ**พอใจมาก 54% (27 คน) มากที่สุดและไม่พอใจ 2% (1 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความ**พอใจมาก 70% (21 คน) มากที่สุดและพอใจ 30% (9 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ**พอใจ 49% (29 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 15% (9 คน) น้อยที่สุด**จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือความคิดเห็นของเจ้าของสุนัขและประชาชนผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจในด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะเนื่องจากทางผู้ออกแบบ แยกทางเข้า-ออกระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะรวมถึงการแยกที่จอดรถสำหรับสวนสุนัข ซึ่งเจ้าของสุนัขรู้สึกถึงความสะดวกสบายในการเดินทางมาใช้บริการที่สวนสุนัขแห่งนี้ รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสุนัข เช่น พื้นที่ล้างตัว พื้นที่สำหรับทิ้งขยะ ในส่วนของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนแม้ว่าจะไม่ได้แยกทางเข้า - ออกออกจากกันระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานแต่ทางสวนมีความเข้มงวดในการเข้าใช้งานของสุนัขและเจ้าของจึงไม่มีผลกระทบต่อการใช้งานร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ

5.5.5 ความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความ**พอใจ 55% (11 คน), เฉยๆ 25% (11 คน), พอใจมาก 15% (3 คน) และไม่พอใจ 5% (1 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความ**พอใจมาก 68% (34 คน), พอใจ 22% (11 คน) และเฉยๆ 10% (5 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความ**พอใจ 50% (15 คน), พอใจมาก 40% (12 คน) และเฉยๆ 10% (8 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ**พอใจมาก 72% (42 คน), พอใจ 25% (15 คน) และเฉยๆ 3% (2 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 32 ความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์							ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
เจ้าของสุนัข	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	เจ้าของสุนัข	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	พอใจมาก	15	3		68	34		40	12		72	42
	พอใจ	55	11		22	11		50	15		25	15
	เฉยๆ	25	5		10	5		10	3		3	2
	ไม่พอใจ	5	1		0	0		0	0		0	0
	ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0		0	0		0	0		0	0
	รวม	100	20		100	50		100	30		100	59

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 55% (11 คน), เฉยๆ 25% (11 คน) มากที่สุดและไม่พอใจ 5% (1 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจมาก 68% (34 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 10% (5 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจ 50% (15 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 10% (8 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจมาก 72% (42 คน) มากที่สุดและเฉยๆ 3% (2 คน) น้อยที่สุดจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือจากความคิดเห็นของเจ้าของสุนัขและประชาชนผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจในด้านพืชพรรณ ภูมิทัศน์ภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจสำหรับการออกแบบในเรื่องของพืชพรรณภายในสวนสุนัข ทำให้มีความร่มเงาเมื่อสุนัขทำกิจกรรม มีบางท่านมีข้อเสนอแนะในการดูแลรักษาพืชพรรณเดือนละ 1 ครั้ง เนื่องจากสุนัขบางตัวอาจขุดหรือดึงต้นไม้ภายในสวนสุนัขจนได้รับความเสียหาย และไม่เป็นระเบียบ และการออกแบบใน

ด้านของพืชพรรณและบรรยากาศภายในสวนสุนันซ์และสวนสาธารณะ ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกสบาย ร่มรื่น และมีความรู้สึกอยากกลับมาใช้งานสวนบางแคภิรมย์อีก ซึ่งมีผู้ใช้งานบางรายให้ความเห็นเพิ่มเติมในการดูแลต้นไม้ภายในสวน เนื่องจากในบางพื้นที่ยังมีความร่มเงาไม่เพียงพอ

5.5.6 ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์ภายในสวนสุนันซ์บางแคภิรมย์จากเจ้าของสุนันซ์ทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความพอใจ 66% (20 คน), พอใจมาก 17% (5 คน) และเฉยๆ 17% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์ภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจมาก 70% (35 คน), พอใจ 28% (14 คน) และเฉยๆ 2% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการศึกษาความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากเจ้าของสุนันซ์ทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความพอใจมาก 63% (19 คน), พอใจ 20% (6 คน) และเฉยๆ 17% (5 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์ภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความพอใจ 54% (27 คน), พอใจมาก 26% (13 คน) และเฉยๆ 20% (10 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 33 ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนันซ์

สวนสาธารณะบางแคภิรมย์						ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน					
ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ (%)	คน (n.)	ผู้ใช้งานสาธารณะ	ร้อยละ (%)	คน (n.)
	พอใจมาก	17		5	70		35	พอใจมาก		63	19
พอใจ	66	20	28	14	พอใจ	20	6	54	27		
เฉยๆ	17	5	2	1	เฉยๆ	17	5	20	10		
ไม่พอใจ	0	0	0	0	ไม่พอใจ	0	0	0	0		
ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0	0	0	ไม่พอใจเป็นอย่างมาก	0	0	0	0		
รวม	100	20	100	50	รวม	100	30	100	59		

สามารถสรุปได้ว่า

- ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัขภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์ จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 20 คน พบว่ามีความ **พอใจ 66% (20 คน) มากที่สุด** และ **เฉยๆ 17% (5 คน) น้อยที่สุด** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัขภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความ **พอใจมาก 70% (35 คน) มากที่สุด** และ **เฉยๆ 2% (1 คน) น้อยที่สุด** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัขภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จากเจ้าของสุนัขทั้งหมด 30 คน พบว่ามีความ **พอใจมาก 63% (19 คน) มากที่สุด** และ **เฉยๆ 17% (5 คน) น้อยที่สุด** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
- ความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัขภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ **พอใจ 54% (27 คน) มากที่สุด** และ **เฉยๆ 20% (10 คน) น้อยที่สุด** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือจากความคิดเห็นของเจ้าของสุนัขและประชาชนผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจในด้านความปลอดภัยในการควบคุมและดูแลสุนัขภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะเนื่องจากมีกฎระเบียบการเข้าใช้อย่างชัดเจนรวมถึงการจัดสรรพื้นที่ที่คำนึงถึงความปลอดภัยระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ เจ้าของสุนัขคลายความกังวลในเรื่องของความขัดแย้งในการเข้าใช้พื้นที่ทำกิจกรรมของสุนัขสวนสาธารณะออกแบบให้สวนสุนัขอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม รวมถึงการเว้นระยะพื้นที่ระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะโดยการใช้พืชพรรณเข้ามาช่วย จึงทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกว่สวนสุนัขไม่รกแล้วและสามารถใช้พื้นที่ร่วมกันได้ภายในสวนบางแคภิรมย์ ในส่วนของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ถึงแม้จะไม่ได้มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขอย่างชัดเจน แต่ภายในสวนมีกฎระเบียบสำหรับเจ้าของสุนัขที่จะต้องใส่สายจูงสุนัขของตนเองอยู่ตลอดเวลาในการเข้าใช้บริการเพื่อความปลอดภัยต่อผู้อื่น

จากการแจกแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนรักสุนัขจำนวน 150 คน เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นในการจัดตั้งสวนสุนัขภายในกรุงเทพมหานคร และความต้องการสวนสุนัขในประเทศไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม **80.25 % เห็นด้วย**กับนโยบายการจัดสร้างสวนสุนัขภายในกรุงเทพมหานครและประเทศไทย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเล็งเห็นถึงความสำคัญของสวนสุนัขเนื่องจากปัจจุบันจำนวนประชากรสุนัขในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี แต่พื้นที่ที่รองรับความต้องการในการทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัขยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสร้างสวนสุนัขเพิ่มมากขึ้นจะทำให้ช่วยลด

ปัญหาการพาสุนัขเข้าใช้พื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตร่วมกันกับมนุษย์มากขึ้น ทั้งนี้จะทำให้ช่วยลดปัญหาในด้านความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และประชาชนท่านอื่นๆ

เจ้าของสุนัขจำนวน 82.65% แสดงความคิดเห็นต่อความสำคัญของสวนสุนัขคือ เนื่องจากการใช้ชีวิตของคนเมืองในกรุงเทพมหานครและในประเทศเปลี่ยนแปลงไป รวมไปถึงข้อจำกัดของพื้นที่ที่อยู่อาศัยทำให้สวนสุนัขมีความจำเป็นต่อสุนัขในการออกไปทำกิจกรรม ออกกำลังกายและพบปะสังคม สิ่งนี้จะทำให้สุนัขลดพฤติกรรมก้าวร้าวและสามารถเข้าสังคมกับสุนัขตัวอื่น มนุษย์ รวมถึงพวกเขาจะได้ทำกิจกรรมเพื่อปลดปล่อยพลังงานของตัวเอง ลดปัญหาในเรื่องของความเครียดในสุนัข และลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นต่อคนรอบข้างอีกด้วย

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์หลักในการทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัข และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดสรรพื้นที่และการออกแบบสวนสุนัขให้ลดผลกระทบทางลบแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะให้น้อยที่สุดและประสบผลสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดสร้างสวนสุนัขที่จะเกิดขึ้นภายในอนาคต จากการลงพื้นที่สำรวจและสังเกตการณ์ รวมไปถึงการแจกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มคนเลี้ยงสุนัข และประชาชนผู้ใช้งานสวนสาธารณะบางแควภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ที่จะสามารถนำมาประกอบการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 6 นี้จึงมุ่งตอบวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสาธารณะสำหรับสุนัข
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของสุนัขในการใช้สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกาย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข
4. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

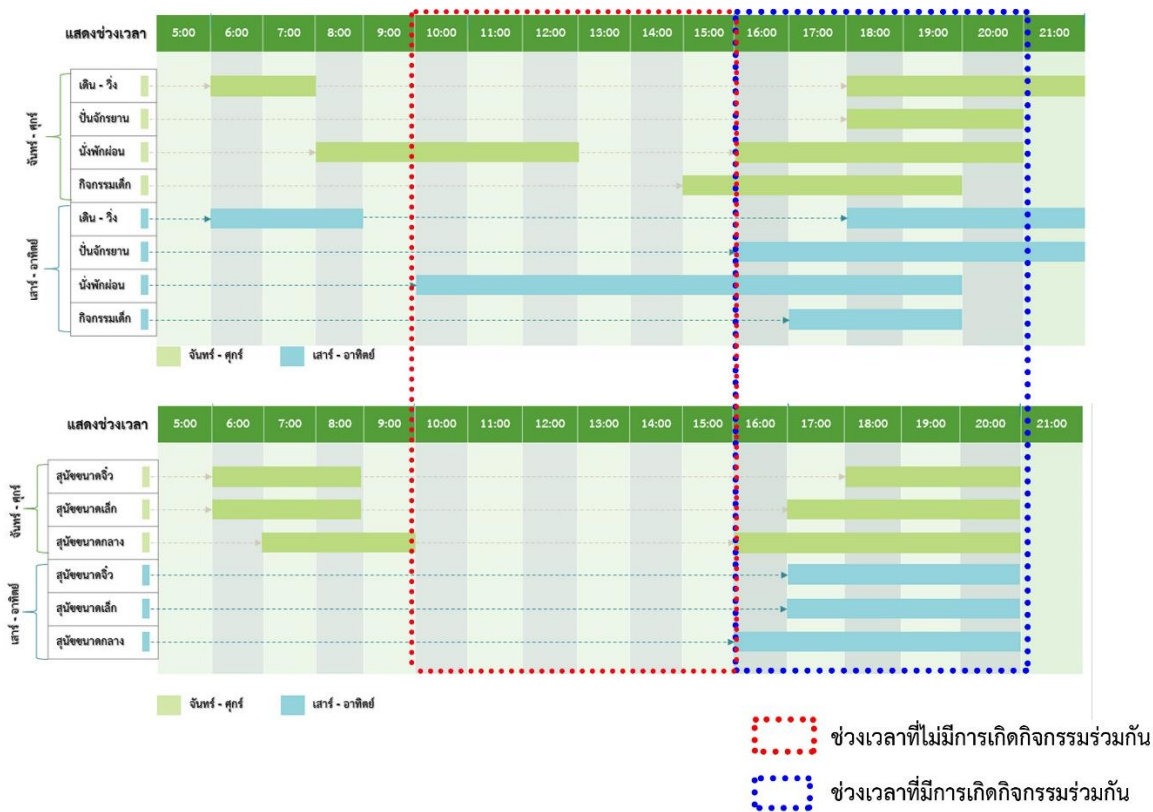
6.1 พฤติกรรมการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นๆ ในสวนสาธารณะที่มีสวนสาธารณะสำหรับสุนัข

1. สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

จากการวิเคราะห์ช่วงเวลาการเกิดกิจกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะช่วงเวลาที่ไม่มีเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันจะอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 10:00 – 15:00 น. ของทุกวันเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ผู้คนส่วนใหญ่ทำงาน และสภาพอากาศที่ค่อนข้างร้อนทำให้เจ้าของสุนัขไม่นิยมนำสุนัขของตนเองออกมาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

แต่เนื่องด้วยสวนสาธารณะบางแคภิรมย์เป็นสวนที่มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะจึงทำให้ช่วงเวลาที่มีการเกิดกิจกรรมในช่วงเวลาเดียวกันตั้งแต่ 16:00 – 20:00 น. ค่อนข้างไม่ส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน อาจจะมีเสียงรบกวนจากสวนสุนัขข้างเคียงเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 34 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในสวนบางแคภิรมย์

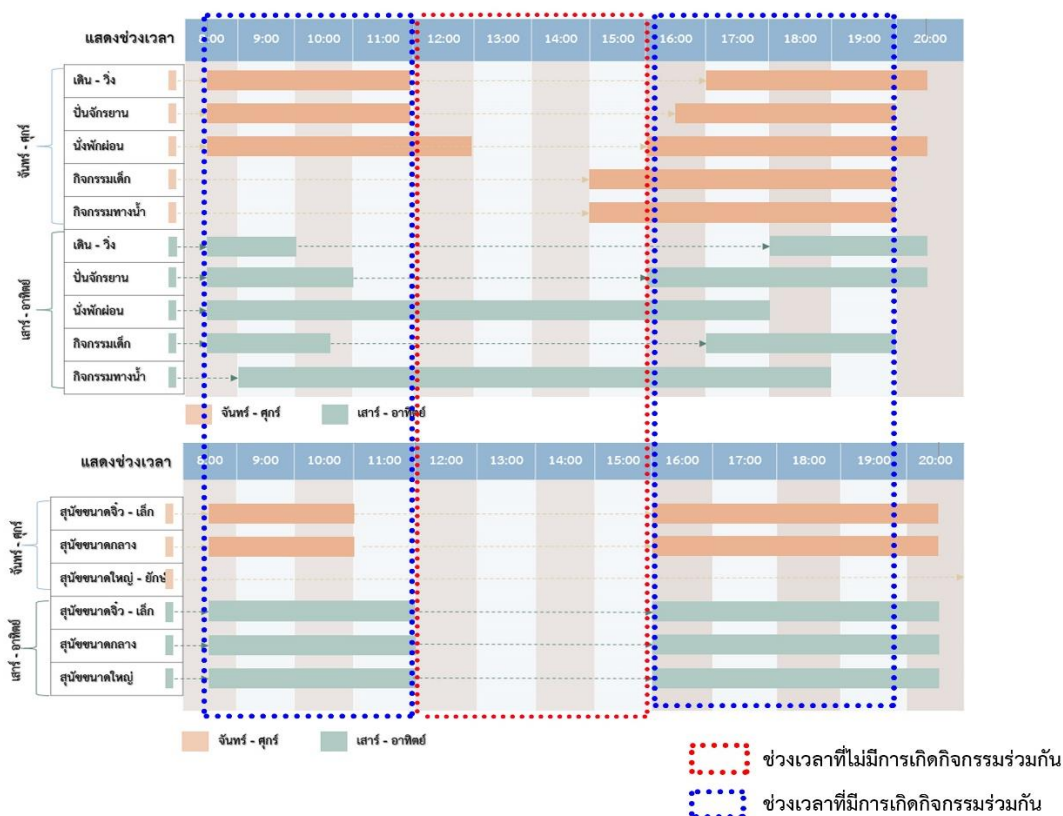

2. ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการวิเคราะห์ช่วงเวลาการเกิดกิจกรรมการใช้พื้นที่ของสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะช่วงเวลาที่ไม่มีเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันจะอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 11:00 – 15:00 น. ของทุกวันเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ผู้คนส่วนใหญ่ทำงาน และสภาพอากาศที่ค่อนข้างร้อนทำให้เจ้าของสุนัขไม่นิยมนำสุนัขของตนเองออกมาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกาย กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้จะเป็นการนั่งพักผ่อน นั่งพูดคุย มากกว่าการออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมอื่นๆ

แต่เนื่องด้วยศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเป็นสวนสาธารณะที่ไม่มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะแต่อนุญาตให้เจ้าของสุนัขสามารถนำสุนัขของตนเองเข้ามาใช้พื้นที่ทำกิจกรรมและออกกำลังกายภายในสวนได้ จึงทำให้ช่วงเวลาที่มีการเกิดกิจกรรมในช่วงเวลาเดียวกันตั้งแต่ 8:30 – 10:00 น. และช่วงเวลา 16:00 – 19:00 น. สุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกัน ทำให้ส่งผลต่อผู้ใช้งานที่รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยเมื่อจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัข ทางสวนสาธารณะจึงมีกฎระเบียบในการใช้งานสวนสาธารณะของสุนัขและเจ้าของคือ เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงสุนัขของตนเองตลอดระยะเวลาการใช้งานสวนสาธารณะ และจะต้องรักษาความสะอาดโดยการเก็บอุจจาระของสุนัขตนเองเมื่อสุนัขขับถ่าย

ตารางที่ 35 ตารางสรุปช่วงเวลาที่มีโอกาสเกิดการใช้พื้นที่ร่วมกันภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

จากการสังเกตการณ์การใช้พื้นที่ของสุนัขและเจ้าของ พื้นที่ที่เจ้าของสุนัขส่วนใหญ่นิยมพาสุนัขของตนเองไปทำกิจกรรมคือ พื้นที่ด้านในระหว่างบึงทั้งสอง ด้วยเหตุผลคือเจ้าของสุนัขจะสามารถปล่อยสุนัขของตนเองให้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้อย่างอิสระ กล่าวคือพื้นที่ดังกล่าวมีความเป็นไปได้ในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขโดยเฉพาะ เพื่อแก้ไขปัจจัยให้การหลีกเลี่ยงการใช้พื้นที่ร่วมกัน และเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะอื่นๆ โดยอาจจะมีการกำหนดให้เจ้าของสุนัขสามารถพาสุนัขของตนเข้าใช้พื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายได้ในวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ช่วงเวลา 8:30 - 11:00 น. และ 16:00 - 19:00 น. เนื่องจากเป็นวันที่สุนัขและเจ้าของมีการใช้งานค่อนข้างมากกว่าวันจันทร์ - วันศุกร์เพราะเจ้าของสุนัขส่วนใหญ่จะต้องทำงาน

จากการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มาใช้งานสวนสาธารณะกรณีศึกษาทั้งสองแห่ง คือสวนสาธารณะบางแคภิรมย์ และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจำนวน 109 คน สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาใช้บริการสวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อนและการออกกำลังกายภายในสวนสาธารณะโดยมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง และมักจะมากันเป็นกลุ่ม 2 - 5 คน ช่วงอายุประมาณ 20 - 40 ปี เป็นส่วนใหญ่ ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยวและคอนโดมิเนียม ที่มีสมาชิกอาศัยอยู่ด้วยกัน 4 - 5 คน และ 1 - 2 คน

พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามในการใช้งานพื้นที่สวนสาธารณะ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาใช้บริการสวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อนและออกกำลังกาย เนื่องจากบรรยากาศและภูมิทัศน์ภายในสวนมีความร่มรื่น เย็นสบาย สามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวกด้วยระบบขนส่งมวลชนต่างๆ ระยะเวลาในการเข้าใช้งานแต่ละครั้งเฉลี่ยประมาณ 1 - 2 ชั่วโมงขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง

ทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการแบ่งพื้นที่ภายในสวนสาธารณะแก่สุนัขและเจ้าของเข้าใช้งาน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบถึงการมีสวนสุนัขภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์และการอนุญาตให้สุนัขและเจ้าของสุนัขเข้าใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งเห็นด้วยกับการแบ่งพื้นที่ภายในสวนสาธารณะแก่สุนัขและเจ้าของ มีเพียงส่วนน้อยที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการแบ่งพื้นที่ให้แก่สุนัขและเจ้าของเข้าใช้งานพื้นที่เนื่องจากมีความกังวลในเรื่องของความปลอดภัย ความสกปรก กลิ่นรบกวน และการปนเปื้อนของเชื้อโรค ซึ่งเมื่อกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยได้รับรู้และ

ความเข้าใจถึงข้อกำหนดและกฎระเบียบของการนำสุนัขเข้าใช้พื้นที่ ส่งผลให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยบางส่วนมีความเข้าใจและสามารถยอมรับได้สำหรับการแบ่งพื้นที่ให้แก่สุนัขและเจ้าของเข้าใช้งานภายในสวนสาธารณะทั้งสองแห่ง

6.2 พฤติกรรมของสุนัขในการใช้สวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ เพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกาย

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้งานสวนสุนัขและพื้นที่สวนสาธารณะของสุนัขเพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัขและเจ้าของที่เข้าใช้งานทั้ง 2 พื้นที่กรณีศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สุนัขขนาดจิ๋ว และสุนัขขนาดเล็ก

พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขขนาดจิ๋ว และสุนัขขนาดเล็กส่วนใหญ่จะชอบวิ่งเล่นกับเจ้าของ และเจ้าของนิยมนำสุนัขของตนเองใส่รถเข็นเพื่อเข็นเดินไปรอบๆ บริเวณสวนสาธารณะ

2. สุนัขขนาดกลาง สุนัขขนาดใหญ่ และสุนัขพันธุ์ยักษ์

พฤติกรรมการออกกำลังกายของสุนัขขนาดกลาง สุนัขขนาดใหญ่ และสุนัขพันธุ์ยักษ์ ส่วนใหญ่กิจกรรมที่ชอบทำจะเน้นไปในด้านของการใช้กำลังอย่างเต็มที่ เนื่องจากขนาดของร่างกายและสายพันธุ์เอื้อต่อการทำกิจกรรมที่ใช้แรงเยอะ อย่างเช่น วิ่งไปรอบๆ เล่นบนเนินดิน ขุดบ่อทราย และเล่นน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน การเล่นน้ำเป็นกิจกรรมที่สุนัขกลุ่มนี้ชอบทำเป็นอย่างยิ่ง อาจเป็นเพราะพลังกำลังของสุนัขที่มีค่อนข้างมาก ทำให้ความต้องการในการทำกิจกรรมและออกกำลังกายมีมากกว่าสุนัขขนาดจิ๋วและขนาดเล็ก

ความคิดเห็นของผู้เลี้ยงสุนัขต่อสิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้มีในพื้นที่สวนสุนัข

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ จากผู้เลี้ยงสุนัขที่เข้าใช้บริการสวนสุนัขจากทั้งสองกรณีศึกษาทั้งหมด 50 คน พบว่าการจัดพื้นที่สำหรับขับถ่ายของสุนัขเป็นสิ่งที่เจ้าของสุนัขเห็นว่ามี ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (100%) ต้องการมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการสนามหญ้าสำหรับให้สุนัขวิ่งเล่น (82%) พื้นที่นั่งรอสำหรับเจ้าของสุนัข (76%) ถังขยะสำหรับทิ้งมูลสุนัข (74%) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัขทั้งหมด นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัขยังต้องการเครื่องเล่นสำหรับสุนัข สนามทราย แยกพื้นที่สำหรับสุนัขเล็ก - สุนัขใหญ่ ที่ดื่ม น้ำสำหรับสุนัข โดยสิ่งที่ต้องการน้อยที่สุดคือสระว่ายน้ำของสุนัข (10%) ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัขทั้งหมด

ตารางที่ 36 สิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้มีเพิ่มเติมภายในสวนสุนัข

สิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้มีเพิ่มเติมภายในสวนสุนัข	ผู้เลี้ยงสุนัขจำนวน 50 คน	
	ร้อยละ (%)	คน (n.)
จัดพื้นที่สำหรับขับถ่ายของสุนัข	100	50
สนามหญ้า	82	41
พื้นที่นั่งรอสำหรับเจ้าของสุนัข	76	38
ถังขยะสำหรับทิ้งมูลสุนัข	74	37
เครื่องเล่นสำหรับสุนัข	68	34
สนามทราย	66	33
แยกพื้นที่สำหรับสุนัขเล็ก - สุนัขใหญ่	58	29
ที่ดื่มน้ำสำหรับสุนัข	50	25
พื้นที่ชำระล้างสำหรับสุนัข	38	19
สระว่ายน้ำ (แยกพื้นที่สำหรับสุนัขเล็ก - สุนัขใหญ่)	10	5

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ถึงประโยชน์ที่เจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะมองถึงประโยชน์ของการมีสวนสุนัขสามารถแบ่งได้เป็นสองทางดังนี้

1. ประโยชน์ทางตรง

เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวสุนัขโดยตรงคือ ปัจจุบันการเลี้ยงสุนัขของคนเมืองส่วนใหญ่ค่อนข้างมีพื้นที่ที่จำกัด ทำให้สุนัขมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการออกกำลังกายเพื่อปลดปล่อยพลังงานในตัวของตัวเอง ซึ่งจะช่วยให้สุนัขสามารถลดพฤติกรรมต่างๆ จากการถูกเลี้ยงอยู่ในพื้นที่ที่แคบๆ เช่น ลดพฤติกรรมเห่า ความก้าวร้าว กัดและทำลายสิ่งของภายในบ้าน พฤติกรรมความเครียดจากสภาพแวดล้อมโดยรอบต่างๆ ที่สุนัขพบเจอในแต่ละวัน หรือการที่สุนัขถูกขังอยู่ในพื้นที่แคบๆ ลำพังทั้งวันเพราะเจ้าของจะต้องออกไปทำงาน โดยการพาสุนัขไปออกกำลังกายจะสามารถช่วยลดพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นได้ อีกทั้งยังส่งผลให้สุนัขมีร่างกายที่แข็งแรงและสุนัขจะเรียนรู้การเข้าสังคมระหว่างสุนัขด้วยกันเอง รวมไปถึงมนุษย์อีกด้วยจะทำให้สุนัขมีความเป็นมิตรมากยิ่งขึ้น

2. ประโยชน์ทางอ้อม

เป็นประโยชน์ต่อสังคมที่เจ้าของสุนัขสามารถพาสุนัขของตนเองออกไปทำกิจกรรมในพื้นที่ที่จัดสรรเพื่อสุนัขและเจ้าของโดยเฉพาะ ส่งผลให้ช่วยลดปัญหาการกระทบกระทั่งกันระหว่างเพื่อนบ้าน และคนในชุมชน การพาสุนัขไปสวนสุนัขทำให้เจ้าของสุนัขได้พบปะกลุ่มคนเลี้ยงสุนัขด้วยกัน ทำให้ได้สังคมใหม่ๆ พุดคุยแลกเปลี่ยนกันในเรื่องการเลี้ยงสุนัข ทำให้คลายเหงา ใช้เวลาว่างให้เป็น

ประโยชน์ มีกิจกรรมทำร่วมกันระหว่างสุนัขของตนเอง ได้ออกกำลังกาย ซึ่งมีการวิจัยพบว่าการทำกิจกรรมร่วมกันกับสุนัขสามารถช่วยให้เจ้าของลดสภาวะอาการซึมเศร้าในผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้า ผู้สูงอายุ รวมไปถึงปรับปรุงระบบหัวใจและความดันโลหิตได้อีกด้วย

6.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นภายในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

6.3.1 ความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะร่วมกับสุนัข

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความ **พอใจมาก 66% (33 คน)**, พอใจ 24% (12 คน), เฉยๆ 6% (3 คน) และ **ไม่พอใจ 4% (2 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวสรุปได้ว่า ประชาชนผู้ใช้บริการสวนสาธารณะบางแคภิรมย์มีความพึงพอใจในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขเกินกว่าครึ่ง 90% ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงความคิดเห็นเนื่องจากรู้สึกว่าการออกแบบสวนสุนัขมีความรัดกุม และคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนที่ต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัขและเจ้าของสุนัข อีกทั้งในด้านของความสะอาดเรียบร้อยไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบในการใช้งานพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมเพราะสวนสุนัขถูกออกแบบให้แยกจากสวนสาธารณะอย่างชัดเจน มีรั้วเพื่อป้องกันความปลอดภัยและการใช้ภูมิทัศน์เพื่อสร้างบรรยากาศให้ดูสวยงาม

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการใช้งานศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ **พอใจมาก 59% (35 คน)**, พอใจ 32% (19 คน), เฉยๆ 6% (3 คน) และ **ไม่พอใจ 3% (2 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวสรุปได้ว่า ประชาชนผู้ใช้บริการศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนมีความพึงพอใจในการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขเกินกว่าครึ่ง 91.52% ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงความคิดเห็นถึงแม้สวนแห่งนี้จะไม่ได้จัดแบ่งพื้นที่สำหรับสุนัขโดยเฉพาะจึงทำให้จะต้องใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัขและเจ้าของโดยตรง แต่ทางสวนสาธารณะมีกฎระเบียบอย่างชัดเจนที่เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงสุนัขตลอดเวลาในการใช้บริการจึงรู้สึกได้ถึงความปลอดภัย และเนื่องจากศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนมีพื้นที่ค่อนข้างใหญ่เจ้าของสุนัขส่วนใหญ่จะมีรถเข็นสำหรับสุนัขทำให้ประชาชนผู้ใช้บริการรู้สึกได้ถึงความปลอดภัย

จากการศึกษาการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วย

- สวนสาธารณสุขบางแคกริมย์จำนวน 47 คน
- ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน 48 คน

และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการแบ่งพื้นที่สำหรับสวนสุนัขและการใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัขและเจ้าของ

- สวนสาธารณสุขบางแคกริมย์จำนวน 3 คน
- ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน 11 คน

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากพื้นที่กรณีศึกษาทั้งสองแห่งของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 37 สรุปเปรียบเทียบลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		บางแคกริมย์				ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน			
		ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน				ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 59 คน			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		ร้อยละ (%)	คน (n)	ร้อยละ (%)	คน (n)	ร้อยละ (%)	คน (n)	ร้อยละ (%)	คน (n)
เพศ	เพศหญิง	56	28	-	-	38.98	23	13.56	8
	เพศชาย	40	20	-	-	27.19	16	5.08	3
	เพศทางเลือก	4	2	-	-	15.25	9	-	-
อายุ	20 – 30 ปี	50	25	-	-	37.29	22	-	-
	31 – 40 ปี	26	13	-	-	27.19	16	3.39	2
	41 – 50 ปี	16	8	-	-	10.17	6	3.39	2
	51 – 60 ปี	8	4	-	-	5.08	3	8.47	5
	60 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	1.70	1	3.39	2
อาชีพ	นักเรียน-นักศึกษา	54	27	-	-	15.25	9	1.69	1
	ข้าราชการ	10	5	-	-	11.86	7	1.69	1
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	3	-	-	8.47	5	3.39	2
	พนักงานออฟฟิศ	20	10	-	-	35.59	21	8.47	5
	ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	4	2	-	-	1.69	1	-	-
	อื่นๆ	6	3	-	-	8.47	5	3.39	2

ซึ่งพบว่าปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยในการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนัขในพื้นที่สวนสาธารณะมีดังนี้

1. ความกังวลด้านความปลอดภัย

เป็นปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณ 3 ใน 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลเกี่ยวกับการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัข เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลหากสุนัขและเด็กพบเจอกันจะเกิดเหตุการณ์สุนัขเข้าทำร้ายเด็กจนได้รับบาดเจ็บ จนถึงขั้นเสียชีวิตได้ และผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยเพราะไม่ได้เลี้ยงสุนัขและมีความกลัวสุนัข หากสุนัขทำร้ายและเจ้าของไม่สามารถควบคุมสุนัขได้ จึงทำให้พวกเขา รู้สึกไม่ปลอดภัยหากจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัขภายในสวนสาธารณะ

2. ความกังวลในเรื่องของความสะอาด

เป็นปัญหาที่ผู้ใช้งานสวนสาธารณะมีความกังวลหากเจ้าของสุนัขไม่มีความรับผิดชอบต่อพื้นที่ส่วนรวมโดยการไม่เก็บมูลของสุนัขของตนเองและทิ้งให้เป็นระเบียบ

3. ปัญหาด้านกลิ่นรบกวน

เป็นปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลว่าสวนสุนัขอาจจะส่งกลิ่นรบกวนประชาชนผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะ

4. ความกังวลของเชื้อโรคและการปนเปื้อน

เป็นปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลหากมีสวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ เพราะอุจจาระ และปัสสาวะของสุนัขเป็นพาหะของแบคทีเรียและปรสิตที่สามารถทำให้เกิดการเจ็บป่วยในมนุษย์ รวมถึงสุนัขตัวอื่นๆได้

5. ปัญหาเรื่องเสียงรบกวน

เป็นปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลหากมีสุนัขเข้าใช้งานสวนสุนัขพร้อมกันเป็นจำนวนมากจะทำให้เกิดเสียงดังรบกวนจากการเห่าของสุนัข

6.3.2 ความคิดเห็นด้านการจัดวางผัง

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

ความคิดเห็นด้านการวางผังสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความพอใจ 58% (29 คน), พอใจมาก 40% (20 คน) และเฉยๆ 2% (1 คน) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

ความคิดเห็นด้านการจัดวางผังศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ**พอใจ 56% (33 คน)**, พอใจมาก 25% (15 คน) และ**เฉยๆ 19% (11 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือสวนสาธารณะบางแคภิรมย์เจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานเกินกว่าครึ่งมีความพึงพอใจในด้านการออกแบบจัดวางผังสวนสุนัขและสวนสาธารณะ เนื่องจากการวางผังของทั้งสองส่วนอยู่ห่างไกลกัน แยกทางเข้า - ออก พื้นที่จอดรถออกจากกันอย่างชัดเจน จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากผู้ใช้งานสวนสาธารณะให้ความเห็นถึงแม้ว่าจะมีสวนสุนัขอยู่ในพื้นที่สวนสาธารณะแต่การออกแบบ วางผัง ที่มีความรัดกุมในเรื่องของความปลอดภัยของสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ และในส่วนของการวางผังของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเจ้าของสุนัขและผู้ใช้งานเกินครึ่งมีความพึงพอใจ ถึงแม้ว่าภายในสวนไม่ได้มีการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับสุนัขและเจ้าของอย่างชัดเจนแต่พื้นที่ของสวนมีขนาดกว้างใหญ่ทำให้ดูไม่แออัดในการใช้งานและเจ้าของสุนัขทุกคนใส่สายจูงสุนัขของตนเองอยู่เสมอจึงไม่เป็นปัญหาสำหรับการใช้พื้นที่ร่วมกัน

6.3.3 ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบ

1) สวนสาธารณะบางแคภิรมย์

ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในสวนสาธารณะบางแคภิรมย์จากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 50 คน พบว่ามีความ**พอใจ 66% (33 คน)**, พอใจมาก 22% (11 คน), เฉยๆ 8% (4 คน) และ**ไม่พอใจ 4% (2 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

ความคิดเห็นด้านข้อปฏิบัติและกฎระเบียบภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนจากประชาชนผู้ใช้งานทั้งหมด 59 คน พบว่ามีความ**พอใจ 70% (41 คน)**, พอใจมาก 22% (13 คน) และ**เฉยๆ 8% (5 คน)** จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

กล่าวคือ เจ้าของสุนัขมีความพึงพอใจต่อกฎระเบียบและข้อปฏิบัติภายในสวนสุนัขทั้งสองแห่ง ในด้านของความปลอดภัยและความสะอาดภายในสวนสุนัขและสวนสาธารณะเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานสวนสาธารณะโดยเฉพาะอย่างยิ่งศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เนื่องจากมีได้แยกพื้นที่ระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะอย่างชัดเจน อีกทั้งลดปัจจัยความขัดแย้งในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขภายในสวนสาธารณะ

6.4 ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

ผลการวิจัยพบปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยในการจัดแบ่งพื้นที่สวนสุนัขในพื้นที่สวนสาธารณะมีดังนี้

1. ความกังวลด้านความปลอดภัย
2. ความกังวลในด้านสุขอนามัย ได้แก่ ความกังวลในเรื่องของความสะอาด ด้านกลิ่นรบกวน ความกังวลของเชื้อโรคและการปนเปื้อน

3. ปัญหาเรื่องเสียงรบกวน

จึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่นในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

6.4.1 ข้อพิจารณาในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขภายในพื้นที่สวนสาธารณะ

1. เป็นพื้นที่ที่มีความห่างไกลจากการเกิดกิจกรรมของผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ

พิจารณาจากการใช้งานพื้นที่และการเกิดกิจกรรมของผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ ควรจัดสรรพื้นที่สำหรับสวนสุนัขให้อยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลจากพื้นที่สนามเด็กเล่น พื้นที่ที่มีการเกิดการใช้งานที่ค่อนข้างหนาแน่น มีการเกิดกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา เพื่อหลีกเลี่ยงการพบเจอกันระหว่างสุนัข และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ เพื่อลดปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการใช้พื้นที่ร่วมกัน เช่น ความปลอดภัย เสียงรบกวน กลิ่นรบกวนที่เกิดจากสวนสุนัขต่อผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ การจัดสรรพื้นที่ควรคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่สุนัขและเจ้าของ รวมทั้งผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะคือ การแยกพื้นที่จอดรถสำหรับเจ้าของสุนัข และแยกประตูทางเข้า - ออก ระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะ

2. เป็นพื้นที่ที่เปลี่ยวประโชชน์ พื้นที่สวนสาธารณะระดับชุมชน หรือสวนในละแวกบ้านที่สามารถเดินทางได้สะดวก โดยการเดินหรือใช้ระยะเวลาในการเดินทางไม่เกิน 15 - 20 นาที

3. เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตชุมชนเมืองที่มีลักษณะการขยายตัวของครอบครัวแบบเดี่ยว หรือพื้นที่ที่เป็นที่พักอาศัยที่มีความหนาแน่นค่อนข้างมากและไม่มีพื้นที่ในบริเวณที่พักอาศัย เช่น หอพัก อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม ที่มีผู้ย้ายเข้ามาอยู่อาศัยตามลำพังเพื่อความสะดวกในการเดินทางไปทำงาน จึงทำให้มีการเลี้ยงสุนัข หรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา เลี้ยงเหมือนลูก และมีความต้องการพื้นที่สำหรับสุนัขเพื่อทำกิจกรรมและออกกำลังกายร่วมกัน

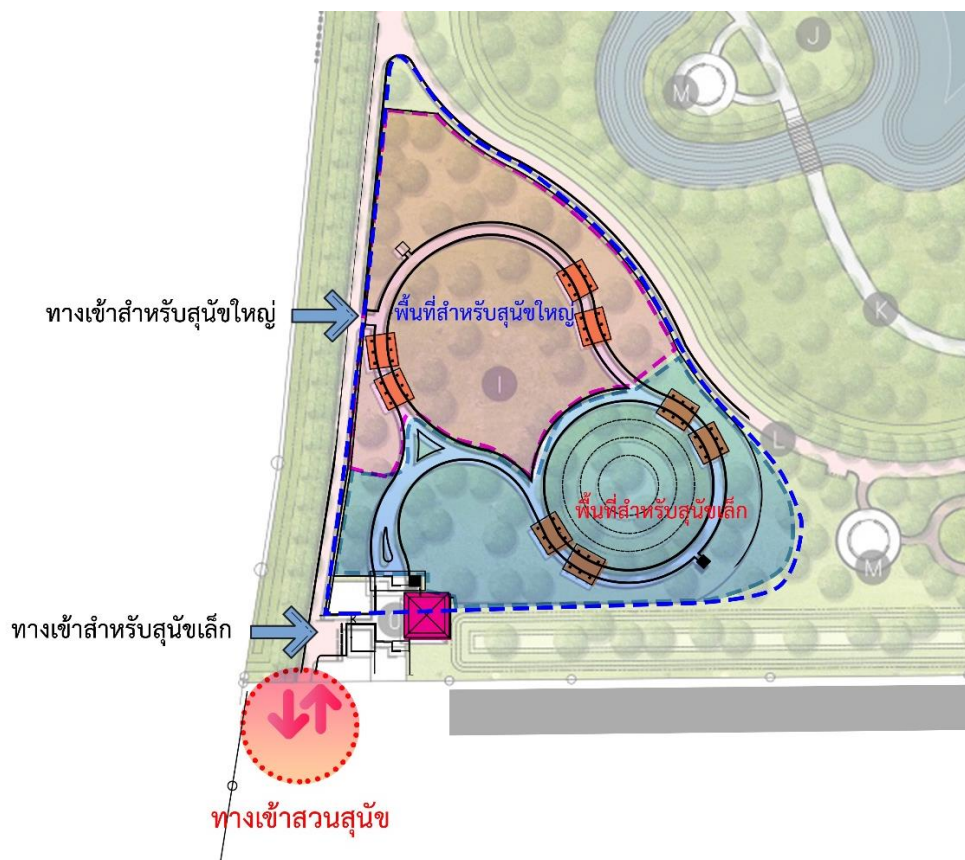
นอกจากนี้ข้อพิจารณาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะการใช้งานของพื้นที่ เช่น ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การเข้าถึงที่สะดวกที่ทำให้ผู้ที่อยู่ภายนอกสามารถเดินทางเข้ามาใช้สวนสาธารณะได้ จึงจะส่งผลให้ความต้องการในการใช้พื้นที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในกรณีสวนสาธารณะทั้งสองแห่งที่ผู้วิจัยได้

ทำการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการในการใช้งานพื้นที่ ซึ่งพบว่าสวนสาธารณะบางแคภิรมย์เป็นสวนสาธารณะที่มีสวนสนุขอยู่ภายใน ตั้งอยู่ในพื้นที่ย่านฝั่งธนบุรีซึ่งเป็นพื้นที่ที่ยังไม่มีสวนสนุขเปิดให้บริการแก่สนุขและเจ้าของ เมื่อสวนแห่งนี้เปิดใช้งานอย่างเป็นทางการทำให้ผู้เลี้ยงสนุขจำนวนมากนำสนุขของตนมาใช้บริการสวนสาธารณะแห่งนี้เนื่องจากการเดินทางสะดวกและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันแก่สนุขและเจ้าของ ในส่วนของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอนเป็นสวนสาธารณะที่ไม่ได้จัดสรรพื้นที่สำหรับสนุขอย่างชัดเจน แต่อนุญาตให้สนุขและเจ้าของเข้าใช้งานได้ตามกฎระเบียบของทางสวนสาธารณะเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะท่านอื่นๆ ซึ่งสวนบึงน้ำหนองบอนมีพื้นที่ขนาดใหญ่ถึงแม้ว่าจะไม่ได้แบ่งพื้นที่สำหรับสนุขอย่างชัดเจนแต่ผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะเห็นด้วย และมีความพึงพอใจในการอนุญาตให้สนุขและเจ้าของเข้าใช้งานได้ ด้วยเหตุผลคือ ผู้ใช้งานส่วนใหญ่มีความเข้าใจรูปแบบการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมไทยในปัจจุบัน รวมถึงจำนวนประชากรที่ของสนุขเพิ่มมากขึ้นในทุกๆปี แต่พื้นที่เพื่อให้สนุขและเจ้าของสามารถใช้พื้นที่ในการทำกิจกรรมและออกกำลังกายมีจำนวนจำกัด โดยแบ่งเป็นข้อเสนอแนะสำหรับสวนสาธารณะสองแห่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) สวนสนุขบางแคภิรมย์

แนวทางในการออกแบบ จัดสรรพื้นที่ภายในสวนสนุขเพื่อความปลอดภัยแก่สนุขขนาดเล็กและขนาดใหญ่เมื่อเข้าใช้สวนสนุขพร้อมกันจำนวนมาก คือการแบ่งพื้นที่ระหว่างสนุขขนาดใหญ่และสนุขขนาดเล็ก โดยแยกทางเข้า – ออกระหว่างทั้งสองพื้นที่ตามฝั่งด้านล่าง ออกแบบให้มีรั้วกั้นระหว่างทั้งสองพื้นที่ ขนาดความสูงของรั้วควรมีความสูงประมาณ 1.50 – 2.00 เมตร

จากการสังเกตพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของสนุขขนาดใหญ่ที่ชอบทำกิจกรรมบนเนินดินและบริเวณกระเบะทรายพื้นที่ด้านล่างที่จัดแบ่งไว้จึงมีความเหมาะสมแก่สนุขขนาดใหญ่ และในส่วนพื้นที่ที่จัดแบ่งสำหรับสนุขขนาดเล็กที่จัดแบ่งไว้มีความเหมาะสมและสะดวกสำหรับการเข้าใช้สวนสนุขเนื่องจากสนุขเล็กไม่ต้องเดินผ่านพื้นที่ของสนุขใหญ่ช่วยลดปัญหาสนุขเห่ากรรโชกกันได้ อีกทั้งทางเข้าสำหรับพื้นที่สนุขเล็กใกล้กับบริเวณพื้นที่จอดรถอีกด้วย

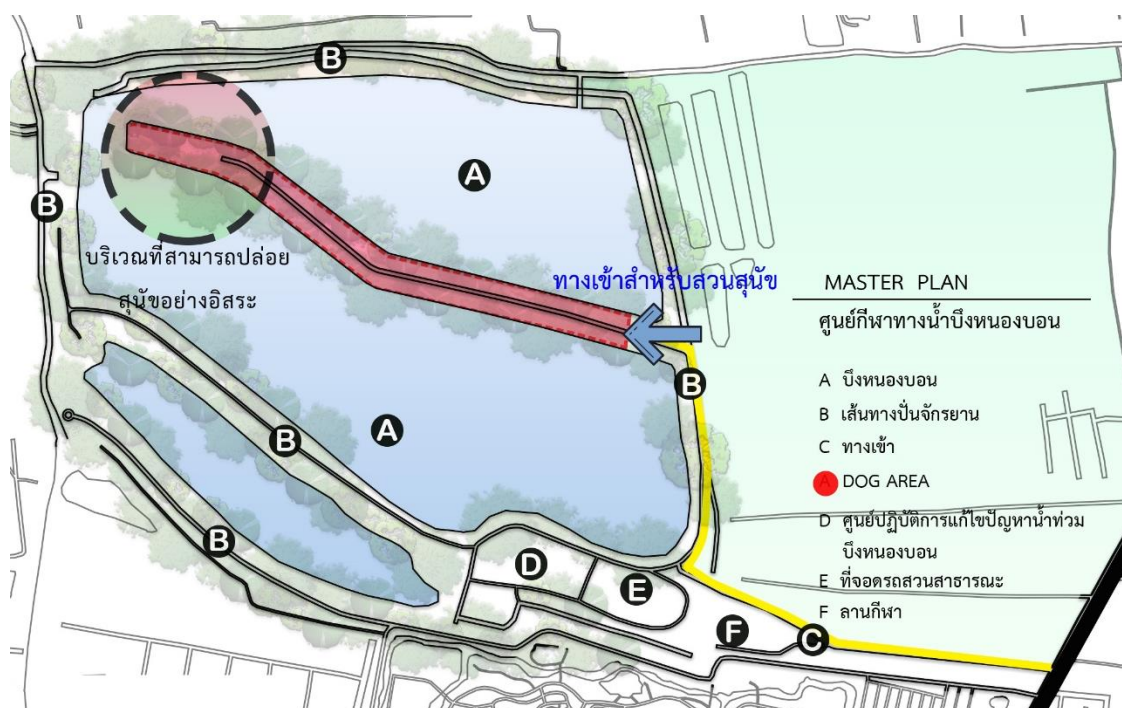

ภาพที่ 21 ผังแนวทางการแบ่งพื้นที่สุนัขใหญ่-เล็ก ภายในสวนสุนัขบางแคภิรมย์

2) ศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

แนวทางในการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ เพื่อให้ผู้ใช้งานมีความปลอดภัยเมื่อจะต้องใช้พื้นที่ร่วมกันกับสุนัขผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและสังเกตการณ์ในการใช้พื้นที่ของสุนัขและเจ้าของ ซึ่งพบว่าพื้นที่ที่เจ้าของสุนัขส่วนใหญ่นิยมพาสุนัขของตนเองไปทำกิจกรรมคือ พื้นที่ด้านในของศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน เนื่องจากพื้นที่ด้านในเป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากที่ประชาชนผู้ใช้งานสวนสาธารณะออกกำลังกายและทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าของสุนัขพบว่า เจ้าของสุนัขส่วนใหญ่ นิยมพาสุนัขของตนเองเข้าไปทำกิจกรรมบริเวณด้านใน เนื่องจากสามารถปล่อยสุนัขของตนเองให้ออกกำลังกายได้อย่างอิสระ เพราะทั้งสองข้างทางเป็นบึงสุนัขส่วนใหญ่ชอบที่จะเล่นน้ำบริเวณริมบึง ทั้งนี้หากทางสวนสาธารณะจะมีแผนในการจัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นสวนสุนัขภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าพื้นที่บริเวณนี้มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เพื่อความปลอดภัยแก่สุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะ ระยะทางจากประตูทางเข้าจนถึงพื้นที่ด้านในมีระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ประมาณ 37.95 ไร่ บริเวณทางเข้าควรออกแบบให้มีรั้วและประตูทางเข้า - ออกสำหรับสุนัขและเจ้าของ

ภาพที่ 22 ผังแนวทางการจัดสรรพื้นที่สำหรับสุนัขภายในศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน

นอกจากนี้ยังมีแนวทางการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์อื่นๆ ดังนี้

1. การใช้พืชพรรณและภูมิทัศน์ช่วยในการออกแบบสวนสุนัข

การเลือกพืชพรรณ ควรเลือกต้นไม้ที่ทนต่อโรคและแมลงเพื่อที่จะไม่ต้องใช้ยาฆ่าแมลง และปุ๋ยในการดูแลรักษา เช่น การปลูกพืชจำพวกหญ้า - แฝก ตะไคร้ หรือหญ้าแอฟริกา เพราะสามารถสร้างความสวยงามได้ ควรปลูกพืชคลุมดินประเภทไม่ผลัดใบคลุมไว้อยู่เสมอ ไม่ควรปล่อยให้พื้นดินโล่ง เพราะสุนัขมีนิสัยที่ชอบขุดหลุมบนผิวดินโล่งๆ รวมถึงพื้นผิวดินระหว่างไม้ยืนต้นและไม้พุ่ม ควรปลูกพืชคลุมดินที่ไม่มีพิษไว้เสมอ ไม่ควรเลือกพืชจำพวกล้มลุกเพราะพืชดังกล่าวมีอายุสั้น ไม่สามารถคลุมดินได้ตลอดทั้งปี ทั้งนี้การปลูกพืชคลุมดินนอกจากจะช่วยให้ลดความแข็งแรงกระด้างของวัสดุแล้วยังช่วยลดการเจริญเติบโตของวัชพืชภายในสวนสุนัขได้อีกด้วย บริเวณพื้นที่ภายในสวนที่เป็นพื้นที่ที่สุนัขชอบเดินลัด เช่น บริเวณมุมของสวน ขอบรอยต่อระหว่างทางเดิน ควรปลูกต้นไม้ให้แน่นอย่าให้มีช่องว่างที่สุนัขสามารถเดินผ่านได้

สนามหญ้า การเลือกใช้สนามหญ้าภายในสวนสุนัขนั้น อาจเกิดปัญหาสนามหญ้าต่าง เนื่องจากความเป็นกรดของปัสสาวะสุนัข การรดน้ำล้างในบริเวณที่สุนัขปัสสาวะสามารถช่วยได้ในระดับหนึ่ง หรือสามารถจัดพื้นที่สนามหญ้าส่วนหนึ่งไว้สำหรับให้สุนัขได้ทำการปัสสาวะโดยเฉพา

โดยในระยะแรกให้ใช้กลิ่นปัสสาวะล่อสุนัขไว้ที่บริเวณเสา สามารถออกแบบเสาให้มีลักษณะสวยงามกลมกลืนกับภูมิทัศน์ภายในสวนสุนัขเพื่อไม่ให้เป็นจุดสะดุดสายตา

กรวดปูพื้น เป็นวัสดุที่นิยมใช้ในการปูพื้น เนื่องจากการปูหญ้าต้องการการดูแลรักษาเป็นอย่างมาก โดยกรวดสามารถทำความสะอาดได้ง่ายมีขนาดและมีสีสันทากหลาย ก่อสร้างง่ายและประหยัดเวลา สามารถใช้กรวดปูหรือโรยบนกระถางต้นไม้และระหว่างต้นไม้เพื่อให้กรวดช่วยเก็บรักษาความชื้นไว้ กรวดเป็นวัสดุที่เหมาะสมที่ใช้ปูในบริเวณทางเดินภายในสวนสุนัขเนื่องจากมีความนุ่มเท้าแก่สุนัข มีเสียงเมื่อสุนัขเดินทำให้สุนัขสามารถรับรู้ถึงการเคลื่อนไหว

ภาพที่ 23 ลักษณะการปูพื้นกรวดภายในสวนสุนัข
ที่มา : สวนสุนัขบางแคภิรมย์, ถ่ายเมื่อกุมภาพันธ์ 2563

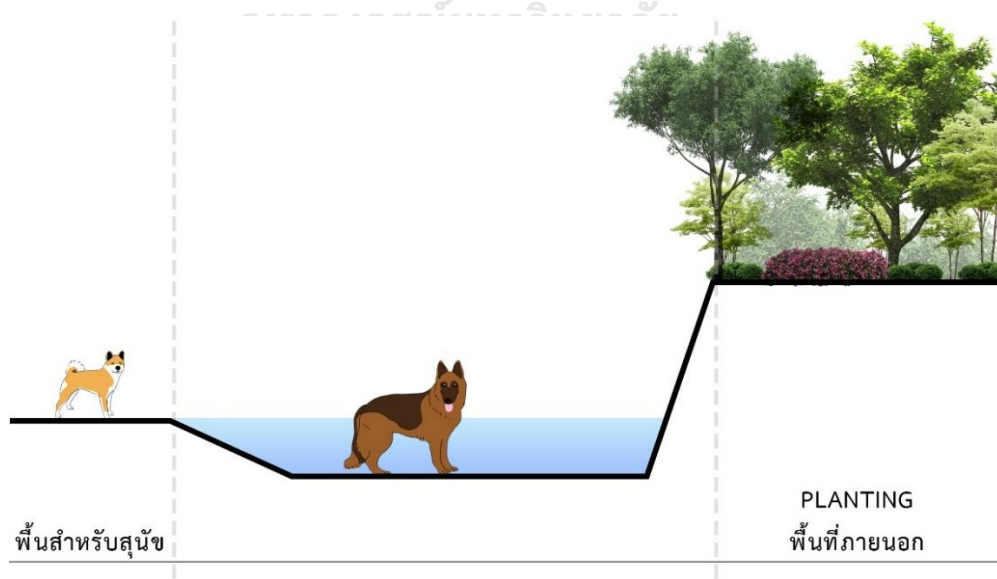
ลานทราย เป็นวัสดุที่ดีในการใช้ปูพื้นสำหรับบริเวณพื้นที่ที่สุนัขใช้ในการออกกำลังกาย เนื่องจากสุนัขมักจะใช้เท้าตะกุกพื้นทราย เพื่อทิ้งกลิ่นจากต่อมเหงื่อและแสดงอาณาเขต ข้อควรระวังคือไม่ควรออกแบบให้มีพื้นทรายบริเวณกว้างเนื่องจากทรายระบายความร้อนจากแสงแดดได้ไม่ดี หากลานทรายอยู่กลางแจ้งตลอดเวลา เมื่อสุนัขมาใช้พื้นที่ออกกำลังกายอาจเป็นอันตรายต่ออุ้งเท้าของสุนัขได้

ภาพที่ 24 ลักษณะลานทรายสำหรับสุนัข
ที่มา : สวนสุนัขบางแคภิรมย์, กุมภาพันธ์ 2563

2. การเลือกใช้ลักษณะภูมิทัศน์ธรรมชาติในการออกแบบ

การเลือกใช้น้ำ เพื่อใช้แทนรั้วในการป้องกันสุนัขหลบหนี โดยลักษณะความลาดชันของบ่อน้ำในฝั่งที่ติดกับพื้นที่ของสุนัขจะต้องมีความลาดเอียงสำหรับกรณีที่หากสุนัขตกน้ำ สุนัขจะสามารถขึ้นมาได้และหากบ่อน้ำมีความลึกหรือไม่ต้องการให้สุนัขลงไปใช้งาน ควรปลูกต้นไม้ที่ค่อนข้างรกทึบและมีความหนาแน่นเอาไว้ แต่บ่อน้ำฝั่งที่ติดกับพื้นที่ภายนอกจะต้องมีความลาดชันมากเพื่อไม่ให้สุนัขสามารถหลบหนีหรือปีนขึ้นฝั่งไปได้

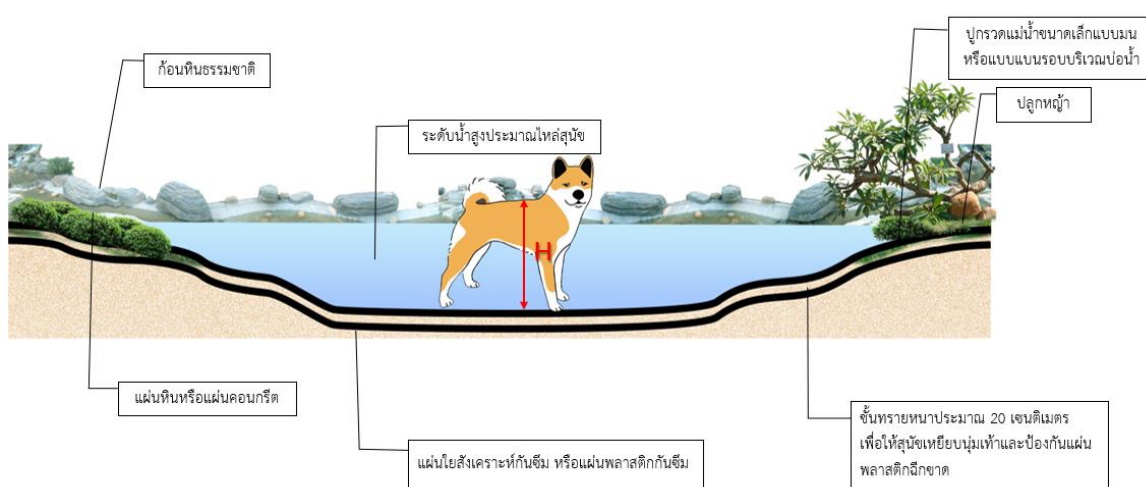

ภาพที่ 25 ลักษณะความลาดชันบ่อน้ำที่ใช้กั้นอาณาเขตของสุนัข

ที่มา : ปรับปรุงจากคู่มือการจัดการจัดและตกแต่งสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง (ธนากรีย์ ลัมพันธ์อารักษ์ เพ็ชรยิ้ม, 2551)

3. แนวทางการออกแบบสระน้ำสำหรับสุนัขขนาดเล็กและสุนัขขนาดใหญ่

การแยกสระน้ำสำหรับสุนัขขนาดเล็กและขนาดใหญ่ออกจากกันโดยสระน้ำสำหรับสุนัขขนาดเล็กที่มีน้ำหนัก < 15 กิโลกรัม (15 นิ้ว หรือประมาณ 38 เซนติเมตร) ควรมีความลึกประมาณระดับไหล่ของสุนัขเนื่องจากสุนัขพันธุ์เล็กไม่มีพละกำลังมาก ขอบสระควรเป็นทางลาดให้สุนัขสามารถขึ้นจากน้ำได้อย่างสะดวก ขนาดมาตรฐานสระน้ำสำหรับสุนัขเริ่มต้นที่ 8.00 x 4.00 เมตร โดยสามารถรองรับสุนัขเล็กได้เต็มที่จำนวน 15 ตัว

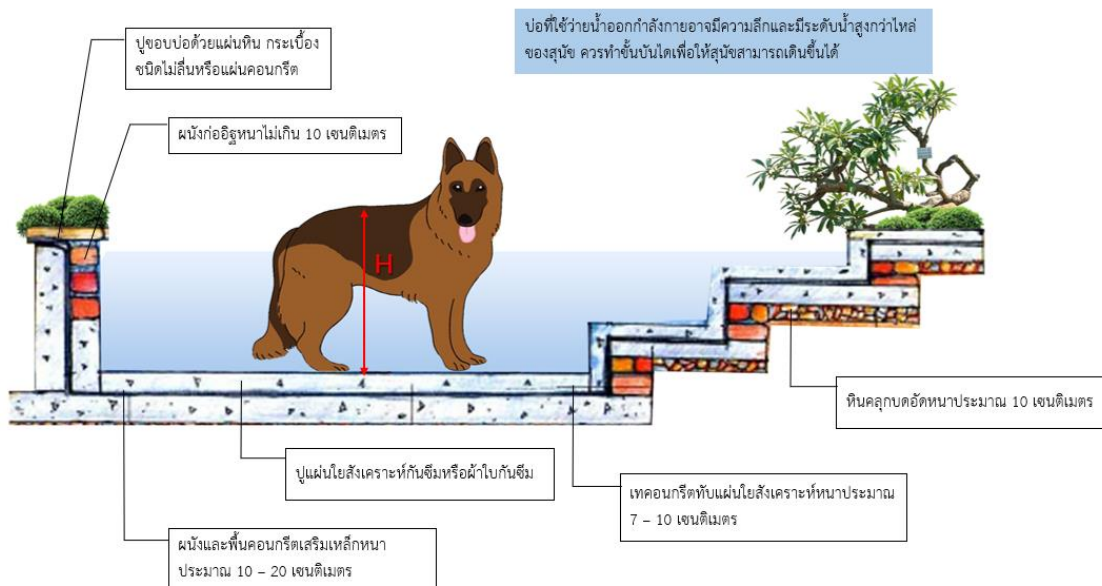

ภาพที่ 26 ลักษณะสระน้ำสำหรับสุนัขขนาดเล็ก

ที่มา : ปรับปรุงจากคู่มือการจัดการจัดและตกแต่งสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง (ธนาครี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม, 2551)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สระน้ำสำหรับสุนัขขนาดใหญ่ที่มีน้ำหนัก >15 กิโลกรัม สามารถใช้ออกกำลังกายเพื่อรักษาอาการเสื่อมต่างๆ ของข้อและกระดูกที่สุนัขขนาดใหญ่มักจะเป็นกันมากเมื่อเริ่มมีอายุมากขึ้น หรือสุนัขที่มีขนาดตัวค่อนข้างมาก ขอบสระควรมีลักษณะเป็นขั้นบันไดให้สุนัขสามารถเดินขึ้นได้ มีขนาดมาตรฐานประมาณ 15 x 4 เมตรและมีความลึก 1.2 เมตร สามารถรองรับสุนัขขนาดใหญ่ได้ครั้งละประมาณ 8 ตัว โดยสระว่ายน้ำสำหรับสุนัขใหญ่นั้นนอกจากจะต้องมีบันไดทางขึ้นสำหรับสุนัขแล้วยังจะต้องมีป้ายแสดงระดับความลึกของสระอีกด้วยเพื่อความปลอดภัยแก่สุนัข

ภาพที่ 27 ลักษณะสระน้ำสำหรับสุนัขขนาดใหญ่

ที่มา : ปรับปรุงจากคู่มือการจัดและตกแต่งสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง (ธนาศรี ลัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม, 2551)

4. อุปกรณ์ และเครื่องเล่นสำหรับสุนัข

โดยเครื่องเล่นภายในสวนสุนัขจะมีลักษณะเป็นขั้นๆ วางเรียงรายภายในพื้นที่สวนสุนัข อาจออกแบบให้เป็นฐานคล้ายลักษณะการฝึกร่างกายเหมือนการฝึกสุนัขตำรวจ เพื่อให้สุนัขมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

ภาพที่ 28 ลักษณะอุปกรณ์ภายในสวนสุนัข

ที่มา : กองกำกับการฝึกสุนัขตำรวจ K9 ถ่ายเมื่อ มีนาคม 2563

ภาพที่ 29 ลักษณะอุปกรณ์ภายในสวนสุนัข

ที่มา : (<https://www.sniffhotels.com/us/things-to-do/tn/cumberland-gap/cumberland-gap-off-leash-dog-park>, เข้าถึงเมื่อสิงหาคม 2563)

6.4.2 แนวทางการออกแบบเพื่อจัดสรรพื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานอื่น ในสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัข

โดยแบ่งแนวทางการออกแบบสวนสาธารณะที่มีสวนสุนัขต่อไปยังข้อกังวลในการใช้พื้นที่ในแต่ละด้าน ได้แก่

- 1) ด้านความปลอดภัย
- 2) ความกังวลในปัญหาสุขอนามัย ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านกลิ่นรบกวน ด้านความกังวลของเชื้อโรคและการปนเปื้อน
- 3) ด้านเสียงรบกวน

6.4.2.1 ด้านความปลอดภัย

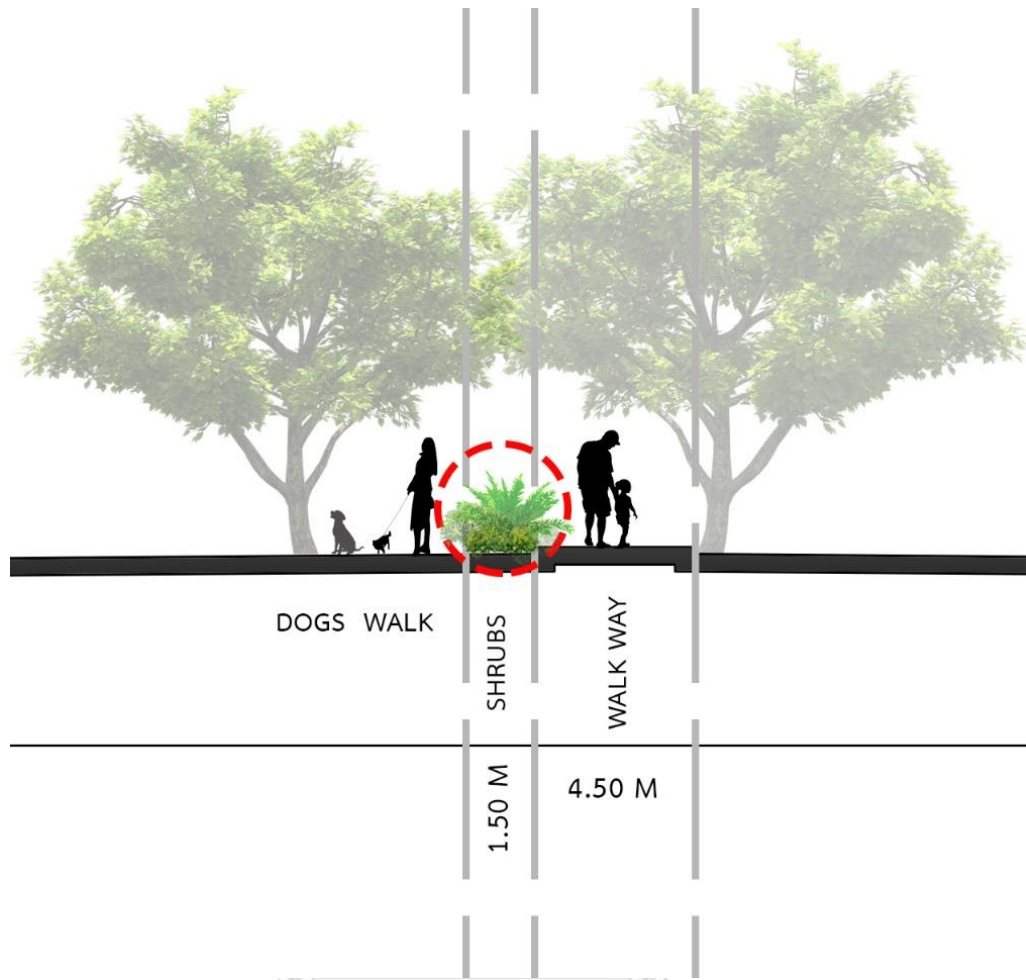
ในด้านความปลอดภัยการออกแบบพื้นที่ ควรมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

ก. จัดให้มีรั้วกันหรือพื้นที่กันระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะควรเว้นระยะห่างระหว่างพื้นที่ที่จัดสรรสำหรับสวนสุนัขกับพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมของผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะประมาณ 2.50 – 3.00 เมตร เพื่อความปลอดภัยและลดปัจจัยในด้านความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ร่วมกัน ด้วยการใช้อนุภูมิทัศน์ในการช่วยสร้างบรรยากาศให้ดูร่มรื่นและเพื่อป้องกันการขุด มูลลอดหนี่ของสุนัข

ภาพที่ 30 ลักษณะรั้วและการปลูกต้นไม้เพื่อแบ่งพื้นที่ระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะ
ที่มา : สวนสุนัขบางแคภิรมย์, ถ่ายเมื่อเดือน กุมภาพันธ์ 2563

การแยกทางเดินระหว่างสุนัขและผู้ใช้งาน (สำหรับสวนที่ไม่มีพื้นที่สำหรับสวนสุนัข) ด้วยการใชพืชพรรณเพื่อการแบ่งระยะห่างระหว่างทางเดินสำหรับผู้ใช้งานทั่วไปกับผู้ใช้งานที่เป็นสุนัขและเจ้าของ เพื่อความปลอดภัย

ภาพที่ 31 การแยกทางเดินระหว่างสุนัขและผู้ใช้งานสวนสาธารณะ

การแยกทางเดินระหว่างสุนัข และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะกรณีที่สวนสาธารณะแห่งนั้นไม่ได้มีพื้นที่สำหรับสวนสุนัขโดยเฉพาะ ทั้งนี้เจ้าของสุนัขจะต้องใส่สายจูงรวมถึงที่ครอบปากสุนัขเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งานท่านอื่น

ข. ประตูทางเข้า - ออก สำหรับสวนสุนัข ควรจัดทำประตูสวนสุนัขเป็นสองชั้นในบริเวณทางเข้า - ออก เพื่อความปลอดภัย เพราะหากมีสุนัขหลบหนีหรือหลุดออกมาจากพื้นที่มายังประตูที่หนึ่ง ยังมีประตูชั้นที่สอง เพื่อกันสุนัขไม่ให้หลุดออกมาภายในพื้นที่สวนสาธารณะ และควรแยกประตูทางเข้า - ออก ระหว่างสวนสุนัขและสวนสาธารณะออกจากกันไม่ควรใช้ร่วมกัน เพราะจะทำให้เกิดความแออัด ยากต่อการควบคุม พื้นที่ของประตูรักษาความปลอดภัยสองชั้น ควรมีขนาดประมาณ 1.80 x 2.50 เมตร

ภาพที่ 32 ประตูลูกกรงความปลอดภัย สองชั้นสำหรับทางเข้า-ออกสวนสุนัข

ที่มา : (Allen Laurel, 2007)

ค. แนวทางการลดความแออัดและป้องกันอันตรายระหว่างสุนัขด้วยกันเอง ทำได้โดยการแยกพื้นที่ระหว่างสุนัขขนาดใหญ่และสุนัขขนาดเล็ก เพื่อช่วยในการป้องกันความปลอดภัยให้แก่สุนัข เนื่องจากขนาดและสายพันธุ์เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถทำให้สุนัขเกิดการทำร้ายกันได้ เพราะสุนัขขนาดใหญ่จะมีพลังกำลังที่มากอาจทำให้สุนัขขนาดเล็กเกิดการบาดเจ็บขึ้นได้หากไม่มีการแยกพื้นที่ระหว่างสุนัขขนาดใหญ่และเล็ก โดยอาจกำหนดพื้นที่สำหรับสุนัขขนาดเล็กที่มีขนาดไม่เกิน 40 เซนติเมตรเข้าใช้งาน และพื้นที่สำหรับสุนัขใหญ่ควรมีขนาดตัวตั้งแต่ 66 เซนติเมตรเข้าใช้งาน

ภาพที่ 33 พื้นที่สำหรับสุนัขขนาดเล็กและขนาดใหญ่

ที่มา : (Allen Laurel, 2007)

ง. จัดเตรียมพื้นที่สำหรับทดสอบพฤติกรรมของสุนัขก่อนเข้าใช้สวนสุนัข เพื่อความปลอดภัยแก่สุนัขตัวอื่นๆ ภายในสวนสุนัข สุนัขที่จะเข้าใช้บริการสวนสุนัขควรจะต้องได้รับการทดสอบพฤติกรรมก่อนเข้าใช้งานจากการสังเกตพฤติกรรมการรวมกลุ่มของสุนัข และสังเกตสุนัขที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ดุร้าย โดยจะต้องมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างใกล้ชิด พื้นที่ดังกล่าวจะมีความคล้ายคลึงกับสนามฝึกสุนัขคือ จะมีอุปกรณ์ เครื่องเล่นต่างๆ ให้สุนัขได้ใช้งาน มีที่นั่งสำหรับเจ้าของคอยควบคุมพฤติกรรมสุนัขของตนเอง

ภาพที่ 34 พื้นที่ทดสอบพฤติกรรมของสุนัข

ที่มา : กองกำกับการฝึกสุนัขตำรวจ K9, ถ่ายเมื่อ มีนาคม 2563

6.4.2.2 ความกังวลในปัญหาสุนัขดมย ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านกลิ่นรบกวน และ ด้านความกังวลของเชื้อโรคและการปนเปื้อน

ก. จัดให้มีที่ติ่มน้ำและที่ชำระล้างสำหรับสุนัข สามารถอยู่ในจุดเดียวกันได้ เนื่องจากมีความแตกต่างกันที่ลักษณะที่ติ่มน้ำของสุนัขจะอยู่สูงจากพื้นประมาณ 20 เซนติเมตร แต่หัวจ่ายน้ำสำหรับชำระล้างสุนัขจะอยู่สูงจากพื้นประมาณ 80 เซนติเมตร ซึ่งเป็นระดับเดียวกับหลังของสุนัข พื้นสำหรับตั้งที่ติ่มน้ำและพื้นที่ชำระล้างสุนัขจะต้องเป็นพื้นผิวลาดแข็งและมีความลาดเอียงเพื่อที่น้ำจะสามารถระบายได้ นอกจากนี้จะต้องมีที่คล้องสายจูงสุนัขเพื่อที่เจ้าของจะสามารถผูกสุนัขของตนเองให้อยู่นิ่งได้ในขณะที่ทำความสะอาด

ภาพที่ 35 ที่เติมน้ำสุนัขและที่ชำระล้างตัวสุนัข

ที่มา : (<https://www.dog-on-it-parks.com>, เข้าถึงเมื่อพฤศจิกายน 2563)

ข. จัดสรรพื้นที่สำหรับขับถ่ายของสุนัข การเตรียมพื้นที่ขับถ่ายของสุนัข โดยที่ กำหนดขอบเขตอย่างชัดเจน จะช่วยให้สามารถควบคุมความสะอาดได้ โดยพื้นผิวของ บริเวณดังกล่าวควรโรยด้วยทรายหยาบ กรวดแม่น้ำขนาดเล็ก วัสดุที่ช่วยในการดูดซับ ปัสสาวะ อาจออกแบบให้มีระแนง รั้ว หรือแนวต้นไม้ ไม้พุ่มเพื่อช่วยในการพรางตาและให้ดู เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมและสวยงาม โดยขนาดพื้นที่ขับถ่ายสำหรับสุนัขควรมีพื้นที่ให้เพียงพอ ต่อการที่สุนัขจะสามารถเดินวนหรือหมุนตัวก่อนที่สุนัขจะทำการขับถ่ายสามารถใช้พื้นที่ ประมาณ 1.50 x 1.50 เมตร ต่อสุนัข 1 ตัว

ภาพที่ 36 พื้นที่สำหรับขับถ่ายของสุนัข

ที่มา : ปรับปรุงจากคู่มือการจัดการจัดและตกแต่งสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง (ธนาครี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม, 2551)

ค. เตรียมพื้นที่ หรือติดตั้งอุปกรณ์เก็บมูลสุนัขและถังสำหรับทิ้ง การอำนวยความสะดวก สะดวกแก่เจ้าของสุนัขโดยการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับจัดเก็บมูลของสุนัขภายในสวนสุนัข หรือพื้นที่ สำหรับสุนัข เช่น ถูพลาสติก กระดาษ และถังขยะสำหรับทิ้ง

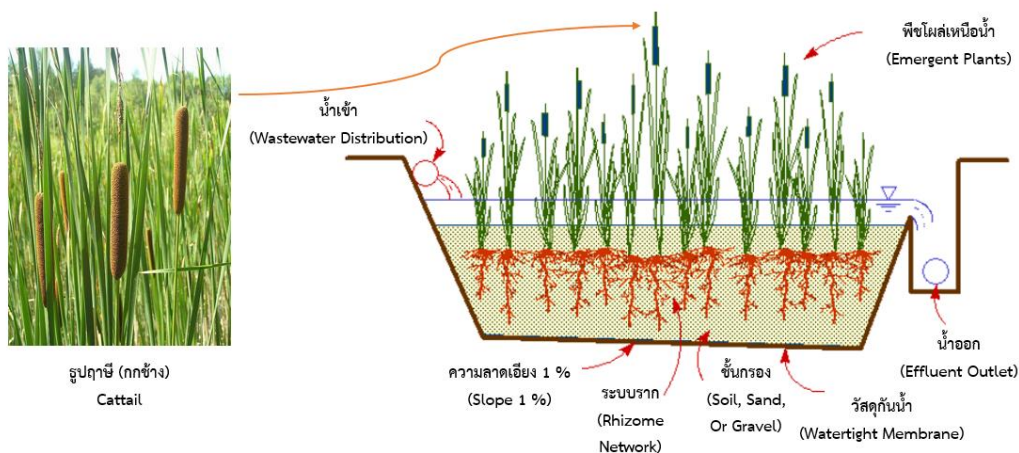

ภาพที่ 37 อุปกรณ์สำหรับจัดเก็บมูลสุนัข

ที่มา : (poopertrooper.com, เข้าถึงเมื่อพฤศจิกายน 2563)

ง. การใช้ระบบบำบัดน้ำเสียบึงประดิษฐ์รูปแบบ Vegetated Submerged Bed System (VSB) เป็นระบบที่แยกน้ำเสียไม่ให้ถูกรบกวนจากแมลงหรือสัตว์ และป้องกันไม่ให้อุณหภูมิต่างๆ ที่ทำให้เกิดโรคมานปนเปื้อนกับสุนัขและคนได้ สามารถปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งจากระบบบำบัดเสถียร (Stabilization Pond) ส่วนประกอบที่สำคัญในการบำบัดน้ำเสียของระบบบึงประดิษฐ์แบบนี้คือ พืชที่ปลูกในระบบที่ทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดการถ่ายเทก๊าซออกซิเจนจากอากาศเพื่อเพิ่มออกซิเจนให้แก่ น้ำเสียและยังทำหน้าที่สนับสนุนให้ก๊าซที่เกิดขึ้นในระบบ เช่น ก๊าซมีเทน (Methane) จากการย่อยสลายแบบแอนแอโรบิก (Anaerobic) สามารถระบายออกจากระบบได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถกำจัดไนโตรเจนและฟอสฟอรัสได้โดยการนำไปใช้ในการเจริญเติบโตของพืช พืชที่ปลูกในระบบจะนิยมปลูกพืชตระกูลกก เช่น ธูปฤๅษี พุทธรักษา ปักษาสวรรค์ โดยระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์นี้มีข้อดีคือ เป็นระบบที่ไม่มีความซับซ้อน ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีในการบำบัดสูง เหลือค่า BOD เพียง 20 มก./ลิตร เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและสภาพแวดล้อม สามารถเป็นที่อยู่

อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์และนกชนิดต่างๆได้ รวมถึงสามารถเป็นที่พักผ่อน และสถานที่ศึกษาทางธรรมชาติ และยังสามารถใช้ในการกั้นอาณาเขตของสุนัขได้อีกด้วย

ภาพที่ 38 ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์รูปแบบ Vegetated Submerged Bed System (VSB) ที่มา : ปรับปรุงจาก (Hanna Obarska-Pempkowiak, Magdalena Gajewska, Ewa Wojciechowska, & Janusz Pempkowiak, 2015)

6.4.2.3 ด้านเสียงรบกวน

ก. การใช้ผนังกันเสียง เพื่อช่วยในการป้องกันเสียงรบกวนต่อผู้ใช้งานสวนสาธารณะที่เกิดจากสุนัข โดยสามารถเลือกใช้ผนังกันเสียงกระจายเสียง (Dispersive Panel) เพื่อช่วยในการป้องกันเสียงทะลุผ่านกำแพงไปในด้านสวนสาธารณะ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 39 ลักษณะของผนังกันเสียงแบบกระจายเสียง (Dispersive Panel) ที่มา : (<https://www.pcm.co.th/noise-barrier/>, เข้าถึงเมื่อ กุมภาพันธ์ 2564)

ข. การปลูกต้นไม้เพื่อช่วยลดเสียงรบกวน เช่น การปลูกต้นไม้โดยเฉพาะไม้ใบที่มีพุ่มหนาแน่นเป็นแนวรั้ว หรือปลูกบริเวณโดยรอบพื้นที่สำหรับสวนสุนัขที่ติดกับพื้นที่สวนสาธารณะ และต้นไม้ยังช่วยดูดซับมลพิษและฝุ่นละอองต่างๆ รวมทั้งยังสามารถช่วยกันมลพิษทางเสียงได้อีกด้วย

ภาพที่ 40 การปลูกต้นไม้เพื่อช่วยลดเสียงรบกวน

ที่มา : (<https://www.iurban.in.th/design/a-house-with-a-guarded-front-and-an-open-interior-courtyard/>, เข้าถึงเมื่อ กุมภาพันธ์ 2564)

สุดท้ายนี้ถึงแม้ว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะจากการศึกษาและลงพื้นที่สังเกตการณ์จากสองพื้นที่ที่กรณีศึกษาสวนสาธารณะภายในกรุงเทพมหานครคือ สวนสาธารณะบางแคภิรมย์และศูนย์กีฬาทางน้ำบึงหนองบอน จะยังมีผลกระทบทางลบอยู่บ้างในบางพื้นที่ แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นการพัฒนาที่ดีที่จะสามารถเก็บรวบรวมปัจจัยทั้งในด้านดีและไม่ดีเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำงานวิจัยนี้ไปศึกษาและนำไปพัฒนาปรับปรุงสวนสุนัขที่จะเกิดขึ้นแห่งใหม่ในอนาคต และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสวนสุนัขจะไม่ใช่มีแค่ภายในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น สวนสุนัขมีความสำคัญกับประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจำนวนประชากรสุนัขที่เพิ่มมากขึ้นแต่พื้นที่สำหรับใช้ทำกิจกรรมและออกกำลังกายของสุนัขและเจ้าของมีจำนวนที่จำกัด สวนสุนัขจึงมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตของสุนัขในปัจจุบันและอนาคต

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการใช้พื้นที่ร่วมกันระหว่างสุนัข เจ้าของ และผู้ใช้งานภายในสวนสาธารณะจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีและยั่งยืนภายในสวนสาธารณะแก่ทุกฝ่าย และเป็นสถานที่ที่เน้นให้ทุกคนสามารถมาใช้บริการในการทำกิจกรรม ออกกำลังกาย และการพักผ่อนที่ไม่ใช่แค่มนุษย์แต่สามารถรวมไปถึงสุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่นๆ การวิจัยในครั้งนี้ไม่เพียงแต่จะเห็นว่าสุนัขสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีต่อมนุษย์และสังคม ยังแสดงให้เห็นอีกว่าสุนัขมีอิทธิพลต่อการพักผ่อนหย่อนใจและเป็นแรงจูงใจในการทำกิจกรรมและการออกกำลังกายของมนุษย์ในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- Allen Laurel. (2007). Dog parks: Benefits and liabilities.
- Boya Unal O, Dotson Michael J, & Hyatt Eva M. (2012). Dimensions of the dog-human relationship: A segmentation approach. *Journal of Targeting, Measurement and Analysis for Marketing*, 20(2), 133-143.
- Gómez Edwin. (2013). Dog Parks: Benefits, Conflicts, and Suggestions. *Journal of Park & Recreation Administration*, 31(4).
- Gómez Edwin, & Malega Ron. (2020). Dog park use: Perceived benefits, park proximity, and individual and neighborhood effects. *Journal of Leisure Research*, 51(3), 287-307.
- Hanna Obarska-Pempkowiak, Magdalena Gajewska, Ewa Wojciechowska, & Janusz Pempkowiak. (2015). Treatment Wetlands for Environmental Pollution Control. 8.
- Harnik Peter, & Bridges Cerise. (2012). Creating dog parks-without rancor. In: The Trust for Public Land, http://cloud.tpl.org/pubs/ccpe_Dog_Park_Report.pdf.
- Hyung-Sook Lee, Mardelle Shepley, Chang-Shan Huang, & Planning, L. U. (2009). Evaluation of off-leash dog parks in Texas and Florida: A study of use patterns, user satisfaction, and perception. 92(3-4), 314-324.
- Kaminski Juliane, Waller Bridget M., Diogo Rui, Hartstone-Rose Adam, & Burrows Anne M. (2019). Evolution of facial muscle anatomy in dogs. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116(29), 14677-14681.
- Lundqvist, M., Carlsson, P., Sjödaahl, R., Theodorsson, E., & Levin, L.-Å. (2017). Patient benefit of dog-assisted interventions in health care: a systematic review. *BMC complementary and alternative medicine*, 17(1), 358.
- Marshall-Pescini, S., & Kaminski, J. (2014). The social dog: History and evolution. In *The Social Dog* (pp. 3-33): Elsevier.
- Matisoff Daniel, & Noonan Douglas. (2012). Managing contested greenspace: neighborhood commons and the rise of dog parks. *International Journal of the Commons*, 6(1).

- Peters, S. (2017). Sharing space or meaning? A geosemiotic perspective on shared space design. *Applied Mobilities*.
- Range Friederike, Ritter Caroline, & Virányi Zsófia. (2015). Testing the myth: tolerant dogs and aggressive wolves. *Proceedings of the Royal Society B: Biological Sciences*, 282(1807), 20150220.
- Sam Gnerre. (2017). Dog parks: Where they started, and how they spread.
- Schalamon Johannes, Ainoedhofer Herwig, Singer Georg, Petnehazy Thomas, Johannes, M., Kiss Katalin, & Höllwarth Michael E. (2006). Analysis of dog bites in children who are younger than 17 years. *Pediatrics*, 117(3), e374-e379.
- Smith-Forbes, Enrique, Najera, Cecilia, Hawkins, & Donald. (2014). Combat Operational Stress Control in Iraq and Afghanistan: Army Occupational Therapy. *Military Medicine*, 179(3), 279-284. doi:10.7205/milmed-d-13-00452
- Sunil Kumar Pal. (2003). Urine marking by free-ranging dogs (*Canis familiaris*) in relation to sex, season, place and posture. 80(1), 45-59.
- Topál, J., Miklósi, Á., & Csányi, V. (1997). Dog-human relationship affects problem solving behavior in the dog. *Anthrozoös*, 10(4), 214-224.

ภาษาไทย

Cumberland Gap Off-Leash Dog Park. (2563). ลักษณะอุปกรณ์ภายในสวนสุนัข.

[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.sniffhotels.com/us/things-to-do/tn/cumberland-gap/cumberland-gap-off-leash-dog-park>. [เข้าถึงเมื่อ สิงหาคม 2563]

Denton: Texas Development Code. (2563). ระยะของการปกป้องบริเวณโคนต้นไม้. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา:

https://library.municode.com/tx/denton/codes/development_code?nodeId=CITY_DENTONDECO_SUBCHAPTER_7DEST_7.7LASCBUFE [เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน 2563]

Dog On It Park. (2563). ที่ค้ำน้ำสุนัขและที่ชำระล้างตัวสุนัข. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<https://www.dog-on-it-parks.com>. [เข้าถึงเมื่อ พฤศจิกายน 2563]

Economist : Business Innovation Investment, Behavioural Economics, & Mathematical Economics. (2018). Taro Yamane: การกำหนดกลุ่มจำนวนประชากรสำหรับการวิจัย.

Erin Ollila Contributor. (2016). ตีความพฤติกรรมทั่วไปของสุนัขและความหมายที่ซ่อนอยู่ในอารมณ์ของเจ้าตูบ.

iURBAN. (2564). การปลูกต้นไม้เพื่อช่วยลดเสียงรบกวน. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<https://www.iurban.in.th/design/a-house-with-a-guarded-front-and-an-open-interior-courtyard/>. [เข้าถึงเมื่อ กุมภาพันธ์ 2564]

PMC Construction. (2564). Noise Barrier. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<https://www.pcm.co.th/noise-barrier/>. [เข้าถึงเมื่อ กุมภาพันธ์ 2564]

Pooper Trooper. (2563). อุปกรณ์สำหรับจับเก็บมูลสุนัข. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา:

poopertrooper.com. [เข้าถึงเมื่อ พฤศจิกายน 2563]

โรงพยาบาลสัตว์ทองหล่อ. (2563). การเติบโตอย่างต่อเนื่องของตลาดสัตว์เลี้ยง. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา: <https://www.brandage.com/article/2845/thonglorpet> [เข้าถึงเมื่อ สิงหาคม 2563].

ชนิตา แสงทอง, & ธเนศ สุจารีกุล. (2563). การ บังคับ ใช้ กฎหมาย พระราชบัญญัติ ป้องกัน การ ทารุณกรรม และ การ จัด สวัสดิภาพ สัตว์ พ. ศ. 2557 ศึกษา กรณี เหตุ ยกเว้น การ กระทำ ความผิด และ แนวทาง การ ลงโทษ ผู้ กระทำ ความผิด. Paper presented at the Rangsit Graduate Research Conference: RGRC.

ธนาศรี สัมพันธ์รักษ์ เพ็ชรยิ้ม. (2551). คู่มือการจัดและตกแต่งสวนสำหรับสัตว์เลี้ยง.

พลอยชมพู สุทธิกาวิลกุล. (2555). การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้สวนสาธารณะจตุจักรที่มีต่อการจัดทำพื้นที่
ออกกำลังกายของสุนัข. มหาวิทยาลัย ศิลปากร,
ภควดี ศรีอ่อน. (2555). พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์: กรณีศึกษาสวน
รมณีนาถ. มหาวิทยาลัย ศิลปากร,
สำนักพิมพ์บ้านและสวน. (2563). สวนเป็นมิตรต่อสุนัข [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา:
https://www.baanlaesuan.com/23519/pets/dog_friendly_garden [เข้า ถึง เมื่อ
พฤศจิกายน 2563]

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุตารัตน์ คงวิโรจน์
วัน เดือน ปี เกิด	15 ธันวาคม พ.ศ.2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา พ.ศ.2548 - พ.ศ. 2553 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร
	ระดับปริญญาบัณฑิต พ.ศ.2554 - พ.ศ.2559 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศาลายา
	ระดับปริญญาโท พ.ศ.2561 - พ.ศ.2563 สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 22/5 หมู่ 22 ซอยอินทราวาส 22 ถนนพุทธมณฑลสาย 1 แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10170